

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

One Night
VALENTINE

TANGLED IN TEMPTATION
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
H O P E F O R D

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

TEK GECELİK SEVGİLİ

GÜNAHA BULAŞMIŞ

HOPE FORD

CONTENTS

1. [Tara](#)
2. [Cruz](#)
3. [Tara](#)
4. [Cruz](#)
5. [Tara](#)
6. [Cruz](#)
7. [Tara](#)
8. [Cruz](#)
9. [Tara](#)
10. [Cruz](#)
11. [Tara](#)
12. [Cruz](#)
13. [Tara](#)
14. [Cruz](#)
15. [Tara](#)
16. [Cruz](#)
17. [Tara](#)
18. [Cruz](#)

[Sonsöz](#)

[Baştan Çıkaran](#)

[Karmakarışık J OIN](#)

[ME!](#)

[Seksi Olun! Yazar](#)

[Hakkında](#)

Bir Gecelik Sevgililer© 2025 yazan Hope

Ford Editör: Kasi Alexander

Düzeltilmen: Nicole Graf Kapak

Tasarımı: Cormar Covers Tüm

hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

TARA

Jasper Eagles bir gol daha atınca kalabalık patlıyor. En iyi arkadaşımın yanında ayağa kalkıyorum ve gerçekten hissetmesem de yüksek sesle ve gururla tezahürat yapıyorum. Aslına bakarsanız, tezahürat yapmak ya da mutlu duygular içeren başka herhangi bir şey bir süredir yapmak istediğim bir şey değildi.

En iyi arkadaşım Lexi Payne bağırıp çağırıyor ve heyecan dindiğinde ellerini göğsüne bastırmış bir şekilde ayakta duruyor. Şu anda ne hissettiğini ancak tahmin edebilirim. "Cruz nasıl... yani her şey nasıl gidiyor?"

Etrafımızda insanlar var ve hiçbiri bize dikkat etmese de, yine de söylememem gereken bir şey söylemek istemiyorum. Lexi'nin kardeşi Jasper Eagles takımının defans oyuncusu ve kimse bilmiyor ama bu onun son maçı olacak. Lexi'ye göre, gelecek hafta açıklamasını yapacakmış.

Gözleri kardeşinde, "O iyi" diye açıklıyor. Omuz silkerek bana bakıyor. "En azından bana iyi olduğunu söylüyor. İyi olmasaydı bana söyleyeceğinden emin değilim."

Başımı salladım ve bir kolumu ona doladım. "Onu o kadar iyi tanımıyor olabilirim ama eğer senin gibiyse, iyi olacaktır. Sen tanıdığım en güçlü kadınlardan birisin."

Elini benimkinin üzerine koydu. "Tamam, . Her neyse. Bilmiyorum. Kardeşim harika bir adam ve ben sadece onun mutlu olmasını istiyorum. Annem ve babam öldükten sonra, sadece ben ve o kaldık. O beni

Üniversiteyi bitirdi ve herkes için her şeyi yapar. Ben sadece onun mutlu olmasını istiyorum. O mutlu olmayı hak ediyor."

Onu daha sıkı sıkıyorum ama yorum yapmıyorum. Cruz'un Lexi için iyi bir ağabey olduğuna şüphe yok, hatta muhtemelen en iyisi, ama aynı zamanda hem saha içinde hem de dışında bir oyuncu olarak tanınıyor. Tabii ki emekliliğinin iyi geçmesini umuyorum ama spot ışıklarının dışında gerçekten mutlu olup olmayacağını merak ediyorum.

Bunların hiçbirini Lexi'ye söylemek istemiyorum.

Maçın bitimine bir dakika var ve etrafımızdaki herkes ayakta. Oyuncuların aileleri için ayrılmış bir locadayız ve herkes maçı izliyor. Sahaya bakıyorum ve Cruz Payne'i görüyorum.

Aklımı başımda tutmaya çalışıyorum ama Cruz Payne gibi bir adama bakarken bu çok zor. Yakışıklı, çekici ve bir oyuncu olsa bile yine de iyi bir adam. Her zaman haberlerde bir kuruluşa ya da diğerine bağış yapıyor. Whiskey Run'daki yeni toplum merkezinin sessiz ortağı olduğunu duydum. Kadın sığınma evine ve hayvan barınağına bağışta bulunuyor. Görünüşe göre insanlara yardım etmek için çok şey yapıyor ve bu yüzden onu herhangi bir şekilde suçlamak zor.

Keşke bu kadar yakışıklı olmasaydı.

Lexi elimi içinde sıkarak, " bu," diyor.

Süre biterken ikimiz de izliyoruz. Tribündekiler çılgına dönüyor, Jasper Eagles takımı kutlama yapıyor ve diğer herkes için Cruz playoffları kazanmış bir adam gibi görünüyor. Gözlerimi ondan alamıyorum. Galibiyetten dolayı mutlu olduğuna şüphe yok ama stadyumda etrafına bakarken sanki her şeyi içine çekiyormuş gibi bir hali var. Elini kalbinin üzerine koymuş, dışarısı buz gibi olsa da ve nefesini verirken hızlı nefes alış verişlerini görebilsem de, duygularının onu çok etkilediğini söyleyebilirim. Takım arkadaşlarının hepsi el sıkışıyor, kucaklaşıyor ve sahada tam bir kargaşa yaşanıyor.

Lexi'nin sesi duygu yüklü. ", gidelim."

Kalabalık odadan geçmemiz birkaç dakika sürdü ve sonunda ona "Nereye gidiyoruz?" diye sorduğumda yürüyüş yolunun yarısına gelmiştik.

Beni de yanına çekti. "Cruz'la yemeğe gidiyoruz. Ona söz verdim."

Lexi'yi durması için çekiyorum. "Sen git. Ben eve bırakabilirim."

Ama buna izin vermiyor. Beni de yanına çekiyor. "Hayır, geliyorsun. Orada olmalısın. Ona bu olayı anlatacağım.

düğün."

İnledim. "Lexi, hayır. Bu korkunç bir zamanlama. Ondan bunu bu gece yapmasını isteyemezsin. Ayrıca, küçük kız kardeşi ve onun en iyi arkadaşıyla yemek yemek yerine takım arkadaşlarıyla kutlama yapmayı tercih etmez mi? Yani, bu kadar, değil mi?"

Bu sefer durdu ama sadece yüzüme gülmek için. "Onu hiç tanımıyorsun. Hayır, kesinlikle parti yapmayı tercih etmezdi. Cruz öyle değil. Bu konuda bana güvenir misin?" Davasını tartışmak için etrafta durmuyor. Hayır, bunun yerine beni dar koridor boyunca ve tünellerden geçiriyor ve ne kadar uzağa gidersek o kadar az insan oluyor.

Sonunda yavaşladığımızda oflayıp pufluyorum ve o da durup beni beton duvara yaslıyor. "Beni öldürmek için mi buraya indiriyorsun? Neredeyiz biz?"

Bana gülümsüyor ve daha o bir şey söyleyemeden yakındaki bir kapı çarparak açılıyor ve ekip tünelden başlıyor. Geçerken önce Lexi'ye sonra da bana beşlik çakıyorlar ve Cruz önümüzde durduğunda kız kardeşine kocaman sarılıyor. Her ikisinin de duygularının dalga dalga yayıldığını hissedebiliyorum ve özel bir anı işgal ediyormuşum gibi hissetsem de gözlerimi ayıramıyorum.

Cruz kız kardeşinin omzuna yaslanıyor ve yüzü tam benimkinin önünde. Gözlerini açtığında bana bakıyor ve kız kardeşinden uzaklaşmadan önce usulca gülümsüyor. Gözlerindeki yaşları siliyor ve Lexi bir elini onun omzuna koyuyor. "Seninle gurur duyuyorum ağabey. Seni orada görmeyi özleyeceğim."

Derin bir nefes alıyor ve yavaşça bırakıyor. "Hâlâ akşam yemeğine çıkıyor muyuz? Üçümüz için rezervasyon yaptırdım."

Lexi başparmağını bana doğru uzattı. "Tara onun olduğunu düşünüyor."

Cruz başını sallar. "Sen değilsin. Ayrıca, kız kardeşimin neler yaptığını öğrenmem gerekiyor. Son zamanlarda kapalı bir kutu oldu..."

Ağzımı mühürlüyor, kilitliyor ve anahtarı atıyormuşum gibi .

Gülüyor ve bana başını sallıyor. "Sen iyi bir arkadaşsın o zaman. Bunu sevdim. Senin gibi birine ihtiyacı var. Rezervasyonları yaptırdım bile, The Peddler'da akşam yemeğini geri çeviremezsin."

Whiskey Run'daki seçkin restoranın adını sonra başımı sallıyorum. "Dokuzda kapatıyorlar. Asla yetişemeyiz."

Tüm takım arkadaşlarının kaybolduğu kapıyı açar ve içeriden gelen gürültü koridora yayılır. Cruz daha yüksek sesle konuşmak zorunda kalır. "Bütün restoranı rezerve ettim. Bana on dakika verin, gitmeye hazır olacağım."

Lexi başını sallar. "Kulağa hoş geliyor, ağabey. Arabayla geldim, seninle orada buluşuruz."

Gülümsüyorum çünkü çok yakışıklı Cruz Payne'den uzaklaşır uzaklaşmaz Lexi'yi fikrinin kötü olduğuna, kız kardeşimin ve eski erkek arkadaşımın Sevgililer Günü'ndeki düğününde ondan sahte flörtüm olmasını istememin mümkün olmadığına ikna edeceğim. Hayır, bu olmayacak.

Kapıyı kapatır kapatmaz Lexi elimi tutuyor ve beni koridora doğru çekiyor. Kafamda, bundan nasıl kurtulacağımı çözmeye çalışıyorum. Otoparkta yürüyoruz, sonunda arabasını buluyoruz ve stadyumdan birkaç mil uzaklaşana kadar sahte bir esnemeye zorlamıyorum. "Biliyor musun, sanırım bu gecelik bu kadar yeter. Beni eve bırakabilirsin. Restorana giderken hemen yanından geçeceğiz."

Hiçbir şey söylemiyor; sadece arabayı sürerken gülümsüyor.

Koltuğumda dönüyorum. "Lexi, ciddi, bence sen ve kardeşin kutlamayı kendi başınıza yapmalısınız. Orada işleri garipleştiren bana ihtiyacınız yok."

Hâlâ bir şey söylemiyor ve ben de kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup sandalyeme yaslanıyorum. The Peddler'ın boş otoparkına yanaşana kadar yolculuğun geri kalanında sessizim. Burada oturup Cruz'un gelmesini beklerken son bir kez daha deniyorum. "Ciddi, bunun ne kadar aşağılayıcı olduğunu biliyor musun? Kardeşinden sahte randevum olmasını isteyemem. Başka birine sorabilirim."

Bir şey söylemeyince eğilip ellerimi havaya kaldırıyorum. "Lexi Payne, konuş benimle. O kafanın içinde neler oluyor?"

Sonunda bana döndü. "Tamam, beni dinle."

Gözlerimi devirmekten kendimi zor alıyorum. Lexi hakkında bazen unuttuğum bir şey varsa o da her şeyi konuşarak halledebileceği. Böyle bir yeteneği var. Dişlerimi sıkıyorum. "Dinliyorum."

Başını sallıyor. "Tamam, bunu benim için yapmanı istiyorum."

Bana uzanıyor ama ben geri çekiliyorum. "Tam olarak ne yapacaksın?"

Ellerini önünde birleştiriyor. "Cruz on iki sezondur ligde oynuyor ve bunun için hazır olduğunu söylüyor, ama ben

onun için zor olacağını biliyorum."

Devam etmediğinde, bağlantıyı kurmaya çalışıyorum. "Ve ne? Beni bir randevuya götürmesinin aklını başından alacağını mı düşünüyorsun? Bu saçmalık Lexi. Yani, bu normal bir düğün bile değil. Garip ve utanç verici olacak ve bir yanım orada olmak istemiyor ama olmak zorundayım. Onun bunu istemesine imkan yok."

Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle arkasına yaslanıyor. "Şaşırabilirsin."

Bir kahkaha attım. "Neden? Ağabeyinin çaresizlik içindeki kadınları kurtarmak gibi bir fetişi mi var? İnan bana, bundan bahsedeceksin ve o da kaçacak delik arayacak."

Farlar otoparka girdiğinde gülümsüyor. "Kardeşimi senden daha iyi tanımam iyi bir şey."

Dışarı çıkmak üzereyken elini tutup onu durduruyorum. "Cevabı ne olursa olsun kabul edeceğine dair bana söz ver. Ona yalvarmayacağız ya da suçlu hissettirmeye çalışmayacağız. Bunların hiçbirisi olmayacak. Anladın mı?"

Bana o bakışı atıyor, onun tarafında olduğumda beni güldüren, olmadığımı ise korkutan o bakışı. "Tabii, sen nasıl istersen, Tara. Hadi, yemek yiyelim. Açlıktan ölüyorum."

O arabadan iniyor ve ben de inerken sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyorum. Cruz arabasının yanında duruyor ve ben bakmamaya çalışıyorum. Saçları duştan çıktığı için hâlâ kaygan. Dar siyah bir tişört ve haki pantolon giymiş. Ona baktıkça bu sahte randevunun kötü bir fikir olduğunu daha iyi anlıyorum.

CRUZ

"Ciddiyim. Nasıl hissediyorsun?"

Kız kardeşim endişeyle bana bakıyor ve ben de yüzümdeki gülümsemeyi taklit etmiyorum. "Güzel. Özgürüm. Heyecanlıyım."

Başını yana eğiyor ve sanki ona doğruyu söyleyip söylemediğimi anlamaya çalışıyormuş gibi bana bakıyor. Anne ve babamız sekiz yıl önce vefat etti ve o zamandan beri sadece Lexi ve ben varız. Benim mutlu olmamı istediğini biliyorum ve futbolu bırakmanın doğru yönde atılmış bir adım olduğuna eminim. Beni yanlış anlamayın. Bu sporu seviyorum. Takımımı ve takım arkadaşlarımı da seviyorum. Ama artık tutkuyla bağlı olduğum başka bir şey bulmamın zamanı geldi çünkü yaşılanıyorum ve bunu her zamankinden daha fazla hissetmeye başladım. Masanın öbür ucuna uzanıp elimi kız kardeşimin elinin etrafına doladım. "Benim için endişelenmeyi bırakmalısın. Söz veriyorum, ben iyiyim."

Nefesini içine çeker ve başını sallar. "Öyle olduğunu biliyorum ama senin için endişeleniyorum ve ben sadece... Senin mutlu olmanı istiyorum Cruz. Bunu herkesten çok hak ediyorsun."

"Öyleyim," diye onu temin ederim.

Garsonlar tam zamanında geldi. Çok sayıda tabağı yerleştirmeye başladılar ve ben de akşam yemeği misafirlerime elimle işaret ettim. "Umarım sorun olmaz. Onlardan açık kalmalarını istediğim için ne isterlerse servis etmelerini söyledim." Buraya oturduğumuzdan beri bakmamak için kendimi zor tutmama rağmen Tara'ya bakıyorum. Kız kardeşimin en iyi arkadaşı neden bu kadar güzel olmak zorunda? Onu tanıdıkça fark ediyorum ki

ne kadar güzel olduğu hakkında hiçbir fikri yok. "Tara, özür dilerim. Herhangi bir tercihin ya da alerjin olup olmadığını bilmiyordum. Sana daha önce sormalıydım. Yemek istediğin bir şey var mı? Ya da kaçınman gereken bir yiyecek?"

İsteğim karşısında şaşırmış gibi ağzı bir karış açık kalıyor. Ona sabırla gülümsüyorum. "Eğer öyleyse bana söyleyebilirsin. İstersen sana farklı bir şey hazırlamalarını isteyebilirim."

Başını sallıyor ve sonra ağzının açık kaldığını fark etmiş olmalı ki cevap vermeden önce ağzını kapatıp yutkunuyor. "Hayır, bu mükemmel." Etrafındaki tüm yemeklere bakıyor. "Fileto, karides kokteyli, hindistan cevizli karides, tavuk, fırında patates, yeşil fasulye, ekmek..." Sözüünü kesiyor ve sonra elini masaya doğru sallıyor. "Yani, sanırım yiyecek bir şeyler bulabilirim."

Bana sırtıyor ve yüzündeki şakacı ifade beni büyülüyor.

Birbirimize bakıyoruz ve başka tarafa bakmamın tek nedeni kız kardeşimin boğazını temizlemesi. "Açlıktan ölüyorum."

Arkama yaslanıp ikisinin de tabaklarını doldurmasını izliyorum ve ancak onlar bitirdikten sonra kendi tabağıma yemek koymaya başlıyorum. Birkaç dakika sessizce yedikten sonra ilk konuşan Lexi oluyor. "Peki... duyuruyu ne zaman yapacaksınız?"

"Gelecek hafta," diye basitçe cevap veriyorum ve sonra gözlerimi kız kardeşime deviriyorum. Çok fazla endişeleniyor. "Her şey yoluna girecek. Takım sahipleri, menajerler ve koçlar zaten biliyor. Çarşamba günü takımla konuşmama izin verecekler, sonra da duyuruyu yapmak için doğrudan basın toplantısına gideceğim."

Lexi koltuğunun ucuna doğru ilerler. "Orada seninle olmamı ister misin?"

Çatalımı ona doğrultuyorum. "Hayır, dersin olduğuna eminim. Kimya sınavının olduğu gün değil mi o? İyi olacağım, abla, endişelenmeyi bırak."

Tabağına bakıyor ve bir taze fasulye çatallıyor. "Yalnız kalmandan nefret ediyorum." Elini kaldırıyor. "Ekibinin orada olacağını biliyorum ama aynı şey değil. Ailenin yanında olmasına ihtiyacın var."

Yüzümü gülümsemeye zorluyorum. Evet, elimde olsaydı ailem yanımda olurdu. Annem ve babam hala hayatta olurdu, Lexi yanımda olurdu ve koşulsuz olarak yanımda olduklarını bildiğim insanlar olurdu, ama böyle bir seçeneğim yok ve bunun üzerinde durmak bir neden yok.

Tara'ya bakıyorum. "Çiçekçi dükkanı nasıl?"

Soru karşısında şaşırılmış görünüyor ama toparlanıyor. "İyi. Sevgililer Günü'ne hazırlanıyoruz, bu her zaman çılgınca olur ama işler iyi."

"Sevgililer Günü'nden bahsetmişken..."

Gözlerimi Tara'dan ayırıp kız kardeşime bakıyorum. "Ne olmuş ona?"

Çatalını bırakıp Tara'ya bakıyor ve sonra öne doğru eğiliyor. "Senden bir iyilik isteyeceğim."

"Lexi," diyor Tara kısık bir sesle.

İki kadının arasına bakıyorum ve belli ki benim bilmediğim bir şeyler oluyor. "Ne oldu?" Kız kardeşime soruyorum.

Şimdiden zihnim yarışmaya başladı. Lexi benden asla bir şey istemez ama son zamanlarda mesafeli davranıyor. Onu ve neler yaptığını takip etmeye çalıştım ama playofflar yeni bittiği için oldukça meşguldüm.

Lexi ağzını açar ama ilk konuşan Tara olur. "Unut gitsin. Lütfen, bu konuda endişelenmeyin. Akşam yemeğinde size katılmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Daha önce burada hiç yemek yememiştim ve duyduğum her şeyin doğru olduğunu söylemeliyim. Bunun için ölünür." Saçmalıyor ve sonra ağzına bir parça biftek koyup çiğniyor.

Lexi'nin söylemek üzere olduğu şeyi söylemeyeceğini umuyor ama bilgiyi alabileceğimden hiç şüphem yok. Kız kardeşime dönüp gülümsüyorum. "Konuş benimle. Ne oldu?"

Lexi yalvaran bir bakışla Tara'ya bakar ve sonra omuz silkmeye başlar. "Bunu sormak için uygun bir zaman olmadığını biliyorum ama başka nereye gidebileceğimi bilmiyorum..."

Sesi kesiliyor ve alnım kırışıyor. "Tatlım, neye ihtiyacın olursa yanında olacağımı biliyorsun ama burada beni korkutuyorsun. Neler oluyor?"

Tara'dan kadınsı bir hırıltı geliyor. Yüzü kızarmış ve elini yüzünde gezdirirken utanmış görünüyor. "Bak, bu onun için değil, benim için ve fikrimi değiştirdim. Bu kötü bir fikir, lütfen bunu unutabilir miyiz?"

Gülüyorum. "Oh, kesinlikle bana şimdi söylemelisin." Kız kardeşime bakıyorum. "Neler oluyor, abla?"

Elleriyle konuşmaya başlıyor ve ben de bunun bir felaket olacağını anlıyorum. "Yani hemen cevap vermek zorunda değilsin. Bunu düşünmen ve sonra bana bir cevap vermen gerekiyor, ama umarım biliyorsundur ki

senden istemiş olmak için istemezdim. Bunu düşündüm ve tüm artıları ve eksileri tarttım ve-"

kesmeden duramıyorum. "Eminim bir liste yapmışsındır."

Gülüyor. "Evet, bunu bildiğim için ve hala sana sormak istediğimi bildiğin için bunun benim için önemli olduğunu bilmelisin."

"Aman Tanrım, Lexi. Bunu çok .
O kadar da büyük bir değil."

Lexi ve Tara'ya bakıyorum ve bana ne soracaklarını hayal bile edemiyorum. Doğruluyorum ve ellerimi önümde birleştiriyorum.
"Dökül bakalım."

TARA

Cruz bana bakıyor, ben de gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde ona bakıyorum.

Bu çılgınlık ve bu kadar ileri gitmesine asla izin vermemeliydim. Gözlerinde kararlılık var ve şimdi ona söylemeden buradan çıkmamızın bir yolu yok, bu yüzden sadece arkama yaslanıyorum ve Lexi'nin ne yapacağını yapmasına izin veriyorum.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve o ağzını açar açmaz sanki tüm vücudumu bir sıcaklık kaplıyor.

"So...." Lexi kendinden emin bir şekilde başlar. "Tara'nın kız kardeşinin düğününde yanında olmanı istiyorum."

Yakından izliyorum ve yüz ifadesinde bir değişiklik yok. En azından öğürmeye falan başlamadı. Sandalyesinde arkasına yaslanıp Lexi ve bana bakıyor. Sadece ne düşündüğünü hayal edebiliyorum. Kaçıp saklanmak istiyorum ama yerimde kalıp ona bakıyorum.

Lexi'ye sormak yerine şaşkın gözlerini bana çevirdi. "Açıkla."

Aman Tanrım. Çenemi kaldırıyorum çünkü bu hikâye utanç verici olsa da geri adım atmayı reddediyorum. Bana bakışında bir şey var ve bunu bir meydan okuma olarak kabul ediyorum. "Eski erkek arkadaşım ve kız kardeşim Sevgililer Günü'nde evleniyorlar ve ben yalnız gitmek istemiyorum."

Yüzünü buruşturuyor. "Ve ne? Cruz Payne ile ortaya çıkmanın dikkatleri üzerinden çekeceğini mi sanıyorsun?"

Ağzım açık kaldı. Gerçek şu ki, futbol hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve Lexi ile maçlara gitmeye başlayıp sırtlarında onun numarasını taşıyan insanları görene kadar onun ünlü statüsünün farkında değildim. Ama ben onun sadece ünlü biriyle görünmek istediğim iddiasını Lexi gülüyor ve ağzından kaçırıyor: "Çok mu kibirlisin? Gerçekten mi Cruz? Tara'yı o kadar iyi tanımadığını biliyorum, ama sırf 'Cruz Payne' olduğun için seni kullandığını söylemen hoş değil - ayrıca bu benim fikrimdi. Onun değil."

"Bakın, bu kötü bir fikir. Bunu unutalım ve konuyu değiştirelim."

İkisinin de bu konuda konuşmayı kesmesini bekliyorum. Garsonlar gelip tabakları alıyor ve tatlının yolda olduğunu söylüyorlar. Tıka basa doydum ve Cruz'un küçük yorumundan sonra buradan gitmeye hazırım. En azından ben haklıydım. Onun kibirli olduğunu düşünmüştüm ve öyle görünüyor.

Lexi, Cruz ve benim aramda bakıp duruyor. Cruz tabağına bakıyor ve bu gariplik çok fazla. Servis elemanları tatlıları getirdiğinde, sanki tüm bu olanlardan etkilenmemişim gibi davranmaya çalışıyorum ve yemekleri ballandıra ballandıra . Saçmalamaya başlıyorum ve diğer ikisi de kendi tatlılarından bir ısırık alınca sonunda .

Neredeyse bitti ve sonra gidebilirim. Çiçekçi dükkanının üstündeki dairem buradan sadece iki blok ötede. Yürüyebilirim.

"Ne zamandır çıkıyordunuz?"

Sorduğunda çilekli cheesecake'ten bir ısırık almıştım ve tatlı doku ağzımda toza dönüştü. Tanrım, eski sevgilimi düşünmekten nefret ediyorum ama bu sorunun geleceğini bilmeliydim.

"Üç yıl."

Cruz başını sallıyor. "Ve kız kardeşinle evleniyor?"

Çekiniyorum. Yani, bu noktada açık bir yaraya tuz basmak gibi bir şey bu. "Evet."

Tekrar başını sallıyor ve devam etmemi istercesine çatalını sallıyor. "Ve...?"

Çatalımı tabağıma bıraktım ve biraz daha dik oturdum. "Oh, tüm iğrenç detayları mı istiyorsun? Evet. Eski sevgilimi -tabii o zamanlar eski sevgilim değildi- altı ay önce kız kardeşimle seks yaparken yakaladım. Ondan ayrıldım ve iki hafta sonra nişanlandılar."

Sadece bana bakıyor. Çenesi gergin ve neredeyse benim adıma kızgın görünüyor ama bunun saçma olduğunu biliyorum. Göz temasını kesiyorum ve çatalımı tekrar elime alıyorum. Bir parça daha yemeye zorlamamın imkanı yok.

Bu yüzden tabağımdaki cheesecake'i itip bir çilek koparıyorum.

Lexi'ye bakıyorum, atlayacağını umuyorum, ama o sadece Cruz ve benim aramda başını sallıyor.

Boğazımı temizliyorum. "Akşam yemeği gerçekten . Davetsiz gelmeye izin verdiğiniz için ikinize de teşekkür ederim."

"Kaç yaşındasın sen?" Cruz durup sordu.

Gözlerimi deviriyorum. "Bir kadına kaç yaşında olduğunu sormaman gerektiği gerçeğini görmezden geleceğim ama ben yirmi beş yaşındayım."

"Benden on yaş daha gençsin."

Başımı sallıyorum. Cruz'un kaç yaşında olduğunu zaten biliyordum, bu yüzden açıklamasına şaşırmadım ama bunu hoşnutsuzlukla söylemesi beni şaşırttı. On yıl büyük bir farkmış gibi davranıyor.

Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve bir elimi karnıma götürüyorum. "Her şey çok güzeldi. Bir lokma daha yiyemem. Lexi, seninki nasıl?"

Cruz'un benden başka bir şeye odaklanmasını sağlamaya çalışıyorum. Beni izleme şekli beni çıldırtıyor ve buradan defolup gitme ihtiyacı çok güçlü.

Lexi akıntılardan hiç etkilenmemiş gibi gülümsüyor. "Gerçekten çok iyiydi." Çikolatalı pastayı kaldırıyor. "Tara, bunu denemelisin."

Ona hayır diyemeden Cruz araya girdi. "Kimse seninle birlikte olduğumuza inanmayacak."

Lexi kardeşini uyarırken benim de ağzım açık kalıyor. "Cruz!"

Ayağa kalktım ve sesimdeki acıyı gizlemeye çalıştım. "Yemek için çok teşekkür ederim! Emekliliğin için de tebrikler. Lexi, ben eve yürüyeceğim."

Hemen ayağa kalktı. "Hayır, ben seni götürürüm."

Ama onu durdurdum ve elimi kaldırdım. "Hayır, kardeşinle vakit geçir. Gelmemeliydin."

Lexi dağılmak üzere olduğumu görebiliyor ama beni herkesten iyi tanıyor ve beni eve götürmesine izin vermeyeceğimi biliyor. Anahtarlarını zorla elime tutuşturdu. "Al. Benim arabamı al. Ayrıldığımızda Cruz'un beni almasını sağlayacağım."

Onunla tartışacak gücüm yok, bu yüzden anahtarları aldım ve Cruz'a bir kez daha bakmadan, başım dik bir şekilde restorandan çıktım.

Arabayla gidiyorum ve Cruz'un sözlerini tekrarlarlarken merdivenlerden daireme çıkıyorum. "Kimse birlikte olduğumuza inanmayacak."

Sadece hayır diyebilirdi; şahdamarına saldırmak zorunda değildi. Ve o haklı: Grant'i elimde tutamadıysam, Cruz Payne gibi bir adamı da mutlu ve memnun edemem. O bir futbol yıldızı. Ben bir hiçim. Ve evet, kıvrımlı olduğumu ve muhtemelen biraz fazla sade olduğumu biliyorum, ama görünüşümü buna sürüklemesine gerek yoktu. Lexi'nin kardeşinin bir tür aziz olduğuna inandığını biliyorum ama benim tek görebildiğim onun bir göt olduğu.

Bunun beni üzmesine izin vermemeye çalışıyorum ve belki de Cruz'dan bu kadar etkilenmeseydim daha kolay olurdu. Neden çirkin olmasın ki?

CRUZ

Berbat ettim. Tara gitmek için ayağa kalktığı anda yanlış bir şey söylediğimi anladım. Kalmasını ve her şeyi benim istediğim gibi görmesini sağlamak istedim ama belki de gitmesine izin vermek daha kolay olacaktı.

"Bu da neydi böyle?" Kız kardeşim sanki dövüşmeye hazırmış gibi üzerime geliyor.

Bok gibi. Kız kardeşim kızgın ve bana kızgın olması asla iyi bir şey değil çünkü kendimi bok gibi hissediyorum. "Ne? Bu doğru. Ona bir baksana. Kimse birlikte olduğumuza inanmayacak."

Lexi'nin yüzü . Ağzını açıyor, kapatıyor ve sonra tekrar açıyor. Tekrar yerine oturur ve başını sallar. "Bekle. Hecele. Ne demek istiyorsun?"

Gözlerimi deviriyorum. Kız kardeşim zekidir. Liseyi birincilikle bitirdi ve üniversitede her dönem dekanın listesinde yer alıyor ama bazen anlamıyor. "Sanırım düğüne benim gitmemi istiyorsunuz çünkü insanların onun eski sevgilisini unuttuğunu düşünmesini istiyorsunuz."

Lexi başını sallar. "Evet, kız kardeşinin tekrar kazandığını düşünmesine izin verme."

Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Doğru, kimse çıktığımıza inanmayacak."

Gözlerini sıkıyor ve kocaman açıyor. "Neden olmasın?" diye ağzından kaçırıyor.

Kıkırdıyorum. "ama abla. Ondan on yaş büyüğüm. Ben resmen eski biriyim ve-"

Sözümü kesti. "Bekle... Kimsenin inanmayacağını düşünüyorsun çünkü kimse senden hoşlandığına inanmayacak mı?"

Başımı salladım. "Evet."

Elini aramızdaki masaya vuruyor. "Aman Tanrım, Cruz. Nasıl bu kadar kalın kafalı ? Yemin ederim, her maçıtan sonra sana kadınlar görüyorum. Bir yıl boyunca her gün farklı bir kadınla çıkabilirsin."

O konuştukça yüzümü buruşturuyorum çünkü söylediklerinin kulağa hoş gelmiyor. "Tara o kadınlar gibi değil." Elini tekrar masaya vurur. "Cruz, Tara'nın bunu yapmak istemediğini düşünmesine neden oldun çünkü insanlar

ikinizin birlikte olacağına inanıyorum." ", " diyorum dikkatle.

"Cruz! Sanki o senden aşağıdaymış gibi konuştun... sanki onun gibi biriyle asla çıkmazmışsın gibi... sanki ikiniz aynı odada bile olsanız insanlar ayaklanırmış gibi."

Ona karşı çıkmak için ağzımı açıyorum ama sonra kimsenin birlikte olacağımıza inanmayacağını iddia ettiğimde Tara'nın yüzündeki ifadeyi hatırlayarak kendimi durduruyorum. Onu kesinlikle incittim. Beni böyle mi anlamıştı? Gerçekten de yeterince iyi olmadığını söylediğimi mi düşündü?

Başımı salladım. "Kastettiğim bu değildi... hem de ."

Ayağa fırladı. "Özür dilemelisin."

Ben yeterince hızlı kalkmayınca, o geri oturur. "Cruz, sana neler oluyor?"

Ellerimi masanın üzerine koydum ve öne doğru eğildim. "Bak, belki de en iyisi budur. Hayatım şu anda değişiyor ve akli başında hiçbir insan bu işe karışmak istemez. Basın benim emekliliğimle bayram edecek. İyi de olabilir, çok kötü de gidebilir ve arkadaşınızın tüm bunlara bulaşmasını gerçekten istemiyorum."

Bir parmağını kaldırıyor. "Sadece bir randevu. O . Sana onunla evlenmeni falan teklif etmiyorum." Durdu ve gözlerini kocaman açarak bana baktı. "Bak, dediği gibi, bu onun kız kardeşi ve eski erkek arkadaşının düğünü. Berbat olacağını biliyorsun. Ve evet, okulda onunla gitmesini sağlayabileceğim arkadaşlarım var, ama bunu benim için yapmanı istiyorum."

Öne doğru eğildim. "Neden ben?"

Omuz silkiyor. "Çünkü o benim en iyi arkadaşım. Çünkü sevdiği birine bakmak için kelimenin tam anlamıyla bir kurşunun önüne atlayabilir,

ama insanların onu ezip geçmesine izin veriyor. Çünkü bu düğünün zor olacağını biliyorum ve ailesi onun uçarı ve hayal kırıklığı yaratan biri olduğunu düşünüyor-"

Kaşlarım kalkıyor. "Hayal kırıklığı mı?"

Başını büyük hareketlerle sallıyor. "Evet. Üniversiteye gitmesini ve güvenilir bir meslek edinmesini istediler. Çiçekçi olmasından nefret ediyorlar." Masaya yaslanıyor. "Her neyse, evet, onunla gidecek başka birini bulabilirim ama onu koruyacak birini istiyorum... onu savunacak ve işler sarpa yanında olacak birini."

Bunu yapacağımı söylemek dilimin ucunda. Birinin Tara'ya zor anlar yaşattığı düşüncesi bile içimden geçiyor. Gidebilirim, onun yanında durabilirim ve kimse ona aykırı bir şey söylemez. Çoğu insan bana bulaşılmayacağını bilir. Ama tam söyleyecekken, yapamayacağımı biliyorum.

Gerçek şu ki, bir yanım her zaman Tara'ya ilgi duydu ve bunun kötü bir fikir olduğunu biliyorum. Ondan gerçekten etkilendiğimi bilmesine izin vermeden bir geceyi birlikteymişiz gibi davranarak geçirebileceğimden bile emin değilim.

Elimi çenemde gezdiriyorum. "Bir gece mi?"

Başını yana doğru eğiyor. "Bir geceden biraz daha fazla. Düğün Sugar Lake'de. İnsanlar prova yemeği ve düğün için hafta sonu kalacaklar. Yani teknik olarak bir hafta sonu."

Ellerimi kaldırıp başımı sallıyorum. "Asla olmaz. Bütün bir hafta sonunu geçirmemin imkânı yok Lexi."

Benimle tartışmak istiyor ama vazgeçerek beni şaşırtıyor. "Peki."

Anında suçluluk duygusu başlıyor. Kız kardeşime asla hayır demem, ama bundan daha fazlası var. Tara'yı bununla tek başına baş etmesi için bırakmak istemiyorum. Kız kardeşiyle eski erkek arkadaşının evlendiğini öğrenince nasıl hissettiğini tahmin edebiliyorum. Boktan bir şovdan bahsediyoruz.

Ama bunu yapamam. Tara'yı çok az tanıyorum ama ondan etkileniyorum ve bu yola girmek istemiyorum. Birine sunabileceğim tek şey tek gecelik bir ilişki ve bunu kız kardeşimin en iyi arkadaşına yapamam. Zaten ilgileneceğinden değil. Tek istediği beni kullanmak. Şöhretim ya da param için olmayabilir ama yine de beni kullanmak istiyor. Hayır, bu işe bulaşmasam daha iyi.

"Tamam," diye tekrarlıyor ablam. "Ama Tara'dan özür dilemeni istiyorum. Onun duygularını incittin ve bunu yapmak istememiş olsan da yine de oldu. O benim en iyi arkadaşım, sen de kardeşimsin; ikiniz benim için dünyadaki en önemli insanlarsınız ve aranızda incinme ya da kötü duygular olamaz."

"Ben hallederim."

Lexi bana şüpheyle bakıyor ve ben de yüzümde hissetmediğim bir gülümsemeyi zorluyorum. "ama, sana hiç yalan söyledim mi? Bunu düzeltereğim."

Başını sallıyor ve sandalyesinde geriye yaslanıyor. Müdüre el sallıyorum ve geldiğinde ona kredi kartımı uzatıyorum.

Büyük bir bahşış bırakıp müdüre ve ekibine bolca teşekkür ettikten sonra Lexi'yle birlikte dışarı çıktık. Onun için kapısını açtım ve sonra SUV'umun şoför tarafına bindim. "Nereye gidiyorsun?"

"Çiçekçi dükkanına."

Arabayı vitese taktım. "Tara gecenin bu saatinde çalışıyor mu?"

Bana doğru döndü. "Olabilir. Demek istediğim, ona hak veriyorum. Ama dairesi dükkanın üstünde."

Kasabaya doğru sürüyorum. "Sana neler oluyor? Senin hakkında konuşamadık."

Lexi derin bir nefes alır ve yavaşça bırakır. "Okul bu kadar. Kimya dersi canıma okumak üzere, bunu beklemek gerekir çünkü fen dersinden nefret ederim. Ama A almaya kararlıyım."

Çiçekçi dükkânı sadece birkaç blok ötede, önüne park ediyorum. "Peki ya sosyal hayat? Her zaman okul ödevlerini yapamazsın."

Omuz silkiyor ama ben onu rahat bırakmıyorum. "Lexi, hadi ama, bir şeyler yapmak için dışarı mı çıkıyorsun? Biriyle çıkıyor musun?"

Omuz silkiyor ve bu beni çok etkiliyor. Son zamanlarda onda bir hüznün var ve endişelenmemeye çalışıyorum çünkü çok işi olduğunu biliyorum ama elimde değil. Yıllar boyunca çok fazla seyahat ettiğim, sürekli şehre girip çıktığım için içimde bir suçluluk duygusu var. O benim önceliğim ama onu okula gönderebilmek ve ona hak ettiği hayatı verebilmek için çalışmak zorundaydım.

"Lexi..." Cevap vermeyince söyledim.

"Hayır, dostum, kimseyle çıkmıyorum. Hoşlandığım biri vardı ama yürümedi."

"Bu yüzden mi... Yani, son zamanlarda seni rahatsız eden bir şeyler olduğunu biliyorum." Durdum ve bir nefes verdim. Kahretsin, keşke bu işte daha iyi olsaydım. Keşke annemiz hâlâ burada olsaydı. "Bir çocuğun kıcını tekmelemem mi gerekiyor?"

Lexi ağzından bir kahkaha kaçırır. "Gerçekten mi? Hayır, ben iyiyim. Kırık kalpler olur. Sorun değil. Ben iyiyim ve bunu atlatacağım."

Cipten indim ve onu dışarı çıkarmak için etrafta dolaştım. Ayağa kalktı ve ben konuşmamıza devam ettim. "Ne yapabilirim?"

Bakışlarımı kaçırıyor. "Yok bir şey. Ben iyiyim, söz veriyorum." "Benimle konuşabileceğini biliyorsun."

Sonunda bana bakıyor ve gözlerindeki hüznün artık açıkça belli oluyor. Omuzlarını silkiyor. "Seninle konuşabileceğimi biliyorum ama bunu kendi başıma halletmem gerekiyor."

Bu cevaptan nefret ediyorum. Konuştuğu kişi olmak ve tüm yüklerini almak istiyorum. Elimi çenemdeki tüylerin arasında gezdiriyorum. "Tamam, ama bir şeye ihtiyacın olursa..."

Kollarını belime doladı ve bana sarıldı. "Biliyorum, Cruz.

Bir şeye ihtiyacım olursa ilk arayacağım kişi sen olacaksın. Söz veriyorum."

Derin bir nefes alıyorum ve ona sarılıyorum. "Seni seviyorum kardeşim." Başını sallıyor. "Sevdiğini biliyorum. Ben de seni seviyorum."

Beni bırakıyor ve parmağıyla göğsümü dürtüyor. "Hâlâ paçayı kurtarmış değilsin. Tara'dan özür dilemelisin."

Önce çiçekçiye sonra da üst kattaki pencerelere bakıyorum, ışıklar kısık. "Yapacağım. Önümüzdeki bir iki gün içinde buraya uğrayıp özür dileyeceğim."

Bana şüpheyile bakıyor ama ben hemen onu ikna ediyorum. "Söz veriyorum. Bunu düzelteceğim."

Bana tekrar sarılıyor ve çiçekçi dükkânının yanındaki kapıya doğru yürüyor. "Sonra görüşürüz kardeşim. Çarşamba günü iyi şanslar."

Bir anda aklıma emeklilik duyurum geliyor ve bunu düşünmekten nefret ediyorum ama yüzümü gülümsemeye zorluyorum, başımı sallıyorum ve ona el sallıyorum.

O kapının arkasına geçene kadar bekliyorum ve sonra SUV'uma binip kocaman, boş evime gidiyorum... tek başıma.

TARA

Genelde yılın bu zamanlarını severim.

Dükkân çok yoğun ve farklı aşk hikâyeleri duyuyorum. Yeni çıkmaya başlayan insanlar geliyor ve bunun daha fazlasına dönüşeceğinden umutlular. Bazıları bir yıldır evli, bazıları ise on, yirmi, otuz, hatta elli yıldır evli. nedenleri ne olursa olsun, ne istediklerini seçerken duyguları görmeyi seviyorum.

Sevgililer Günü'ne sadece beş gün kaldı ve bu hafta çılgınca geçecek. Odaklanmış ve hazır olmak yerine, her yerdeyim ve yılın en kârlı gününden korkuyorum. Son yarım saattir kız kardeşimle uğraşmak zorunda olmam da bu duruma yardımcı olmuyor.

"Tara, beni dinlemiyorsun bile."

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tutuyorum. "Brynn, seni dinliyorum ama meşgulüm. Cuma gününden önce yapmam gereken binlerce şey var-"

Başını sallıyor, kollarını göğsünde kavuşturuyor ve onu geçmemi . "İsteddiğini biliyorum. Çiçeklerim daha bitmedi, yaka çiçeğim, buketim, nedimelerin çiçekleri." Ayağını yere vuruyor. "Tara! Bunu halletmeliyiz!"

Tezgâhın kenarına tutunup derin bir nefes alıyorum ve yavaşça bırakıyorum. "Tamam, tam istediğiniz gibi olana kadar resimleri tasarlamak için aylarımı harcadım. Test çiçekleri yaptım..." Bunu hatırlayarak gülüyorum çünkü bu da kız kardeşimin bana zorbalıkla yaptırdığı başka bir şey. Tüm bunların acı verici ve garip olması umurunda değil.

benim için. "Her şeyi onayladınız. Prova yemeği için istediğiniz tüm çiçekler ve düğün günü için süslemeler tamamlandı. Düğün günü çiçekleri, isteğiniz üzerine Cuma sabahı etkinliğe taze olarak teslim edilecek. Bana neden kızdığınızı anlamıyorum."

"Bu düğünü sabote edeceksin!"

Onu iterek geçiyorum ve dükkanın köşesinde Cruz'u gördüğümde birkaç adım uzaktayım. Ben görmeden buraya nasıl girdi? Bana acıyarak bakıyor ve ben gözlerindeki bakışı görmek istemediğim için tarafa bakıyorum.

Lexi dün gece anahtarlarını almak için geldiğinde, kardeşi hakkında hiçbir şey söylemedi ve bu yüzden onu bugün göreceğimi bilmiyordum. Tanrım, muhtemelen peşinde gördüğüm birçok kadından birine çiçek sipariş etmek için buradadır.

"Tara! Seninle konuşurken beni bırakıp gitme. Sana soruyorum, bu düğünü sabote edecek misin? Grant'e karşı hâlâ bir şeyler hissettiğini biliyorum ve o yasak bölge. O benim."

Kendimi tutmaya çalışıyorum ama zayıfladığımı hissediyorum. Ağzımı açmadan sert bir kolun belime dolandığını hissediyorum. "Bebeğim, konuşabilir miyiz?"

Cruz Payne'in kahverengi gözlerine bakıyorum. Bana gülümsüyor ve beni sıkıca vücuduna çekiyor. "Hadi ama, Tara. Bana sonsuza kadar kızgın kalamazsın. Bana beş dakika ver."

Elini yüzümün yan tarafına dokunduruyor ve sonra bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Ağzım açık kalıyor ve Cruz eğilip yanağımı öpüyor, sonra da kulağımı öpüyormuş gibi yapıp fısıldıyor: "Ağzını kapat tatlım."

Ağzımı kapattım ve Cruz'un kolunu tuttum. "Evet, hadi ofisime gidelim."

Brynn durdu. "Tara, bu kim?"

Ağzımı açtım ve Brynn ile Cruz'un arasına baktım. "Bu Cruz Payne. Lexi'nin ağabeyi."

Cruz elini Brynn'e uzatır. "Ve eğer beni affetmesini sağlayabilirsem Tara'nın erkek arkadaşı."

Brynn'in gözleri Cruz'un vücudunda geziniyor ve tekrar yukarı bakıyor. "Erkek arkadaşın mı?"

Kız kardeşimin yüzüne vurmamak için kendimi zor tutuyorum. Kelimenin tam anlamıyla Cruz'u gözleriyle soyuyor ve ben durmak istemiyorum

burada ve izle. Ve sonra aklıma geldi. "Ne?" Az önce söylediği şeyi tekrarlamasını isteyerek sordum.

Beni sert vücuduna doğru çekiyor. "Pislik gibi davrandığım için özür dilerim ve umarım beni affedersin. Lütfen."

Başparmağını usulca yanağımda gezdiriyor ve ben kendimi koruma duygumu kaybediyorum. "Konuşmalıyız."

Başını salladı ve ben de kız kardeşime döndüm. "Hemen geri döneceğiz."

Elini tutup onu dükkânın arka tarafına doğru çekiyorum. Bütün gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum ve bu hafta dükkânda iki kat yardımcım olduğu için mutluyum, böylece birkaç dakikalığına ortadan kaybolabiliyorum. Ofisin kapısını kapatır kapatmaz dönüp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Burada ne yapıyorsun Cruz?"

O da benim duruşuma uyuyor. "Özür dilemeye geldim." Çenemi çıkardım. "Ne için?"

"Dün gece."

Devam etmediğinde, devam etmesi için elimi sallıyorum. "Ve?"

"Kimsenin birlikte olduğumuza inanmayacağını söyledimde... Kimsenin beni seçtiğine inanmayacağını kastetmişim."

Kaşlarım havaya kalktı. "Affedersiniz?"

"Bakın, hayatım büyük bir bir-sekiz yapmak üzere. Emekli olmak üzereyim ve insanlar ya benden nefret edecek ya da beni sevecek, ikisinin arası yok ve benden nefret edecek insanların sesi beni sevenlerden on kat daha fazla çıkacak. Senden on yaş büyüğüm ve sunacak pek bir şeyim yok. Sadece birlikte olmamızın senin için sorun yaratacağından korkuyorum."

Dükkânı işaret ediyorum. "Bu yüzden mi az önce kız kardeşime ve yaklaşık on kişiye erkek arkadaşım olduğunu söyledin? Buranın Whiskey Run olduğunu biliyorsun, değil mi? Kasabadaki herkes bu gece bunu konuşuyor olacak."

Utangaç görünüyor. "Bunu yaptım çünkü öylece kız kardeşinin seninle o şekilde konuşmasını dinleyemezdim."

Arkama yaslanıp masamın kenarına oturuyorum. "Bir geceliğine benimle çıkmaya ihtiyacım olduğunun farkındasın, ama şimdi aramızda bir şey varmış gibi konuşuyorsun."

Gülüyor. "Bir şey mi?"

Başımı salladım. "Evet, bir şey." Yüzümü buruşturuyorum. "Erkek arkadaş ve kız arkadaş. Şu şey."

"Tamam, bak, orada kendimi kaptırmış olabilirim ama bu hiçbir şeyi değiştirmek zorunda değil. İnsanların birlikte olduğumuzu düşünmesine izin verebilirsin. Düğünde sana eşlik edebilirim, eski sevgilin ve kız kardeşinle başa çıkmana yardımcı olabilirim, sonra da benden ayrılabilirsin."

Bir kahkaha attım. "İnsanların senden ayrıldığıma inanacaklarını mı sanıyorsun?"

Omuz silkiyor. "Evet, yani, neden olmasın? Eski biriyle birlikte olmak istemediğini düşünmelerine izin verebilirsin."

"Has-been?" Ayağa kalktım ve bir ayağımı yere vurdum. "Hasbelkader mi? Sen eski kafalı değilsin."

"Çarşambadan sonra olacağım," diye kestirip atıyor.

Yüzündeki acıyı görebiliyorum ve bu, dün gece emekliliğinden bahsederkenki bakışına uyuyor. "Tamam, bir gece. Sevgililer Günü'nde benimle düğüne geleceksin ve birlikteymişiz gibi davranacaksın."

"Evet." Tereddüt ediyor. "Ve sonra benden ayrılacaksın."

Başımı salladım. "Evet, tamam."

CRUZ

Bu anlaşmayı yaparken bile, yapmamam gerektiğini biliyorum.

Bu yüzüme patlayacak, ama Tara'ya bakarken, kendimi umursamıyor gibi görünüyorum.

Bir kadında aradığım her şey onda var ve onu istememem gerektiğini biliyorum ama bu fırsatın elimden izin veremem.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?"

Soruyu anlamamış gibi bana bakıyor. "Neden anlamayayım ki?"

Omuz silkiyorum ve kollarımı tekrar göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Bu konu hakkında konuşmak bile beni savunmaya geçiriyor. "Yalan söylemiyordum. Çarşamba günü ne olacağından emin değilim. Eğer medyada patlarsa, o zaman yardımımı istemeyebilirsiniz."

Başını iki yana sallar. "Hayır, bundan o kadar kolay kurtulamazsın. Az önce kız kardeşime erkek arkadaşım olduğunu söyledin. Artık sensiz ortaya çıkmamın imkânı yok."

Başımı salladım. "Tamam, oraya geri dönmek ister misin?"

Ellerini iki yanında yumruk yapıyor. "Pek sayılmaz... ama zorundayım."

Elimi ona uzattım ve bana bakarken kaşları kalktı. "Gel hadi. Ben de seninle geleyim."

Elini benimkine koyuyor ve ben de onunla birlikte yavaşça ofis kapısına doğru yürüyorum. Eşikten geçmeden önce derin bir nefes alıp verdiğini hissediyorum. Tara'nın kız kardeşiyle karşılaşmadan önce dükkânda fazla ilerleyemiyoruz. Tara'nın önünde duruyor ve ona dokunuyor

ayak parmağını ona doğru uzattı. "Tara, burada neler oluyor? Bu adam hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Bana çıktığınızı söylemedin ve şimdi düğüne birini getiremezsin. Davetiyeni çoktan teslim ettin."

Tara kız kardeşinin yanından geçer. ", sana her şeyi anlatmıyorum. İkincisi, evet, davete icabet ettim ama bir de artı bir ekledim, yani evet, Cruz da benimle geliyor."

Tara'nın kız kardeşi bana elini uzattı. "Madem ablam bu kadar kaba, zaman kendimi tanıtayım. Ben Brynn, Tara'nın küçük kız kardeşi."

Sanki öpmemi istermiş gibi elini bana uzatıyor. Beceriksizce tutuyorum, sallıyorum ve sonra bırakıyorum. Tara ona adımı daha önce söylediği için tekrar söylemiyorum. Benimle kız kardeşinin arasına bakıyor. "Siz ikiniz nasıl tanıştınız?"

Kahretsin, sanırım bir tür hikaye bulmalıydık, bu yüzden gerçeğe bağlı kalmaya karar verdim. "Kız kardeşim aracılığıyla."

Tara'nın bir müşteriye yardım etmesi gerekiyor ve endişeyle bana bakıp duruyor. Beni pek iyi tanımıyor ama bu işi batırmamın imkanı yok.

"Peki ne zamandır çıkıyorsunuz?"

Gülümsüyorum ve sevgiyle Tara'ya bakıyorum. "Birkaç ay." "Ve..."

Cümlesinin geri kalanını Tara bana doğru geliyor ve iki elini birden tutuyorum. "Bu akşam benimle yemek yer misin? Red's Diner'da?"

Tara'nın yüzü kızarıyor ve yanaklarındaki allığı görmek hoşuma gidiyor. "Çok isterdim ama bu gece geç saate kadar çalışacağım."

Ellerimi beline koydum ve onu usulca kendime doğru çektim. "Lütfen. Buraya geleceğim, lokantaya kadar yürüyebiliriz, yemek yeriz ve sonra seninle geri dönerim." Tereddüt etti, ben de onu kendime çektim. "Hadi, yemek yemelisin. Yemekten sonra buraya gelip yardım edebilirim."

Şaşırmış bir halde gülümsüyor. "Ayarlamaları yapmama yardım etmek ister misin?"

"Ayarlamaları yaparken seni izlemek isterim. Ama evet, ben de yardım edebilirim."

Gülümsüyor ve bunun sahte olduğunu hatırladığı anı görüyorum. Başını sallıyor. "Tamam, evet, tabii. Seninle yemeğe geleceğim."

Elimi tuttu. "Abla, geri geleceğim. Cruz'u dışarı çıkaracağım."

Beni kaldırıma çekerken gülüyorum. "Sanırım ben gidiyorum."

Durdu ve bana baktı. "Bunun yeterli bir gösteri olduğunu düşündüm."

"Muhtemelen hikayelerimizi açıklığa kavuşturmalıyız, öyle değil mi?"

İçeriye işaret ediyor. "Bekle. Orada ciddi miydin? Beni yemeğe mi götürmek istiyorsun?"

Evet diye bağırarak istiyorum ama sakın davranmak için elimden geleni yapıyorum. "Evet, seni yemeğe götürmek istiyorum. Yani, eğer ailen birlikte olduğumuza ikna olacaksa, birbirimiz hakkında biraz bilgi sahibi olmamız gerekir."

Başını sallıyor. "Bu bir randevu değil."

"Hayır, bir randevumuz var ve o da Sevgililer Günü'nde. Bu bir... çalışma seansı."

"Tamam."

Bakmadan pencereyi işaret ediyorum. "Seyircimiz var."

Dükkanın önüne doğru bakıyor, ben de aynısını yapıyorum. Biri kız kardeşi olmak üzere altı yüz çiçeklerin arasından bize bakıyor.

Bana başını salladı. "Evet, öyle."

Ellerimi kaldırıp yüzünü kavriyorum ve gözleri açılıyor. Kocaman mavi gözlerinin içine bakarak gülümsüyorum. "Seni öpeceğim... Sorun olur mu?"

Başını sallıyor ve ben de eğilip dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. Bunun küçük bir öpücük olmasını amaçlıyorum. Sadece dudaklarımızın gaganması, çünkü elbette kız kardeşi bunu beklerdi ve neredeyse yüzünü cama dayamıştı.

Ama dudaklarımız birleşir birleşmez, sanki bir elektrik şoku vücudumdan ayak parmaklarıma kadar yayılıyor. Tara'nın soluk soluğa kalışından, bunu hisseden tek kişinin ben olmadığımı anlıyorum. Onu serbest bırakmalıyım ama tam tersini yapıyorum. Elimi boynunun dibine götürüyorum ve öpücüğü derinleştiriyorum. Bir an için her şeyi berbat ettiğimi düşünüyorum ama sonra elleri belime dolanıyor ve göğüslerini göğsüme doğru itiyor. Ben de bundan faydalanarak başını yana yatırıyorum ve öpücüğü derinleştiriyorum. Dilim onunkine doğru kayıyor ve inlediğinde kendimi geri çekmeye zorluyorum.

Gözlerimizi ayırmadan birbirimize bakıyoruz ve ben duygularımı ve sertleşen sikimi kontrol altına almaya çalışırken neredeyse nefes nefese kalıyorum.

"Tara..." Başlıyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum ama bu, bunun kötü bir fikir olduğunun kanıtı. Onun yanındayken aklımı kaybediyorum.

Bana gülümsüyor. "Sorun değil. Göstermelik olduğunu biliyorum. Benim aşık olmam konusunda endişelenmene gerek yok, büyük adam."

Ona sert bir gülümseme veriyorum ve aynı şeyi söyleyemeyeceğimi fark ediyorum. Şu anda bu beni ölümüne korkutuyor çünkü kendimi ona aşık olurken kolayca görebiliyorum.

"Tamam. Altıda dönerim."

Geri adım atıyor ve ben de elini tutup parmaklarımızı birbirine geçiriyorum. Birleşen ellerimize bakıyor ve hala gülümseyerek başını sallıyor. "Biraz fazla abartıyorsun, değil mi?"

Omuz silkiyorum, tekrar yakın olabilmek için ona doğru bir adım atıyorum. Lanet olsun, her şeyi berbat ediyorum.

Elimi sıktı. "Bunu mesajla halledebileceğimizi biliyorsun, değil mi? Yemeğe gitmemize gerek yok."

Başımı salladım. "Biliyorum ama bence birlikte görülmeliyiz." Boştaki elimi kaldırıyorum. "Ama bu bir randevu değil."

Onu yakından izledim. Gülümsemesi biraz düştü mü? Aramızdaki bu bağı hissediyor mu? Yoksa sadece ben mi?

Başparmağıyla dükkânı işaret ediyor. "Gerçekten işe dönmem gerekiyor."

İsteksizce onu bırakıyorum. "Tamam, evet, ben de gitmeliyim."

Dayanamadığım için alnından öpüyorum. "Birazdan görüşürüz."

"Tamam." Bir adım atıyor ve ben hala elini tutuyorum.

Gülüyor ve bana bakıyor. "Elime ihtiyacım var."

Kıkırdayarak onu bırakıyorum. "Tamam."

Başını eğiyor. "Bu kadar sevecen olduğunu fark etmemiştim Cruz."

Şimdi gergin bir şekilde, cevabı bilmek isteyip istemediğimi bilmesem de ona soruyu soruyorum. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Duraksıyor ve sonra başını iki yana sallıyor. "Hayır, bu bir sürpriz ama beni rahatsız etmiyor. Aksine, senin bu yönünü seviyorum."

Bana küçük bir el sallıyor ve mağazanın içinde kayboluyor. Kapı kapanmadan önce içeriden gelen ciyıklama sesini duyabiliyorum. Pencerede durup içeriği izliyorum ve Tara'nın etrafı gülümseyen kadınlarla. Tara'nın kız kardeşi hariç hepsi gülümsüyor. O

kaşlarını çattı ve ben ne yapacağımı bilemiyorum. Kız kardeşinin mutlu olmasını isteyeceğini düşünürsün.

Burada durmam gerekenden daha uzun süre duruyorum, içeri girip Tara'yı kız kardeşiyle her ne yaşıyorsa ondan korumak istiyorum. Kollarımı göğsümde kavuşturmuş burada dururken, bir müşterinin Tara'yı uzaklaştırması ve kız kardeşinin telefona sarılmasıyla biraz rahatlıyorum.

Saatime bakıyorum ve ellerimi kotumun ön cebine sokuyorum. Dört saatten az bir süre sonra Tara'yı görecekim ve burada durup onu kendi kız kardeşinden korumak istemem delilik. Uzaklaşıyorum ve bugün ilk kez emekliliğimi neredeyse unuttuğumu fark ediyorum.

TARA

Whiskey Run şehir merkezinde Cruz'la yan yana yürürken kıpır kıpırdım. Onu vazgeçirmeye çalıştım ama kabul etmedi.

"İyi misin?" diye sordu bana.

Benden çok daha uzun olduğu için başımı kaldırıp bakıyorum. "Neden olmayayım ki?"

Dönüp durmamı engellemek için elimi tutuyor. El ele yürüyoruz ve Red's Diner'ın büyük cumbalı pencerelerinin önünden geçerken içerisinin tıklım tıklım dolu olduğunu ve kapıda kuyruk olduğunu görüyoruz. Cruz kapıyı açıp beni içeri götürmek için elini belime koyduğunda neler olduğunu anlamaya çalışıyorum.

Restorandaki her kafa bize doğru dönüyor. "Hey, Kathy. gece burası çok kalabalık, değil mi?"

Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle başını sallıyor ve restorandaki tek boş masayı işaret ediyor. "Evet, ama tam burada sizin için bir masamız var."

"Ama..." Başlıyorum ve Cruz tekrar elimi tutuyor. Yemin ederim restoranda toplu bir nefes alma oldu.

Başımı eğdim ve Kathy'yi masaya kadar takip ettim. Yol boyunca insanlar Cruz'u dün geceki büyük zaferinden dolayı tebrik ediyor. Buraya gelip de fark edilmeyeceğimizi nasıl düşündüm bilmiyorum. Düşünmüyordum.

İçeri giriyorum ve Cruz karşıma oturmak yerine oturuyor. Karnım zil çalsa da yüzüme bir gülümseme yerleştirdim.

takla atıyor. Tüm gözler üzerimizde ve beni yargıladıklarını hissedebiliyorum. Cruz tedirginliğimi hissetmiş olmalı ki sırtını restorana vererek bana döndü. "İyi misin?"

Gözlerimi kocaman açarak başımı salladım.

Büyük elini kalçama koyuyor ve sıkıyor. "Nefes al." Dediğini yapıyorum ve o da başını sallıyor. "Aferin kızıma."

Vücudum onun övgüsüne tepki verirken biraz daha uzun oturuyorum. Başını eğiyor ve alçak sesle konuşuyor. "Sanırım birkaç kişi bu gece burada olacağımızı öğrendi."

Kendimi gösteriyorum. "Biz" mi? Benimle ilgilenmiyorlar. Seni görmek istiyorlar."

"Tara! Cruz! Seni burada görmek çılgınca. Bir tane bile boş masa yok. Sizinle oturmamızın bir sakıncası var mı?"

Kız kardeşim ve eski erkek arkadaşım Cruz ve benim karşımdaki kabine kayarak girince şok oldum. "Brynn... burada olacağımızı biliyordun."

Hiçbir şey söylememişim gibi omuz silkti. "Cruz, bu benim nişanlım, Grant Dalton. Grant senin büyük bir hayranın."

Başımı Grant ve Cruz arasında çeviriyorum. İki adam arasındaki farklar çok büyük ve Grant'te ne bulduğumu merak ediyorum. Cruz'a sırtıyor ve ben onun gerçekten hayranı olup olmadığını anlamaya çalışırken Cruz başını sallıyor. "Hey, Grant."

Masanın karşısından kız kardeşime doğru eğildim. "Burada ne yapıyorsun, Brynn?"

Gülümsüyor ve bana bakıyor. "Tara, kabalık ediyorsun. Yemek yememiz gerekiyordu ve canım yemek pişirmek istemedi. Ayrıca, bunun Grant ve Cruz'un tanışması için iyi bir yol olacağını düşündüm."

"Tabii ki yaptın," diye mırıldanıyorum.

Kathy . "Size ne getireyim?"

Hep Cruz'a bakıyor, geri kalanımızı görmezden geliyor. Eğer bu gerçek olsaydı, şu anda kızgın olurdum, ama böyle bir hakkım yok. Yine de bu Cruz'a yaslanmama engel değil. "Çizburger, patates kızartması ve çilekli shake alacağım."

"Tsk, tsk. Nedime elbisene zar zor sığıyorsun, abla. Bunu yemen gerektiğine emin misin?" diye uyarıyor kız kardeşim.

Nefesim kesildi ve söylememem gereken bir şey söylemeden önce ağzımı kapattım.

Cruz ona bakar. "Kız kardeşin bu bile büyüleyici."

Gözlerini dikmiş bakıyor ve çoğu insan için bu muhtemelen gözlerini korkuturdu ama Brynn için öyle değil. Hayır, sadece kıkırdıyor ve sonra Kathy ile birlikte veriyor. "Ben ızgara biftek salatası alacağım, yanında kruton olmasın ve yağsız İtalyan sosu olsun. Ayrıca lütfen bifteğin tereyağıyla pişirilmediğinden emin olun. Ve lütfen bir şişe maden suyu alabilir miyim?"

Yemin ederim Kathy gözlerini devirdi ve Grant'e baktı. O da bana bakıyor ve emrediyor. "Tara ile aynı şeyi alacağım."

Menüsünü katlar ve Kathy Cruz'a bakmaya devam ederken ona uzatır. "Peki ya siz Bay Payne?"

Cruz dikkatini vermiyor, çünkü Grant'e ters ters bakmakla meşgul. Onu kaburgalarından dürtüyorum. "Cruz... ne istediğini biliyor musun?"

Bana dönüyor, gözlerimi süzüyor ve Kathy'ye menüyü uzatmadan önce başını sallıyor. "Pastırmalı çizburger ve patates kızartması ile çikolatalı milkshake istiyorum."

Kathy tam uzaklaşmak üzereyken, ona "Oh Kathy, turşuya alerjim var, bu yüzden bana turşu yok" demeyi hatırlıyorum.

Cruz da "Bana da turşu yok" diye devam ediyor.

Bunun ima ettiği şey karşısında yüzüm kızardı. Beni tekrar öpmeyi mi planlıyor?

Soruyu dile getirmiyorum, ama Cruz bana gözlerindeki ateşle baktığında, tam olarak yapmayı planladığı şeyin bu olduğu açık. Biz birbirimizin gözlerinin içine bakarken Grant boğazını temizliyor. "Peki.... siz ikiniz tam olarak nasıl tanıştınız?"

Gözlerimi deviriyorum çünkü Grant Cruz'un Lexi'nin ağabeyi olduğunu biliyor. "Lexi," diye cevap veriyorum.

Masaya doğru eğiliyor. "Benimle görüşürken onunla da görüşüyor muydun?"

Dişlerimi sıkıyorum. "Aldatmam," diye cevap veriyorum, ona hiçbir borcum olmamasına rağmen.

Yemeğin geri kalanında konuşmalarımız kesik kesikti. Cruz kız kardeşime yeterince arkadaşça davranıyor ama Grant'i neredeyse hiç tanımıyor, bu da beni gizliden gizliye heyecanlandırıyor. Yemeğimiz servis edildiğinde ve yemeği yarıladığımızda, tamamen gerginim ve bu düğünden daha da çok korkuyorum. Cruz ve ben hikayemizi anlatmak yerine Brynn sürekli düğünden bahsediyor.

Burada bulunduğumuz bir saat içinde, sanki tüm kasaba girip çıkmış, neler olup bittiğini merak edip bakıyor

Dördümüz arasında. İlgi odağı olmaktan nefret ederim ve şu anda tüm gözler üzerimizde.

"Ee Cruz, bana kendinden bahset. Her şeyi bilmek istiyorum." Brynn masaya doğru eğilir ve elini Cruz'un elinin üzerine koyar.

Yanımda geriliyor ve sonra elini çekiyor. Huysuzca, "Ne bilmek istiyorsun?" diye cevap verdi.

Sesinin tonuna bakılırsa bu durumdan benden daha fazla keyif almıyor ve bu da benim ona doğru eğilmeme ve kolunun tekrar bana dolanmasına neden oluyor.

CRUZ

Brynn ve Grant'in bize katılmasının tek iyi yanı, Tara'ya istediğim zaman dokunabilmem oldu. Sadece bu da değil, yemeğin çoğunda bana doğru eğildi. Vanilya ve kiraz kokuyor ve göğsü koluma her çarptığında duruyorum, uzaklaşmasını istemiyorum.

"gitmeme izin verir misin?" Brynn Grant'e sorar.

Telefonu çaldığında kabinden çıkar ve telefonu kaldırır. "Buna bakmam lazım."

İkisi de uzaklaşırken Tara'ya döndüm. "İyi misin?"

Başını sıkıca sallıyor. "Hayır. Gitmek istiyorum."

Cüzdanımdan para çıkarıp masanın üzerine koyuyorum ve Tara'nın nefesi kesiliyor. "Yemeklerinin parasını ödemiyorsun."

Çenesini tutuyorum. "Öyleyim tatlım. Hiçbir şey düşünme."

Bundan hoşlanmıyor ama itiraz da etmiyor. Gözlerindeki acıyı görmekten nefret ediyorum ve şu anda kendime onun hayatını daha iyi hale getireceğime dair bir söz veriyorum. Önümüzdeki hafta sadece bir parçası olsam bile, bunu atlatmasına yardımcı olacağım.

Elimden kurtuldu. "Bütün bunlar için özür dilerim. Seni bu işe bulaştırmamalıydım."

Bir elimi arkasındaki banka, diğerini de önümüzdeki masaya koyarak onu etkili bir şekilde kafesliyorum. "Bunların hiçbirisi senin suçun değil. Bugün dükkâna gelen ve kendimi sana atan bendim."

Bunun üzerine gülümsüyor. ", değil mi?"

Başımı salladım. "Yaptım. Ve yine olsa yine yaparım."

Başımı öne eğiyor. "Kardeşim için üzgünüm."

Omuz silkiyorum. "Kız kardeşinle başa çıkabilirim."

Bana göz kırpmıyor ve ben de parmaklarımı masaya vuruyorum. Belki buna hakkım yok ama söylemek zorundayım. "Grant aptalın teki. Senin yerine Brynn'i seçtiyse, aptalın tekidir."

Omuz silerken bana inanmış gibi görünmüyor. "değil. Bunu söylemek zorunda değilsin. Brynn çok güzel ve her zaman istediğini alır." Gülüyor ama sesi biraz üzgün geliyor. "Dikkatli olmak isteyebilirsin. Onun yerine seni istediğine karar verebilir."

"Önce cehennem donar," diyorum ona hiç düşünmeden. Brynn benim için kesinlikle hiçbir şey yapmıyor.

Tara gözlerini devirir. "Şimdi öyle diyorsun ama oldukça ikna edici olabiliyor."

Elimi kalçasına koydum. "Tatlım, seni öptüm ve dünyanın hareket ettiğini hissettim, bu yüzden güven bana, seninle yarışmak için yapabileceği hiçbir şey yok."

Dudaklarını yalıyor ve öne doğru eğilip onu tam burada, hemen şimdi öpmemek için kendimi zor tutuyorum.

Brynn ve Grant masaya geri döndüğünde tam da bunu yapmak üzereydim. "Tara, bir gösteriye neden oluyorsun. Restoranın ortasında öpüşemezsiniz."

Siktir et, Brynn'in Tara'ya ne yapacağını söyleyebileceğini düşünmesinden bıktım. Ona doğru eğildim ve onu öptüm. Sadece hızlı bir öpücüktü ve kendimi geri çekmem gerekiyordu ama bunun olması gerekiyordu. "Brynn, Grant, üzgünüm ama Tara ve benim gitmemiz gerekiyor. Dükkânda yapacak çok işi var ve ben de çiçek aranjmanları konusunda bir ders almak üzereyim."

Brynn masanın üzerine eğilip elini benimkinin üzerine koydu. "Cruz, bir iyilik isteyeceğim."

Donup kalıyorum ve sonra elimi çekiyorum. Bu kız kim olduğunu sanıyor? Hiçbir şey söylemiyorum, sadece ona bakıyorum, tükürmesini bekliyorum.

"Yarın sınıfıma gelip öğrencilerimle konuşabileceğinizi umuyordum. Whiskey Run İlkokulu'nda dördüncü sınıf öğretmeniyim."

"Brynn! Hayır! Cruz meşgul. Yeni tanıştığın insanlardan sana iyilik yapmalarını isteyemezsin."

Uzanıp Tara'nın elini tutuyorum. İstedığım son şey Brynn'e bir iyilik yapmak ama aynı zamanda Tara'nın kendisi için her şeyi yapabilecek bir erkeğe sahip olduğunu bilmesini istiyorum. Tara'ya gülümsüyorum. "Benim yapmamı ister misin?"

Tara yine dudaklarını yalıyor ve Brynn ile benim aramda gidip geliyor. Grant'e bakmaktan kaçındığı için memnunum. Onu daha önce öptüğünü bildiğim bir adamla aynı masada oturmaktan nefret ediyorum. Tara omuz silkiyor ve tereddütle cevap veriyor, "Yani, çocuklar buna bayılır ama sen meşgulsün. Senin için önemli bir hafta ve..."

Elini sıktım. "Gitmemi istiyor musun?" "Bu sana bağlı."

Başparmağımı elinin üzerinde gezdiriyorum. "Benimle gelersen yaparım." Gözleri açılıyor. "Seninle gelmemi mi istiyorsun?"

Başımı sallıyorum ve sonra onun ne kadar meşgul olduğunu hatırlıyorum. "Yarın sen yokken Lexi'nin dükkânda yerine bakmasını sağlayacağım."

Ben ona başımı sallarken o da başını sallıyor. "Lexi'nin bunu yapmaktan mutluluk duyacağını biliyorsun."

Derin bir nefes alıyor ve yavaşça bırakıyor. Hayır diyeceğinden eminim ama beni şaşırtıyor. "Tamam, seninle geleceğim."

"Harika." Başımı salladım, heyecanlıydım. "Brynn, sabah dokuzda orada olacağız. Senin için uygun mu?"

Tara ve benim aramda bakışırken başını sallıyor.

Kabinden kayarak çıkıyorum ve Tara'nın çıkmasına yardım ediyorum. "Şey, gerçekten gitmeliyiz. Kathy'ye yemek için ödeme yaptım. Bize katıldığınız için teşekkürler. Düğünde sizi daha yakından tanımak için sabırsızlanıyorum."

Bununla birlikte, bir elimi Tara'nın beline koyuyorum ve onu restorana doğru yönlendiriyorum. El ele yürüyerek dükkânın yolunu yarılamiştık Tara konuştu. " için teşekkür ederim."

Elini sıktım. "Bir değil."

Dükkâna vardığımızda içeri girmeden önce durdu. "Yemek ve her şey için teşekkür ederim."

Gülümsüyorum ve elimi kapıya koyuyorum. ", yapmamız gereken bazı düzenlemeler var."

Ağzı düşüyor. "Bu konuda ciddi miydin?"

"Tatlım, ciddi olmadığım hiçbir şeyi anlayacaksın."

Kapıyı açıyorum ve yanımdan geçerken merakla bana bakıyor, ve ben onun ne düşündüğünü tam olarak görebiliyorum. O

Onu öpmenin dünyayı yerinden oynattığını söylediğimi hatırlıyor. Bu gerçek ve belki, sadece belki, buna inanır.

Kız kardeşi ona bir numara yaptı ve umarım bunu düzeltebilirim çünkü Tara özel bir kadın ve ben de bu akşam onunla yan yana çalışacak şanslı adamım. Derin bir nefes alıyorum, aletimin sakinleşmesini istiyorum çünkü ona bu kadar yakın olmak hazır olmadığım bir cazibe.

TARA

Cruz sabah beni almaya geldiğinde, esnememi gizliyorum. Bütün gece alem yapmışım gibi hissediyorum ve o tamamen toparlanmış görünüyor... ve yakışıklı. Lexi yanımda durduğu için düşüncelerimi saklamaya çalışıyorum.

"Hey, ağabey!"

Elindeki tepsiden ona bir kahve uzatıyor ve kadın inliyor. "Teşekkür ederim, tam da ihtiyacım olan şey."

Bir sonraki bardağı bana uzattı. "Al bakalım. Lexi bana ne sevdiğini söyledi. Buzlu kahve, değil mi?"

Ben de Lexi gibi inliyorum. "Oh, seni öpebilirim." Gözleri doğrudan ağzıma gidiyor ve kekelemeye başlıyorum. "Yani, ne demek istediğimi biliyorsun." Bardağı alıp konuyu değiştirmeye çalışıyorum. "Buradan yeni ayrılmış gibi mi hissediyorsun?"

Beni dikkatle izliyor ve başını sallıyor. "Dörtten beri ayaktayım."

Ağzım açık kaldı. "Dört mü? Dün gece on birde buradan ayrıldınız."

Hiç de önemli bir şeymiş gibi davranmıyor. "Dört bir alışkanlıktır. Yakında değişeceğinden eminim ama kalkıp çalışmaya alıştım."

Daha önceki açık bakışı gitmiş, şimdi temkinli ve biraz endişeli görünüyor ve bunun yarınki duyurusuyla ilgili olduğundan eminim.

Ona uzanmak istiyorum ama bunu yapmamak için içkimi daha sıkı tutuyorum. Lexi çoktan geniş ve meraklı bakışlarla bizi izlemeye başladı.

Gözlerini. İhtiyacım olan son şey bunun gerçek olduğunu düşünmesi. Bu sahte ve hiçbir şey ifade etmiyor.

"Gitmeye hazır mısın?"

Başını sallıyor. "Evet. Gitmeden önce bir şey yapmana yardım edebilirim diye erkenden geldim."

Dükkânın etrafını işaret ediyorum. "Dalga mı geçiyorsun benimle? Dün gece ne kadar çok iş yaptığımıza inanamıyorum. Sen bir profesyonelsin." Lexi'ye sarılıyorum. "Yardıma geldiğin için teşekkürler. Uzun sürmeyecek."

Kaşlarını imalı bir şekilde oynatıyor. "İstediğin zaman ayırabilirsin."

Gülüyorum. "Kardeşinden bahsettiğini biliyorsun, değil mi?"

Yüzünü buruşturuyor. "Ewww. İğrenç, haklısın. Git, çık buradan."

Cruz ve ben dükkândan çıkarken gülüşüyoruz. Her zamanki centilmenliğiyle, hemen dışarıda park etmiş olan SUV'sine binmeme yardım ediyor ve kısa bir süre sonra kasabanın öbür ucundaki ilkokula doğru yola çıkıyoruz. "Demek kız kardeşin öğretmen," dedi.

Başımı salladım. "Evet. Babam bunun saygın bir meslek olduğunu söylüyor."

Omuz silkiyor. "Evet, öyle. Ama sen bir iş sahibisin. Bu da oldukça saygıdeğer."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Lisedeyken dükkânda çalışmaya başladım. Ailem üniversiteye gitmemi istiyordu ama ben onun yerine çiçek düzenleme konusunda öğrenebileceğim her şeyi öğrendim. Dükkân sahibi geçen yıl işi satıp Florida'ya taşınmak istediğinde bana harika bir teklifte bulundu."

Okulun önüne park ediyor ama inmeyince beni şaşırtıyor. Bana döndü. "Yapma bunu."

"Ne yapmak?"

Elini aramızdaki konsolun üzerine koydu. "Kendini küçük görme. O dükkânda yaptığın şey harika ve sevdiğin şeyi yaptığın için aferin sana."

Yüzümdeki umudu saklamak mümkün değil. Hiç kimse bana seçtiğim meslek hakkında güzel bir şey söylememişi. Ağzımı açıyorum, kapatıyorum ve sonra usulca gülümsüyorum. "Teşekkür ederim Cruz. Yaptığım işi yapmaktan mutluyum."

Bacağıma vuruyor. "Olduğun yerde kal. Senin için kapıyı açacağım."

Arabadan iniyor ve ben de onun cipin ön tarafında yürümesini izliyorum. Adamın üzerinde hakiler ve göğsünün sol tarafında Jasper Eagles logosu bulunan açık mavi düğmeli bir gömlek var. Görünüşü

Saçları arkaya taranmış yakışıklı. Hiç böyle bir çekim hissetmemiştim ve buna teslim olamamak berbat bir şey.

Arabadan inmeme yardım ediyor ve otoparkta yürürken elimi tutuyor. "Biliyor musun, kız kardeşini bir öğretmen olarak hayal etmemiştim."

"Evlenince işi bırakacağını söylüyor."

O bunları düşünürken, biz okula giriyoruz ve ana ofiste duruyoruz. Bir kişi Cruz'u tanıyor ve birkaç fotoğrafını çekiyor. Giriş yaptıktan sonra Brynn'in sınıfının nerede olduğunu bildiğimi söyledim.

"Ünlü biri gibisin."

Derin bir nefes alır. "Şimdilik. Yakında beni unutacaklar."

Ne olduğundan emin değilim ama beni yanlış yöne itiyor. Yürümeyi bıraktım ve elimi koluna koydum. "Hey."

Bana bakıyor, bekliyor.

Ona bu kadar yakın olduğum için irkiliyorum ama söylemem gereken bir şey var. "Sen bir futbolcudan daha fazlasısın, bunu biliyorsun, değil mi? İşin değişebilir ama sen bu değilsin."

Omuz silkiyor ve sesinde hiçbir duygu yok. "Ya onun kim olduğunu bilmiyorsam?"

Ağzım açık kaldı. Bu adam pek çok insan için bir idol. Evet, dün gece eve geldiğimde yatmak yerine onu internette aradım ve hakkında öğrenebildiğim her şeyi öğrendim. Ellerimi beline koydum. "Benimle olduğun için şanslısın çünkü kim olduğunu çok iyi biliyorum."

Gözlerini deviriyor. "Doğru. Bu haftadan önce bana iki ya da üç kelime söylemiştin."

Omuz silkiyorum. "Çabuk öğreniyorum. Sen en iyi ağabeysin. Kız kardeşin için fedakârlık yaptın, ona destek oldun ve son sekiz yıldır ona hem annelik hem de babalık yaptın. Büyük liglere çıkmayı başaran insanların yüzde biri gibisin. Pek çok insan seni sadece futbol oynamayı bildiğin için değil, takım arkadaşlarıyla ve toplumla olan ilişkilerinden dolayı da örnek alıyor. Cömertçe bağışta bulunuyorsun, bak şimdi ne yapmak üzeresin. Bana yardım ediyorsun. Sen iyi bir insansın Cruz Payne. Sen busun."

Ellerimi belinde birleştiriyor ve sonra parmaklarımızı birbirine geçiriyor. "Şu anda küçük kız kardeşimin en iyi arkadaşı olmamanı ne kadar çok isterdim biliyor musun?"

Yüzümdeki şok ifadesini görmüş olmalı ki devam ediyor. Koridorda başka kimse yok ama eğilip fısıldıyor: "Çünkü sana yapmak istediğim şeyler hiç de uygun değil."

Dudaklarının kulağıma değdiğine yemin edebilirim ve bu sistemimde bir sarsıntı gibi. Tam cevap verecekken bir kapı açılıyor ve kız kardeşimin adımı söylediğini duyuyorum. "Tara! Hadi, çocuklar bekliyor."

Dudaklarımı yalıyorum ve Cruz'a bakıyorum. "Muhtemelen içeri girmeliyiz."

Bir elimi bırakıyor ama diğerini tutuyor ve Brynn'in bizi beklediği yere doğru yürüyoruz. Cruz'un yüzünde bir gülümseme var ama bu tamamen işle ilgili bir gülümseme. Bana verdiği gülümseme değil. "Biz hazırız."

Brynn durdu. "İstersen burada bekleyebilirsin." Cruz kıkırdıyor ve elimi daha sıkı tutuyor. "İçeri geliyor."

Sınıfa girer ve birkaç ciyaklama ve nefes alma duyulur. Cruz doğruca öğretmen masasına gider ve bir sandalye çeker. "Hey, millet. Bu sabah nasılsınız?"

Tepkiler kulakları sağır ediyor ve Cruz'la ikimiz de gülüyoruz. Bu çocuklar heyecanlı ve onları suçladığımı söyleyemem. Elini kaldırıyor. "Tamam, tamam! Vay canına, burada olmak çok güzel. Başlamadan önce kız arkadaşım Tara Brooks'u tanıtmak istiyorum."

Çocuklardan toplu bir "ooohhh" ve öpüşme sesleri geliyor. Cruz beni öğretmen koltuğuna götürüyor ve oturmama yardım ettikten sonra sınıfa dönüp Brynn'i işaret ediyor. "Bayan Brooks'un muhtemelen size söylediği gibi, ben Cruz Payne, Jasper Eagles'ın savunma oyuncusu..."

Onlara futbol oynamaya lisede nasıl başladığını ve sıkı çalışma ve adanmışlıkla bugün bulunduğu yere nasıl geldiğini anlatmaya devam ediyor. Profesyonel futbol oynamanın nasıl bir şey olduğundan bahsediyor ve onlara iyi ve kötü yanlarını anlatıyor. Odaya bakıyorum ve herkesin ona odaklandığını görüyorum. Onları suçlayamam. Onu dinlemek inanılmaz. Onun hakkında bunu nasıl bilmezdim?

Futbol hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama bana dışarı çıkıp dünyayı fethedebileceğimi hissettiriyor. İmza dağıtıyor, fotoğraf çektiriyor ve sınıftan çıktığımızda gülümsemekten yanaklarım ağrıyor.

Elimi yine avucunun içine aldı ve okuldan çıkarken ona "Ben bu işi çözdüm" dedim.

"Ne?" diye sorar. "Neyi ?" "Motivasyon konuşmacısı olmalısın."

Yanakları kızarır. "Her neyse..."

Durdum ve ona baktım. "Hayır, cidden. Hiç futbol oynamadım ve oynamayacağım ama şu anda bana her şeyi yapabileceğimi hissettiriyorsun. O otuz dakikalık konuşma kendime daha önce hiç inanmadığım kadar inanmamı sağladı. Otuz dakikanızı o çocuklarla konuşarak geçirdiniz ve onların küçük yüzlerini gördünüz mü? Umut ve ilham doluydular. Sende bir yetenek var, Cruz Payne."

Arabanın kapısını açtı, ben de bindim. kapatırken hiçbir şey söylemiyor ve sürücü tarafına geçtiğinde sessizleşiyor.

Yanlış bir şey söylediğimi hissetmeye başladığımda, neredeyse utanmış gibi görünüyor. "Gülme."

Gözlerimi kocaman açıp başımı salladım.

Boğazını temizliyor. "Her zaman bir konuşmacı olmak istemişimdir. Ben daha gençken kariyer günüydü, bir arkadaşımın babası geldi ve üstesinden geldiği ve olduğu her şeyi anlattı. Sınıftaki herkesin kendini özel hissetmesini sağladı. Ben de bunu yapmak istedim. İnsanlarla konuşan ve onlara böyle hissettiren kişi olmak istedim. Bu garip mi?"

Yemin ederim kalbim göğsümde bir takla atıyor. "Bu hiç de garip değil ve bence sen iş için biçilmiş kaftansın. Bugün benim ve oradaki tüm çocuklar için yaptığın şey buydu Cruz. Bunu yapmalısın."

Direksiyonu kavırıyor ve ağzından kaçırıyor: "Ben de bir kitap yazmaya başladım."

Gözlerim parlıyor. "Gerçekten mi? Motivasyon kitabı mı?" Başını sallıyor.

Ona sarılmak için eğildim. "Cruz, bu inanılmaz! Pek çok insana ilham verecek ve yardımcı olacaksın. Tebrikler!"

Beni kendine çekti ve sarıldık. Aramızda konsol olduğu için biraz garip ama yine de iyi hissettiriyor. Elleri sırtımı okşuyor ve sonunda, yapmak istediğim son şey olmasına rağmen geri çekilme zamanının geldiğini anlıyorum. Sandalyeme geri oturuyorum. "Okumak istiyorum."

Beni şaşırttı. "istiyorum."

Bir gülümsemeyi paylaşıyoruz ve yola çıktıktan sonra elimi tutuyor. Ona bunun sahte olduğunu hatırlatmayacağım. Bunun için daha sonra yeterince zamanımız olacak. Şu anda başımı koltuğa yaslayıp bunun gerçek olduğunu hayal edeceğim.

CRUZ

Nefesimi içime çekiyorum ve yüzüncü kez kız kardeşimin burada olmasını diliyorum. Ona defalarca burada olmak için sınavını kaçırmaması gerektiğini söyledim ama keşke yanımda biri olsaydı diyorum. Menajerim burada ama şu anda benden memnun değil. Bir sezon daha oynayabileceğimi düşünüyordu ve kararımdan memnun değil.

Takımla çoktan konuştum ve onlara haber verdim. Ve evet, hepimiz yetişkin insanlarız ama birkaç damla gözyaşı dökmedim desem yalan olur. Son on iki sezondur bildiğim tek şey buydu ve hayatımın bir sonraki aşamasına hazır olsam da -bu her ne olursa olsun- geçmişe veda ettiğim için hala üzgünüm.

Basın toplantısının yapılacağı odaya göz atıyorum. Koçum çağırmıştı ve şaşırtıcı bir şekilde nedeni gizli kalmıştı. Bunu yapmanın en iyi yolunun bu olduğunu söyledi, tüm soruları yanıtlayın ki hiçbir şey ima edilmesin. Bunun önümüzdeki birkaç ayın daha huzurlu geçmesine yardımcı olacağını söylüyor ama şu anda kusacakmışım gibi hissediyorum.

Bir mesaj aldım ve Lexi'den gelmesini bekliyordum. Bu sabah bana zaten beş mesaj göndermişti ama stadyumda güvenlik görevlisi olan arkadaşım Tony'den gelen mesajı görünce şaşıyorum.

Mesajı açtım. "Bunu biliyor musun?" Tara'nın bir resmi var.

Yazmaya başlıyorum ama koca parmaklarım karıştırıyor, onun yerine Tony'yi arıyorum. "Hey, evet, onu tanıyorum. Onu buraya getirebilir misin?"

"Elbette, kardeşim."

Bir ileri bir geri adım atıyorum ve köşeden Tony ile utanmış bir Tara'nın geldiğini görünce duruyorum. "Sağ ol Tony. Sana borçluyum dostum."

Elimi sıktı. "Bir şey değil. Orada iyi şanslar!" O uzaklaşırken, kıpırdanan Tara'ya bakıyorum.

Yanakları kıpkırmızı oldu. "Özür dilerim. Dikkat dağıtmak istemedim-"

Sözünü kestim. "Sen değilsin."

Çenesini bana doğru uzattı. "Sadece senin için burada olmak istedim. Bunu tek başına yapmanı istemedim ama yolundan çekileceğim."

Kapı açılır ve Koç araya girer. "Payne, sen hazır olduğunda onlar da hazır olacak."

Başımı sallıyorum ve derin bir nefes alıyorum.

Tara elini koluma koydu. "Bunu yapabilirsin Cruz."

Başımı sallıyorum ve onun elini tutuyorum. "Hadi."

Kadın başını sallar. "Hayır, sen içeri gir. Ben arkadan gizlice gireceğim."

Gülüyorum ve onu yanıma çekiyorum. "İyi deneme, tatlım. Artık buradasın, bana mahkumsun."

Elini tutup onu büyük konferans salonuna yönlendiriyorum. Oda basından insanlarla dolu. Hepsi aynı anda konuşuyor ve biz içeri girdiğimizde oda sessizleşiyor. Nedenini bilmiyorum, belki de bir hataydı ama Tara'ya sıkıca sarılıyorum ve bu beni sakinleştiriyor. "Hemen döneceğim," diye fısıldıyorum ve ekliyorum, "Burada kal."

Başımı sallıyor ve ben de onu bırakıp sahneye çıkıyorum.

Konuşmamı hazırladım ve birkaç kez prova ettim. Herkese geldikleri için teşekkür ederek başlıyorum ve ardından emekliliğimi açıklıyorum. Takım arkadaşlarıma, koçluk ekibine, arkadaşlarıma ve bu yolda bana yardımcı olan herkese teşekkür etmek için zaman ayırıyorum. Konuşmam biter bitmez soru yağmuruna tutuluyorum.

Soruların çoğunun ne olacağını az çok biliyordum ve kendimi cevaplara hazırlamıştım.

Onlara neden emekli olmaya karar verdiğimi ve gelecek planlarımı anlattım. Yine de son soru için hazır değildim.

Gazeteye Robert Fox'u gösteriyorum. "Robert."

"Selam Cruz. Öncelikle seni saha içinde ve dışında izlemenin ne büyük bir zevk olduğunu söylemek istiyorum. Toplum için yaptıkların lig için harika bir örnek teşkil ediyor."

"Teşekkür ederim," diyorum ona, biraz daha rahat nefes almaya başlayarak.

Ve sonra devam ediyor, "Sorum şu ki, o kim?"

Tüm gözler Tara'ya çevrilir. Ellerini önünde birleştiriyor ve ayaklarının üzerinde ileri geri sallanıyor. Buraya benimle gelmesinin sorulara yol açacağını bilmeliydim. Artık geri dönüş yok.

Ona gülümsüyorum ve bunun için beni affetmesini umuyorum. bilgiyi vermezsem, bir şekilde öğrenecekler ve bunun benden gelmesini tercih ederim. "Bu Tara Brooks. Kız kardeşimin en iyi arkadaşı ve... benim kız arkadaşım."

Herkes aynı anda konuşmaya başladı. Birkaç soruya cevap veriyorum. "Evet, bu yeni bir ilişki." "Evet, Jasper Eagles'ı seviyor." Birkaç dakika sonra elimi kaldırıyorum. "Pekâlâ, bugün buraya gelip beni ve Jasper Eagles'ı desteklediğiniz için hepinize teşekkür ederim."

Sahneden inip doğruca Tara'nın yanına gittim. Kolumu omzuna atıyorum ve onu tünelden geçirerek özel ofislere götürüyorum. Kapalı kapılar ardına geçer geçmez ondan özür diliyorum. "Çok özür dilerim."

"Bu benim hatam. Geldiğimde düşünemedim... Orada çok iyidim Cruz. İyi misin?"

Kızgın değil. Az önce hayatını alt üst ettiğim için küplere binmesini bekliyordum. Ama belki de henüz farkında değildir. "Tara, gerçekten üzgünüm. Çoğu iyi insanlar ve seni rahat bırakacaklardır ama bazıları bizim hakkımızda daha fazla şey bilmek isteyeceklerdir."

Omuz silkiyor. "Sorun değil, ama ciddi Cruz. Bunun tek bir randevu olması gerekiyordu."

Başımı salladım. "Bir Sevgililer Günü."

Gülüyor. "Evet ve bu anlaşmayı yaptığımızdan beri sanki her gün biriyle çıkıyormuşuz gibi hissediyorum."

"Üç gün," diye mırıldandım.

"Ne?" diye soruyor, bağlantıyı kuramıyor.

"Bu anlaşmayı yapalı sadece üç gün oldu."

Parmak uçlarında uzanıyor ve alnımdaki bir tutam saçı fırçalıyor. "Sanki daha uzunmuş gibi geliyor."

"Öyle."

Gülümsüyor ve sonra aniden başını sallayıp bir adım geri atıyor. "Ama bunların hepsi sahte, değil mi? Bunu unutmamalıyız."

Başımı sallıyorum, ama gerçek şu ki, bunların hiçbiri sahte gelmiyor. Aksine, bu şimdiye kadar hissettiğim her şeyden daha gerçek geliyor. "Doğru. Sahte."

Elimi ona uzattım, o da elini benimkine koydu. Şimdiye kadar tanıdığım en rahat, en rahat kadın olmalı. Tüm bu ilgiden korkmasını bekliyordum ve korkmaması beni mutlu etti. Belki de benim hayatımda olsa iyi olurdu diye düşündüm.

Telefonu titrer ve onu kaldırır. "Kız kardeşin arıyor. Eminim basın toplantısını duymuştur."

Stadyumdan özel araba parkına doğru yürürken tek duyabildiğim Tara'nın konuşmaları. "Hayır, gerçekten çıkmıyoruz."

"Evet, elbette, öyle olsaydı sana söyledim."

"Lexi, bunun senin fikrin olduğunu unutma."

"Tamam, ben de seni seviyorum."

Telefonu kapatır ve cebine koyar. "Kız kardeşin biraz heyecanlıydı."

Elini biraz daha sıkı tutuyorum. Kız kardeşimin tepkisini ölçmem gerektiğini düşündüm çünkü eminim yakında beni arayacaktı. "Mutlu heyecanlı mı yoksa deli heyecanlı mı?"

"Muhtemelen bilmek istemezsiniz."

Arabamın yanında durduk. "Hayır, kesinlikle bana şimdi söylemelisin. Ne dedi?"

Tara gözlerini deviriyor. "Bütün bu planı onun yaptığını biliyorsun, değil mi?"

Bir oyunun parçası olup olmadığını merak ederek gerildim. "Ne planı?"

Elimi bırakıyor ve geriye doğru adım atıyor. "İkimizin birlikte olacağına dair bir fikri var." Gülüyor ve ellerini yukarı kaldırıyor, avuç içleri dışarıda. "Merak etme. Ona hepsinin sahte olduğunu söyledim."

İşte yine o kelime. *Sahte*. Şu anda hissettiğim hiçbir şey sahte değil.

Tara otoparkın etrafına bakar. "Kahretsin, dikkat etmeliydim. Sanırım stadyumun diğer tarafına park etmişim."

Arabamın kapısını açtım. "Bin. Seni gezdireyim."

Ofluyor ama biniyor. "Sen parlak zırhlı bir şövalyesin, Cruz Payne."

Eğilmeye direniyorum. "Senin için öyle olacağım."

Arabanın sürücü tarafına doğru yürüyorum ve biniyorum. Kendime bunun neden işe yaramayacağını hatırlatıyorum. O benim için çok genç. Kız kardeşimin en iyi arkadaşı. Ve sanırım hala eski erkek arkadaşına aşık.

TARA

Dükkânın ışıklarını kapatırken telefonum çalıyor. Cebimden çıkarıyorum ve daireme giden merdivenleri tırmanmaya başlıyorum. Uzun bir gün oldu ama sonunda tüm siparişleri yetiştirdim.

Telefonumda Cruz'un adını gördüğümde, metni açmaya çalışırken neredeyse düşürüyordum. Açar açmaz da üç kez okuyorum çünkü doğru okuyup okumadığımı merak ediyorum.

Perşembe ve cuma için Sugar Lake'de bir oda ayırttım.
Seninle prova yemeğine geleceğim.

Dairemin kapısını kapatıp kilitliyorum ve cevap vermeden önce koltuğuma çöküyorum.

Bugün prova yemeğine gidebilesin diye gitmedim.

Metni anında.

Senin yapmadığını biliyorum. Bu arada teşekkür ederim.
Bugün için yani.

Telefona gülümsüyorum.

Bugün bana üç kez teşekkür ettin zaten.

Baloncuklar bana geri mesaj attığını bildirmek için açılır.

Evet, gelmen benim için çok önemliydi. Meşgul olduğumu biliyorum.

İnsanların merak edeceğini söylerken yalan söylemiyordu. Bugün dükkânda iki telefon aldım ve ardından bir gazeteci gelip ilişkimiz hakkında daha fazla ayrıntı istedi. Ama gittiğim için pişman değilim.

Cevap vermediğimde, başka bir mesaj gönderdi.

Bir oda ayırttım ama beni orada istemiyorsanız gitmem.

Yazmaya başlıyorum, duruyorum ve sonra tekrar başlıyorum.

Anlaşma bir geceydi. Bence birden fazla gece yaparsak, işler karışacak.

Baloncuklar beliriyor ve sonra kayboluyorlar. Saniyeler sonra telefonum çaldı ve arayanın kimliğinde Cruz'un adı vardı.

Tereddütle cevap veriyorum. "Merhaba."

Yumuşak sesi geliyor. "Selam, Tara." "Selam," diye mırıldanıyorum ve sonra boğazımı temizliyorum.

"Bu yüzden kafa karıştırıcı olmasını ya da sizin için zor olmasını istemiyorum.

Ama orada olmak istiyorum."

Gülüyorum çünkü bu adamın prova yemeğine gitmek istemesine imkân yok. "Gitmek mi istiyorsun?"

"Evet," diyor kararlılıkla. "Bak, ailenin işini onaylamaması ya da herkesin kız kardeşinin seni aldatan eski erkek arkadaşıyla evlenmesini sorun etmiyormuş gibi davranması hoşuma gitmiyor. Senin yanında olmak istiyorum."

"Garip olacak."

Hemen cevap veriyor. "Garipliklerle başa çıkabilirim." "İnsanlar bizim hakkımızda konuşacak."

Kıkırdıyor. "Lütfen, benim hakkımda istediklerini söyleyebilirler. Umurumda değil."

"Ama-"

Sözümü kesti. "Beni bundan vazgeçirmeye mi çalışıyorsun?"

Telefonu biraz daha sıkı tutuyorum. "Sadece neye bulaştığını bildiğinden emin olmak istiyorum, hepsi bu."

Nefesini dışarı üflüyor. "Bak, bunun sadece bir gece olması gerektiğini biliyorum. İkimiz de bunun daha fazlası olmasını istemiyoruz - olamaz, değil mi? Bunun yürümemesi için o kadar çok neden var ki."

Ona bu nedenlerin ne olduğunu sormadan devam ediyor. "Ama sen oradaysan, ben de orada olmak istiyorum."

Şimdiden Cruz'a aşık olduğumu hissedebiliyorum ve bunun kötü bir fikir olduğunu biliyorum, bu yüzden onu vazgeçirmek için tekrar deniyorum. "Gelmek zorunda değilsin."

"İstiyorum" diyor kesin bir ifadeyle.

"Tamam, eğer eminsen. Sana parti saatlerini ve her şeyi göndereceğim ve Cruz, bunun için gerçekten minnettarım."

İnliyor. "Bana teşekkür etmene gerek yok."

Yine gözlerimi deviriyorum. Bunu söyleyen, bugün basın toplantısına katıldığım için bana dört kez teşekkür eden adam. "Bugünden sonra iyi misin? Çoğunlukla insanların destekleyici olduğunu düşünüyorum."

"Çok iyiydi. Sanırım her şeyden çok takıma söylemek konusunda endişeliydim. Onları özleyeceğim ama evet, bu konuda kendimi iyi hissediyorum."

"Bekle, seni hoparlöre alacağım." Telefonun hoparlörünü açtım ve yatağın üzerine koydum. Pijamalarımı aldım ve soyunmaya başladım. "Sana bir soru sorabilir miyim?"

Sesi daha da yükselir. "Sesin boğuk çıkıyor. Ne yapıyorsun?"

Gömleğimi giydim ve telefonu açtım. "Özür dilerim, pijama tişörtümü giyiyordum."

Telefona doğru inliyor. "Siktir, bana bunu söyleme tatlım."

Kıkırdıyorum. "Pijamalarımı giyeceğimi söylemedim mi sana?"

Sesi boğuk. "Sormamalıydım. Giyindin mi?"

Uyku şortumu bacaklarımdan yukarı çekiyorum. "Şimdi öyleyim."

"Tamam, bu gece kafamda bu görüntü varken asla uyuyamayacağım."

Yatağa ve elimde olmadan bir şaka yaptım. "Peki ne giyiyorsun?"

Telefonda homurdanıyor ve ben gülmeye başlıyorum. "Hayır ciddi, sana bir soru sorabilir miyim?"

Hışırtılar duyuyorum ve onun da yatağında yatıp yatmadığını merak ediyorum. "Evet, bana her şeyi sorabilirsin."

Gözlerimi sıkıp kapatıyorum ve sonra açıyorum. "Bunun kötü bir fikir olması için yüzlerce neden olduğunu söylemiştin. Bununla ne demek istedin?"

Karanlık bir şekilde gülüyor. "Şu anda bir işim olmadığının farkındasın, değil mi?"

Sessizliğe gömüldüm. Gerçekten sebebi bu mu? Çünkü eğer , pek de iyi bir sebep değil. "Eğer benimle gerçekten çıkmak istemiyorsan, söyle gitsin. Saçma sapan bahaneler uydurma."

"Çılgınca bahaneler mi? Bu bana tamamen yasal geliyor. Lexi'nin işi olmayan bir adamla çıkmasını istemem, o zaman senden nasıl isteyebilirim?"

Yatakta yuvarlanıyorum ve hayal kırıklığı içinde başımı sessizce yastığa vuruyorum. "Cruz Payne, saçmalıyorsun ama her neyse. Haklısın, belki de birlikte olmamamız için nedenler vardır. Konuyu değiştirelim."

"Hayır, bunu sen başlattın, hadi bitirelim. Çıkmamamız nedenlerin neler?"

Bir nefes çektim. "Gerçekten bilmek istiyor musun?" Cevap vermesini beklemeden, aklımdan geçenleri ağızımdan geçiriyorum. "Son ilişkim bittikten sonra bir iki şey öğrendim ve bunlardan biri, eğer biriyle birlikte olacaksam - bir ilişkide - o zaman tamamen içinde olması gerektiği. Eğer şimdiden neden birlikte olamayacağımıza dair bahaneler üretiyorsanız, evet, bu iyi bir fikir değil. Benimle birlikte olmayı o kadar çok isteyen birini istiyorum ki hiçbir şey ve hiç kimse onu durduramayacak."

Yatakta doğruluyorum çünkü çok fazla şey söylediğimi biliyorum. "Neyse, cidden, konuya dönelim. Anlaşma bir geceydi - Sevgililer Günü düğünü - hepsi bu."

Şimdi daha sakın görünüyor. "Ben de prova yemeğine gidiyorum."

Dürüst olmak gerekirse, gelmesine sevindim ama zor da olacak. Daha şimdiden birlikte oldukça ondan daha çok hoşlandığımı fark ettim. "Tamam, detayları sana gönderirim. Bu konudaki tüm yardımların için teşekkürler Cruz. Sen gerçekten iyi bir adamsın!"

Ofluyor ve sanki elini saçlarında gezdirdiğini hayal edebiliyorum. "Tamam, bugün için tekrar teşekkürler. Gelmen benim için çok önemliydi."

"Tabii. Biz arkadaşız. Yaptığımız şey bu, değil mi?"

Kekeliyor. "Evet, doğru. Seni göreceğim. Ayarlamalarla ilgili yardıma ihtiyacın olursa haber ver. Yarın akşam görüşürüz."

"Görüşürüz, Cruz."

Söylememem gereken bir şey söylemeden önce telefonu kapattım. Zaten kötü bir fikir olduğumuzu söyledi, bu yüzden ona çıkmamız için baskı yapmayacağım.

Bana ya da başka bir şeye. Hayır, sadece Sevgililer Günü'nü atlatmam gerekiyor. Ondan sonra geleceğimle ilgilenebilirim.

CRUZ

Menajerimle yaptığım görüşmeyi sonlandırıyorum ve kanepenin kenarına oturuyorum. Otele üç saat önce varmışım. Burada olduğumu ve oda numaramı bildirmek için Tara'ya mesaj attım ama geri dönmedi. Bavulumu boşalttıktan sonra, birbiri ardına telefon görüşmeleri yaptım. Sponsorluk anlaşmaları gelmeye devam ediyor ve bu beni rahatlattı. Ayrıca kitabım için yedi rakamlı bir anlaşma imzaladım. İmzayı atar atmaz Tara'yı arayıp haber vermek istedim ama bunun yerine onu yakında göreceğimi bilerek çalışmaya devam ettim.

Tam Tara'yı arayacakken kapım çalındı.

Menajerimin kuryeyle getirttiği bir şey olduğunu düşünerek kapıyı açtım ve Tara bir eliyle giysi çantasını tutarken diğer eliyle tekerlekli bir bavulun üzerinde karşımda duruyordu. "Hey!"

Ofluyor ve kıyafetlerin kollarında ağırlaştığı belli oluyor, ben de kıyafetleri ondan alıyorum. "İyi misin?"

Gürültülü koridora bakıyor. "Evet, içeri girebilir miyim?"

Elimde giysi çantası, onu içeri almak için geri çekiliyorum ve kapıyı arkasından kapatıyorum.

Kıyafetlerini dolaba asıyorum ve ona baktığımda bir şeylerin ters gittiğini anlıyorum ama ne olduğunu anlamak için çok beklemem gerekmiyor çünkü saçmalamaya başlıyor. "Tamam, sanırım odamı başkasına vermişler. Grant'in kardeşi Ben düğüne gelebildi. Bu onun suçu değil, o iyi bir adam, ama ona bir oda ayırmamışlar. Bu yüzden

Kız kardeşim ona benim odamı verdi ve benim de ailemle kalmam gerekiyor ama bunu yapamam Cruz. Onların odasında onlarla bir gece geçirmemin imkânı yok." Derin bir nefes alıyor. "Dün gece telefonda kendimi sana nasıl attığımı ve senin beni nasıl geri çevirdiğini görünce bunun çok garip göründüğünü biliyorum. Bak, nerede durduğumuzu biliyorum. Arkadaş olduğumuzu biliyorum, o yüzden arkadaş olarak, bana izin verir misin-" Odanın etrafına bakar. "Tanrım, bu oda çok büyük. Kanepede yatabilir miyim?"

Konuşmayı kestiğinde, "Kendini mi attın?" diye sordum.

Bavulu kavrayışını bırakıyor ve elini kalçasına koyuyor. "Gerçekten mi? Az önce söylediğim her şey ve sende olan bu mu?"

Kapının yanındaki dolaptan kıyafetlerini aldım ve sonra yanına gidip bavulunu aldım. "Evet, kalabilirsin. Ama kanepede kalmak zorunda değilsin. İki yatak odası var."

"İki yatak odanız mı var?"

Ben ikinci yatak odasına doğru yürüyorum, o da beni takip ediyor. "Evet, dün aradığımda ellerinde kalan tek oda buydu."

Kıyafetlerini dolaba asıyorum ve bavulunu bagaj rafına yerleştirip yatak odasından açılan kapıyı gösteriyorum. "Orada bir banyo var."

Elini kaldırıyor. "Cruz, bu oda için ne kadar ödedin? Ne var biliyor musun? Unut gitsin. Sana asla geri ödeyemeyeceğim ama odam için ödeyeceğim parayı sana ödeyeceğim. Venmo, CashApp ya da PayPal'ınız nedir?"

Ona doğru yürüdüm ve ellerimi omuzlarına koydum. "Tatlım, sakinleşmelisin. Çok heyecanlandın."

Derin bir nefes alıyor ve başını sallıyor. "Haklısın ve haklı olduğunu biliyorum. Tüm bu olanlar içimi dışıma çıkardı."

"Onu hâlâ seviyor musun?" kaçırdım.

Burnunu kıvırıyor. "Kim? Grant mi? Hayır, hiç de öyle bir şey yaptığımı sanmıyorum."

Kollarımı göğsümün üzerinde çünkü ona dokunmaya devam edersem onu öpeceğim. "Mutlu değil, bunu biliyorsun, değil mi? Yemekte sana nasıl baktığını gördüm. Seni geri istiyor."

Gözleri açılıyor. "Dün gece beni aramaya çalıştı ama telefona cevap vermedim ve mesajına da yanıt vermedim. Ona asla geri dönmem."

Söylediklerinin doğru olduğunu umarak yüzünü inceliyorum. "Tamam, yani plan hâlâ geçerli mi?"

Hayal kırıklığına uğramış görünüyor ama başını sallıyor. "Evet, plan hâlâ geçerli." Telefonuna bakıyor. "Ve prova otuz dakika içinde başlıyor. Hazırlanmam gerek."

Bununla birlikte yatak odasının kapısına doğru yürüyorum. "Hazır olacağım. Oturma odasında mı?"

Başını salladı. "Evet, seninle oturma odasında buluşuruz."

Kapıyı arkamdan kapattım ve sonunda derin bir nefes aldım. Onun yanındayken kendimi tutuyorum ve bu artık eskidi. Bir yanım düğün şovunun başlamasını bekliyor ki ona sarılabileyim ve istediğim gibi öpebileyim. İnsanlar izliyor olacak ve bir çift gibi davranmak zorundayız.

Buluşma vakti geldiğinde otelin oturma odasında durup pencereden dışarı bakarak Tara'yı bekliyorum. Yapmam gereken her şeyi yapıyorum. Kendime onun kız kardeşimin en iyi arkadaşı olduğunu, benim için çok genç olduğunu ve sınırların dışında olduğunu hatırlatıyorum.

Kapının açıldığını duyduğumda hazırlıklı olduğumu düşünüyorum ama ona bir bakışım ona karşı koyamayacağımı anlamamı sağlıyor. Tara benim kriptonitim.

Nutkum tutulmuş bir halde ona doğru yürüyorum, ağzım açık bir şekilde onu baştan aşağı süzüyorum. Vücudunun her kıvrımını saran omzu açık bir elbise giymişti. Boğuk bir fısıltıyla ona "Kahretsin, çok güzelsin" dedim.

Beni gülerek başından savdı. "Her neyse, yapmak zorunda değilsin."

Sözünü kestim. "Sana nasıl söylemem? Bu gece oradaki her erkek aynı şeyi düşünecek."

Neredeyse övünüyor ve ben de onunla birlikte bu odada kalıp bütün gece onu övmek istiyorum ama şu anda ihtiyacı olan şey bu değil. Yanında ben varken ailesiyle yüzleşmeye ihtiyacı var. Ben yanındayken kimse ona kendini daha az hissettiremez.

Boğazını temizledi ve bana eliyle işaret etti. "Yakışıklı görünüyorsun, Cruz." Bana doğru uzandı ve elini elime doladı. "Bunu yaptığınız için teşekkür ederim. Boş zamanlarında yapmak istediğin bir şey olmadığını biliyorum."

Yine sözünü kestim. "Tatlım, şu anda burada seninle olmaktan daha çok tercih edeceğim başka bir yer düşünemiyorum."

Dudağını ısıyor ve ben parmaklarımı onunkilerin arasından geçirirken bana gülümsüyor. "Hadi, yapalım şunu."

Yine de kımıldamıyor. "Önce bir iyilik yapmalıyım. Yani, başka bir tane." Gülüyor ve gözlerini deviriyor. "Sanki bu düğünden sonra

benden vebalı gibi kaçacaksın."

Siktir, sanki bu mümkünmüş gibi. Şimdiden, bunu nasıl daha uzun süre devam ettirebileceğimi bulmaya çalışıyorum. "Güven bana, tatlım. Yapacağım son şey senden kaçmak olacak."

Beni işaret ediyor. "devam edersen..."

Sesi kesiliyor ve ben bitirmesini istiyorum. "Böyle devam edersem ne olur?"

Yanakları kızarıyor ama çenesini bana doğru uzatıyor. "Sadece böyle şeyler söylediğinde biraz dayanılmaz olduğunu söylüyorum."

Ona doğru eğildim. "Sadece biraz karşı konulmaz mı?"

Gülüyor ve beni kendisinden uzaklaştırıyor ama fazla uzaklaşmıyorum çünkü hâlâ elini tutuyorum. "İyilik nedir?"

Bana sırtını döndü. "Fermuarımı misin?"

Solgun teni kışının hemen üstünden boynuna kadar sergileniyor. Nefesim kesiliyor ve elini tutmayı bırakıyorum. "Tabii, fermuarını çekebilirim."

Fermuarı baş ve işaret parmaklarımla arasına alıp yavaşça yukarı çekiyorum. dokunmadan duramıyorum ve fermuarını tamamen çektiğimde elimi omzuna koyup başparmağımı nabzına bastırıyorum. Saçları yukarı kalkıyor ve dudaklarımı boynuna bastırıyorum.

Sarsılıyor ve sonra vücudu titriyor ve ben onu tekrar öperken gülümsüyorum. Başımı kaldırdığımda gözlerim aynada onunkilerle buluşuyor. Aramıza biraz mesafe koymalıyım, ama bunun yerine önümü sırtına bastırarak yaklaşıyorum. Uyarılmışlığımın kanıtı sırtına baskı yapıyor ve bunu gizlemek için hiçbir şey yapmıyorum.

Elimi onun kolunda gezdiriyorum ve sonra tekrar birbirine kenetliyorum. "Özür dilerim."

Sesi ancak bir fısıltı kadar. "Ne için üzgünsün?"

Gözlerim aynada onunkilere kilitleniyor. "Sana böyle tepki vermemeliyim ama elimde değil."

Kollarımda dönüyor ve bana doğru eğilerek karnını sert erkekliğime bastırıyor. Homurdanıyorum. Bana ne yaptığını çok iyi biliyor ama bu onu rahatsız ediyormuş gibi davranmıyor. "Nerede durduğumu biliyorsun Cruz. Senden hiçbir şey ... Sana ne istediğimi söyledim."

Yanağını okşuyorum. "Geçmişte kalmış olmam seni rahatsız etmiyor mu?"

Gözünü bile kırpmıyor. "Keşke bunu söylemeyi bıraksan. Sende geçmişte kalmış bir şey yok Cruz Payne. bakarsan, en iyisinin henüz gelmediğine bahse girerim."

Yüzüne bakıyorum ve bana geri dönen samimiyeti görüyorum.

Telefonu çalmaya başlıyor ve bana üzüntüyle göz kırpmıyor. "Telefona bakmalıyım. Eminim annem nerede olduğumu merak ediyordur."

Onu bırakmak istemediğim için elini tutuyorum ve sonra onunla birlikte yatak odasına yürüyüp komodinin üzerinde duran telefonunu alıyorum. Telefonu kaldırıyorum ve o da başını sallayarak telefona uzanıyor. "Evet, annem arıyor."

Yüzündeki endişe yüzünden cevaplama düğmesine basıp telefonu kulağıma götürdüm. "Merhaba, Bayan Brooks. Ben Cruz. Tara ve ben yoldayız."

Şeker gibi tatlı bir sesle şöyle der. "Elbette, tatlım. Teşekkür . Endişelenmeye başlamıştık."

"Elbette, sorun değil. Yola çıkıyoruz. Yakında görüşürüz."

Telefonu kapattım ve Tara'ya uzattım. Çantasına koyarken gözleri kocaman açılmıştı. "Vay canına!"

El ele kapıdan çıkıp asansörlere doğru yürüyoruz. "Vay canına, ne?"

İnançsızlıkla başını sallıyor. "Etkilendim. Seninle tartışmadı, sana bağırmadı, sorumsuz olduğun için seni azarlamadı ya da yakında yeterince hızlı olmayacağını söylemedi. Hiçbir şey demedi."

Asansöre binene kadar bekliyorum ve ona cevap vermeden önce lobinin düğmesine basıyorum. "Ve kimse seninle bu şekilde konuşmayacak."

Ağzını açıyor ve sonra bana doğru eğilmeden önce kapatıyor. Bir kolumu omzuna doladım. "İyi misin?"

Bana bakmadan başını sallıyor. "Evet, yanımda birinin olması çok güzel."

Tam burada ve şimdi, ona olan aşkıma itiraf etmek istiyorum. Bu çılgınca bir duygu, alışkın olmadığım ya da başa çıkmaya bile hazır olmadığım bir duygu, ama bu kadını koruma ve sevme ihtiyacı yapmak istediğim bir şey.

Onunla arama mesafe koyacağım fikri
Mümkün. Artık mümkün değil.

TARA

Cruz ve ben lobide yürürken gülüyoruz, ama prova ve düğünün yapılacağı odaya girer girmez geriliyorum.

Tüm gözler bize dönüyor ve ben otomatik olarak içime kapanmak istiyorum. Bu duygudan nefret ediyorum ve Cruz'un beni bu insanların gözünden görecektiklerinden da nefret ediyorum.

Annem ve babam bile gün beni hayal kırıklığına uğratiyor.

"Tara, geç kaldın."

Başımı sallıyorum ama çenemi kapalı tutuyorum. Normalde ona burada olmam gereken saatin daha on dakika olduğunu söyledim ama annemle kazanamayacağımı bildiğim için denemekten vazgeçtim.

"Bayan Brooks, eğer geç kaldıysak bu benim hatam. Saat altıda burada olmamız gerektiğini sanıyordum ama saat ona geliyor."

Annemin yüzü gözlerimin önünde şekil değiştiriyor. İki katına çıkmasını bekliyorum ama onun yerine gülümsüyor ve Cruz'a doğru geliyor. "Hayır, tabii ki. Sen meşgul bir adamsın, anlıyoruz. Tara'nın kafası bulutlarda koştuğunu sanmıştık."

Cruz yanımda sertleşiyor. "Tara tanıdığım en sorumluluk sahibi insanlardan biri. Ayrıca, bunu hiçbir şey için kaçırmaz. O iyi bir kardeşir."

Havada bir sessizlik var ve kimin daha çok şaşırdığını bilmiyorum: annem çünkü biri ona karşı çıktı, kız kardeşim

Kız kardeşinin sözleriyle hafiflediği için, babam sonunda biri anneme karşı çıktığı için ya da ben biri benim için ayağa kalktığı için.

Annem çabucak toparlanıyor ama gülümsemesi eskisi kadar parlak değil. "Doğru, elbette. Hadi başlayalım da yemeğe geçelim."

Kız kardeşime döndü. "Brynn ve Grant, hazır mısınız?"

Prova başladı ve Cruz isteksizce beni bırakıp bir koltuğa oturdu. Ben de annem, kız kardeşim, nedimem ve diğer nedimelerle birlikte arkaya doğru ilerledim.

"Aman Tanrım, Tara, o çok ateşli."

"Cruz Payne ile çıktığına inanamıyorum."

"Kocam Cruz'un burada olduğunu öğrenince ölecek. Düğüne gelmeyi reddetti, bu yüzden onu göremediği için çok kızacak."

Hepsi aynı anda konuşuyor, Cruz'a salyalarını akıtıyor ve ben de hepsini içime çekiyorum. Genellikle sosyal etkinliklerde şakalar ve hakaretlerle uğraşmak zorunda kalıyorum, bu yüzden bu tarafta olmak güzel.

Ama Brynn bundan hoşlanmıyor. "Merhaba. Bu benim düğünüm. Lütfen Tara'nın muhtemelen ondan sıkılınca onu terk edecek olan sevgilisi hakkında konuşmayı bırakabilir miyiz?" Kızlardan birkaçının nefesi kesiliyor, bazıları da Brynn'in tavırlarına alışkın oldukları için gözlerini deviriyor.

Annem yanıma geldi. "Tara, bunun kız kardeşinin düğünü olduğunu hatırlatırım ve onu gölgede bırakmaya çalışman doğru değil. Kıskanç olduğunu biliyordum, ama bu tamamen yeni bir düşüklük."

Tartışmak için ağzımı açıyorum ama onun yerine dudaklarımı mühürlüyorum. Onunla tartışamayacağımı biliyorum. Bana kalırsa, bu düğünden sonra ailemle arama mesafe koyacağım çünkü belli ki beni hiç umursamıyorlar. Ailem Grant'in beni Brynn ile aldattığını öğrendiğinde, otomatik olarak kız kardeşime destek olmam gerektiğini düşündüler. Tüm bunlar hakkında ne hissettiğim umurlarında değildi.

Bu yüzden burada duruyorum, sessiz kalıyorum ve işaretimi bekliyorum. Dışarı çıkan ilk nedimelerden biriyim ve koridorda yürürken ve sonunda dururken gözyaşlarımı tutuyorum. Tüm bunlar olurken Cruz'a bakamıyorum bile. Muhtemelen gecenin sonunda o da ailem gibi beni bir ezik olarak görecektir. Oh neyse, sürdüğü sürece güzeldi.

Prova biter bitmez Cruz yanıma geldi. Kolunu bana doluyor, ben de göğsüne dönüyorum. Kolları beni sarıyor,

ve bana sarılıyor. Derin nefesler alıyorum, bu duyguyu hafızama kazımaya çalışıyorum.

Elini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Konuş benimle, tatlım."

Ona bakmak için çenemi kaldırıyorum.

"Ben iyiyim." "Yemeğe gitmek ister misin?"

Burnumu kıvırıyorum. Keşke bunu atlayabilseydim. "Mecburum ve bunu sana yapmaktan nefret ediyorum ama gerçekten benimle gelmeni istiyorum."

Gülümsüyor ve tokamdan çıkan bir saç telini fırçalıyor, "Oh, bana kaldın. Seni bir daha bu insanlarla yalnız bırakmayacağım."

Kıkırdıyorum. "Yarın benimle koridorda yürüyecek misin?"

Söylediğim anda kulağa nasıl geldiğini fark ettim. "Yani, bilirsin, nedime olarak dışarı çıktığımda olduğu gibi... beni yalnız bırakmayacağını söylemiştin."

Başını sallıyor ve sesi sertleşiyor. "Seninle koridorda yürürdüm. Sana ne söylediler? Sen çıkar çıkmaz bir şey söylediklerini biliyordum."

Onu başından savmaya çalışıyorum ama o ısrarcı. "Annem seni buraya getirerek kız kardeşimi gölgede bırakmaya çalıştığımı düşünüyor. Eminim tüm bunların sahte olduğunu biliyordur. Benimle birlikte olmak istediğine asla inanmaz."

Eğildi. "Yanılıyor." Bu aklına girmeden, "Hadi, sana bir içki getireyim." diyor.

Hemen elini tutuyorum ve kız kardeşimin arkamızdan yakınan sesiyle odadan çıkıyoruz. Düğün organizatörü herkesi yemek salonuna götürüyor ve Cruz'la ben doğruca bara gidiyoruz.

Elini belime, kığımın biraz üstüne koymuş, beni yiyip gibi gülümsüyor. "Ne içmek istersin?"

"Peachy keen, lütfen?"

Kendisi için bir eski moda, benim için de bir şeftali keen sipariş etti. Beklerken eli hep üzerimdeydi. Sipariş geldiğinde, iki içkiyi de tutuyor ve tutunmam için kolunu uzatıyor.

Beni odanın içinde gezdiriyor ve neyse ki herkes istediği yere oturabiliyor, biz de kimsenin olmadığı bir masaya oturuyoruz.

Düğün ekibinden birkaç kişi gelip Cruz'a merhaba dedi. Kız kardeşimin arkadaşları daha önce bana hiç ilgi göstermemişti,

Bu yüzden bu gece olmaları şaşırtıcı. Şimdi arkadaşlarının kocaları başka bir hikaye. Eşleriyle oturmak yerine gelip masanın etrafına oturuyorlar ve Cruz'la konuşuyorlar.

Sorularını yanıtlıyor ama bir şekilde tüm bu süre boyunca bana odaklanmaya devam ediyor.

Sağdıçlardan biri geldi ve görünüşe göre çoktan içkiyi fazla kaçırmış. Yanımdaki tek boş sandalyeye oturdu. Beni dürtüyor ve fısıltıyla konuşmak için eğiliyor ama fısıltının yakınından bile geçmiyor çünkü tüm masanın onu duyduğundan eminim. "Hey, evlat, sadece bir uyarı. Grant kendini kaybediyor. Her şeyi berbat ettiğini ve yanlış kız kardeşi seçtiğini söylüyor."

Onu görmezden gelmeye çalışıyorum çünkü buna nasıl vereceğini bile bilmiyorum ama o vazgeçmiyor. "Hey Tara, ne düşünüyorsun? Grant'e ne söyleyeyim?"

Sonunda ona baktım. "Ona geri dönmem için cehennemin donması gerekir."

Kelimeleri zar zor söyleyebildim ve o sandalyesinden çekildi. Cruz'un onu hiçbir ağırlığı yokmuş gibi tuttuğunu gördüğümde nefesim kesildi, "Hey dostum, sanırım içkiyi biraz fazla kaçırdın. Oturacak başka bir yer bul."

Sağdıçlardan birkaçı arkadaşlarını tutup uzaklaştırıyor ve Cruz ile benden özür diliyor. Cruz tekrar yerine oturduğunda eli kalçama gitti ve bana doğru eğildi. "Cehennem buz tutmuş olmalı, ha?"

Parmakları kavrarken başımı sallıyorum. "Evet," diye inliyorum neredeyse. "Bu iyi," diye anons ediyor.

Nefes nefese ona "Bu neden iyi?" diye sordum.

Eğilip fısıldıyor, "Çünkü ben paylaşmam."

Masanın etrafına bakıyorum, herkes bize bakıyor ama Cruz'u duyduklarını sanmıyorum. Neden paylaşmadığını söylüyor? Bu sahte mi? Gerçek mi bu? Bir ileri bir geri, bir aşağı bir yukarı beni deli ediyor ve buradan nereye gideceğimi bilmiyorum.

Yemek servis edildi ve biz yerken Cruz elini bacağımdan çekmedi.

Burada oturduğumuz süre uzadıkça rahatlamaya başlıyorum. Cruz çok dikkatli ve onunla konuşmak için kaç kişi gelirse gelsin, yanımdan hiç ayrılmıyor.

Başka bir içkiye ihtiyacım olduğunda, birisinin bize getirmesini sağlıyor. İnsanlarla fotoğraf çektiriyor ve gecenin sonunda herkes

ona aşık oldum. Annem, Grant ve Brynn hariç herkes.

", balkabağım?"

Babama bakıyorum ve gerilmemeye çalışıyorum. Onun için hep kötü hissetmişimdir. İyi bir adam ama omurgası yok. Annem hayatım boyunca ona patronluk tasladı ve o da asla ona karşı çıkmadı.

"İyi gidiyoruz baba. Sanırım sizi resmen tanıştırmalıyım.

Baba, bu Cruz Payne. Cruz, bu da babam Danny Brooks."

El sıkışıyorlar ve geçen geceki playoff galibiyeti ve Cruz'un emeklilik açıklaması hakkında konuşmaya başlıyorlar. "Peki futboldan sonraki planların ne?"

Cruz biraz daha uzun oturur. "Birkaç ciro anlaşması yaptım ve kitabım için yedi rakamlı bir anlaşma imzaladım."

"Yaptın mı?" Nefes nefese kaldım. "Bana söylemedin."

Başparmağını benimkinin üzerinde gezdiriyor. "Biliyorum, özür dilerim. Her şey daha önce oldu ve senin de kendi işlerin vardı-"

Elimi göğsüme koydum. "Cruz, hayır! Bunu kutlamalıyız.

Lexi'ye söyledin mi? Çok heyecanlanacaktır."

Yanakları kızarır ve heyecanlı olduğu belli olsa da bu ilgiden utanır. Yüzü bir anda neşeden savunmaya geçiyor.

"Hey, Tara."

Koltuğumda dönüyorum ve Ben, Grant'in kardeşi, sandalyeyi çekip çevirmiş ve oturmuş.

Ona doğru eğildim. "Ben, selam. Gelebildiğine çok sevindim."

Başını sallıyor ve odaya bakıyor. "Evet, benim tarzım değil ve annemle babam gelmememi tercih ederdi ama kardeşimin ilk düğününü kaçıramazdım, değil mi?"

İkimiz de gülüyoruz ve sonra elimi Cruz'un koluna koyuyorum.

"Cruz, bu Ben, iyi kardeş."

Ben daha iri bir adam, muhtemelen Cruz kadar iri. Çenesinde kıllar var ve şu anda örtülü olsalar da kollarının üstünde ve altında dövme olduğunu biliyorum. Ben elini Cruz'a uzatıyor ve bir an için Cruz'un onu reddedeceğini düşünüyorum ama Ben onun kolunu sıkıyor ve Cruz Ben'le tokalaşıyor.

Birbirlerini bıraktıklarında Ben bana doğru eğildi. "Bu bir bok gösterisi, değil mi?"

Başımı salladım. "Evet, öyle."

Bira şişesini masadan alıp bana doğrultuyor. "İyi misin?"

Omuz silkiyorum. "Bunun bitmesine hazırım."

Başını sallıyor ve içkisinden bir yudum alıyor. "Bu lanet gerçek değil mi?"

Cruz ve benim aramda işaretler yapıyor. "Siz ikiniz çıkıyor musunuz?"

Cruz'a bakmadan başımı sallayıp kısaca cevap veriyorum, daha fazlasını söyleyecek kadar kendime güvenmiyorum. "Evet."

Ben gülümsüyor. "Güzel." Cruz'a bakar. "Ona göz kulak ol. Kardeşime güvenmiyorum. Her şeyi havaya uçurmaya hazır."

Kendimi gösteriyorum. "Alabilirim."

Ben hepsini söyleyemeden Cruz araya girdi. "Ben hallederim."

Ben başını sallar ve ayağa kalktığında Cruz da kalkar. Bu sefer Cruz elini uzatıyor. "Uyardığın için sağ ol."

Ellerini bıraktıklarında Ben bana baktı. "Lexi düğüne geliyor mu?"

Neredeyse homurdanıyorum. "Hayır, Brynn ya da kardeşinle hiçbir şey yapmak istemiyor. Olsaydı muhtemelen onlardan birini çiçek kazmasıyla bıçaklardı."

Ben gülümsüyor ama gülümsemesi gözlerine ulaşmıyor. "Pekâlâ, ona kendisini sorduğumu söyle."

"Elbette."

O gider gitmez Cruz sessizliği bozar. "Neden kız kardeşimi soruyor?"

Cruz'a cevap vermeden önce Ben'in geri çekilen sırtına bakıyorum. "Uh...." Başlıyorum ama bitiremiyorum. Ona kız kardeşinin Ben'le bir dövmeceide tanıştığını söylemeli miyim? Bundan hoşlanacağından emin değilim.

Geriliyor. "Kahretsin, Lexi'nin kalbini kıran o mu?"

Ağzım açık kaldı. "Sen neden bahsediyorsun? Kimse onun kalbini kırmadı."

Ben'e bakar. "Birinden hoşlandığını ama yürümediğini söyledi. Son birkaç aydır farklıydı. Ona bir şeyler oluyor."

Son birkaç ayı düşünüyorum ve merak ediyorum, acaba Lexi'yi görmezden gelecek kadar kendi işlerime mi daldım? "Hayır, Ben'den hoşlanıyor olsaydı bunu bilirdim. Asla... Yani onunla ben dövme yaptırmaya gittiğimde tanıştı."

Kaşları kalkıyor. "Dövme mi? Sana dövme mi yaptı?" "Evet, Heat & Ink'te bir sanatçı."

Yüzünü buruşturuyor. "Dövmen nerede?"

"Dükkânı Whiskey Run'ın eteklerindeki kulüp binasının yanında."

"O bir motorcu!" Cruz haykırıyor ve ben hemen onu susturuyorum. "Evet, Cruz, o kulübün bir parçası."

Öfkeyle çenesini kaldırıyor. "Dükkanının nerede olduğunu sormuyorum, dövmenin vücudunun neresinde olduğunu soruyorum?"

Bu noktada ikimiz de ayaktaydık ve ben kalçamı işaret ettim. "Tam burası."

Elini kalçama koyuyor ve beni hafifçe sıkıyor. "Seni omzumda odaya götürüp tatlı kışını cezalandırmalı mıyım yoksa kız kardeşimin kalbini kıranın o olduğundan emin olduğum için gidip onun kışını mı tekmelemeliyim bilmiyorum."

Bir parmağımı kaldırdım. "Öncelikle, beni cezalandırmakla neyi kastediyorsun?" İkinci bir parmağımı kaldırıyorum. "İkincisi, bahsettiği kişinin o olduğunu nereden biliyorsun?"

Dişlerini gıcırdatıyor ve beni kendine doğru çekiyor. "Vücudunda başka bir adamın ellerini düşünmek hoşuma gitmiyor."

Son soruya cevap vermiyor ama ona bunu sormuyorum çünkü sahiplenici sözlerini atlatmaya çalışıyorum. Sert erkekliği karnıma bastırıyor ve ben onun içinde eriyorum. "Dikkatli ol Cruz. Kıskanç bir erkek arkadaş gibi davranmaya başlıyorsun." Sert karnına dokunuyorum. "Bu sahte... unuttun mu?"

Sesimdeki umudu saklamaya çalışıyorum. Kendime bunun sahte olduğunu hatırlatıp duruyorum ama bir şeyler istediğimi inkâr edemiyorum ve onun davranışlarına bakınca, onun da bir şeyler isteme ihtimali olup olmadığını merak ediyorum. Başımı göğsüne yasladığımda ne yapmam gerektiğini biliyorum. Eğer onunla geçireceğim tek Sevgililer Günü buysa, bu durumdan sonuna kadar faydalanacağım. Bir gece için, o benim olacak.

CRUZ

Gerginim, otelin oturma odasında volta atıyor, duygularımı kontrol altına almaya çalışıyorum. Tara beş dakika önce daha rahat bir şeyler giymek için yatak odasına gitti ve ben de o çıkmadan önce kendimi yatmaya ikna etmeye çalışıyorum.

Tam uzaklaşmak üzereyken yatak odasının kapısı açıldı ve kısa bir şort ve dışarı çıktı. Önce bana sonra da kendine baktı. "Üstünü değiştireceğini sanıyordum."

Nutkum tutuldu, sadece başımı salladım. Lanet olsun, bundan sağ çıkamayacağım.

Bana doğru yürüyor ve ayaklarım olduğu yere yapışıyor. Ayak parmağımıza gelene kadar durmuyor. "Sana bir teklifim var."

Bana doğru uzanıp elini belime koyduğunda içim yiyor.

Ellerimi onunkilerin üzerine koyarken nefesimi yavaş bir tıslamayla verdim.

Başını bana doğru eğiyor. "Bana ne olduğunu sormayacak mısın?"

Bir nefes çekiyorum. *Uzaklaş. Uzaklaş*, diye kendi kendime ama dinlemiyorum. "Ne oldu?"

"Beni çekici buluyorsun."

Bu bir soru değil. Ve ona karşı çıkmam için hiçbir sebep yok. Gecenin yarısında onu kendime karşı tuttum ve aletim sertleşti. Sertleşmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum.

Ben bir şey söylemeyince elini tuttuğum yerden çekip karnımda, göğsümde gezdiriyor ve bombasını patlatmadan önce boynumun kenarına koyuyor. "Ben de senden etkileniyorum."

Dudaklarımı yalıyorum. Ben zayıf, zayıf bir adamım. "Teklifin nedir?" Başparmağını boynumdaki nabzın üzerinde gezdiriyor. Burada zar zor tutunuyorum. Bana ulaşmak için parmak uçlarına basmak zorunda kaldı ve sıcak vücudu benimkine yaslandı. Dikleşmiş meme uçlarının göğsüme süründüğünü hissedebiliyorum. Bir an için yüzünde bir güvensizlik ifadesi beliriyor ama sonra omuzlarını geri çekiyor ve bana doğru eğilir. "Bir gece."

Kıkırdıyorum. "Buna zaten karar verdiğimizizi sanıyordum."

Başını sallıyor ve diğer elini göğsümden boynumun diğer tarafına doğru kaydırırken gözlerinin arzuyla karardığını fark ediyorum. "Seni istiyorum Cruz. Bunun neden kötü bir fikir olduğuna dair nedenlerini sıralamadan önce, bunun neden iyi bir fikir olduğuna dair nedenlerimi dinlemenizi istiyorum."

Vücudumdaki her kas gergin. Tek yapmak istediğim onu odama götürmek ve onunla birlikte olmakken kıpırdamadan durmak için her şeyimi harcıyorum.

Sesim kalın çıkıyor. "Bana nedenlerini söyle."

Parmaklarıyla omuzlarımı ve boynumu okşuyor ama ben onun söylediklerine odaklanmaya devam ediyorum. "Tamam, bir numaralı sebep. Seni istiyorum."

Ellerimi beline koyuyorum ve o da nefesini içine çekiyor. "İkinci neden, bana dokunduğunda daha önce hiç hissetmediğim şeyler hissediyorum." Onu sıkıca kavriyorum, parmaklarım kalçalarına batıyor ve nefesi kesiliyor. "Üç numaralı neden, bir erkekle hiç orgazm olmadım, ve sanırım sen bana bir tane verebilirsin."

Ellerim onun etrafında kayıyor ve onları sırtının alt kısmına koyarak vücudunu benimkiyle aynı hizaya çekiyorum. Sikim aramızda sertleşiyor ve daha da yaklaşmak için pelvisini eğiyor. İnlemelerimi zar zor tutuyorum. "Yapabileceğimi biliyorum."

Dudaklarını yalıyor. "Buna ne dersin, Cruz? Kimsenin bilmesine gerek yok ve yarın arkadaşlığımıza geri dönebiliriz."

tartışmak ve burada ve şimdi benim olduğumu iddia etmek istiyorum, ama teklif ettiği şey bu değil. İyi vakit geçirmek istiyor ve eğer daha iyi bir adam olsaydım, onu geri çevirirdim. Onu odasına gönderip olanları unutmak isterdim ama bunun mümkün olmadığını biliyorum. Daha düşünmeden

İki kez düşündükten sonra kışını ellerimle kavradım ve onu kaldırdım. Bacakları etrafımda dolanıyor ve yatak odama doğru bir adım atmadan önce yüzünde herhangi bir şüphe olup olmadığını araştırıyorum. "Emin misin?"

Kollarını boynuma doluyor. "Oh, eminim."

Kelimeleri zar zor çıkarıyor ve ben de onu odama götürüp kapıyı tekmeleyerek kapatıyorum. "Ağzını bana ver."

Gülümüyor ve başını sallıyor. "Genelde ne yapmam gerektiğinin söylenmesinden hoşlanmam."

Kahretsin, bu kız beni taşaklarımdan yakalayacak, bunu biliyorum. "Bana ağzını ver," diye talep ediyorum.

Bana doğru eğiliyor ve dudaklarımız birbirine değdiği anda doğru kararı verdiğimi anlıyorum. Ona karşı koyamıyorum, ona karşı koymak istemiyorum ve onunla ne kadar çok zaman geçirirsem, onunla bir gece geçirdikten sonra çekip o kadar iyi anlıyorum.

Öpücük patlayıcı. Daha öncekilerin hepsinde seyirciler vardı ve ben kendimi tutmuştum ama artık kendimi tutmak yok. Başını eğip bana daha iyi erişim sağladığında, dilimin onunki boyunca kaymasına izin veriyorum. İnliyor ve ben de kollarımı ona dolayarak onu bedenime bastırıyorum. Bununla ilgili her şey doğru hissettiriyor.

Nefes almak için doğruluyorum, ama sonra boynunu öpüyorum ve o da geriye yaslanarak ona erişmeme izin veriyor. Onu nazikçe yatağa yatırıyorum ve kalkmaya gittiğimde bana tutunuyor. "Nereye gidiyorsun?"

Gülümseyerek onu tekrar öpüyorum, ağırlığının ona fazla gelmesinden korkarak üzerine çıkıyorum. "Ayakkabılarımı çıkaracağım."

Kıkırdıyor ve beni bırakıyor. Ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkarmak için acele etmiyorum. Kendimi kontrol altına almaya çalışıyorum çünkü bu çok çabuk bitebilir. Ayağa kalkıp ellerini çıplak göğsüme koyduğunda yakalı gömleğimi çıkarıyorum. Gömleğimi sandalyeye fırlatıyorum ve ellerini karnımda gezdirip parmaklarını meme ucumun etrafında dolaştırıyor. Elini durduruyorum. "Senin sıran."

Bu meydan okuma karşısında kaşları kalkıyor ama . Gömleğinin eteklerini yukarı kaldırıyor ve atletini vücudundan çıkarıyor. Ama orada durmuyor.

Şortunu bacaklarından aşağı çekip tekmeleyerek çıkarıyor ve sonra siyah dantel külotu ve ona uygun sütyeniyle önümde duruyor.

Kalbim hızla çarpıyor ve inliyorum. "Siktir, çok güzelsin."

Kemerime uzanıyor ve pantolonumun düğmelerini açmadan önce onu çözüyor. Pantolonumu ve ayağa kalktığımda arkasına yaslanmış, bana bakıyordu.

tahrik olduğum için yırtılan boxerıma bakıyor. Ellerini belime koydu. "Alabilir miyim?"

Lanet olsun, i amaşıımı çıkarabilir miyim diye mi soruyor? Ŗu an burada boşalmamak için elimden geleni yapacağım. Başıımı sallıyorum ve o da parmaklarını Ŗortumun yan tarafına geçiriyor. Onları aşığı çekerken sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyor. Gözlerim onda ama o benim erkekliğime bakıyor. Dudaklarını yaladığında, yemin ederim sikim tam yüzünün önünde seğiriyor.

Ŗortumu çıkartıyorum ve o da elini kolanıma doluyor. Kalalarım esniyor ve hiç vakit kaybetmeden ucunu öpüyor ve sonra açılarak beni sıcak ağızına alıyor. Elim hâlâ başının tepesinde bükülü duran saçlarına gidiyor. Tokaları çekerek saçlarının dökülmesine izin veriyorum ve sonra elime doluyorum. O inliyor ve ben kalçalarımı pompalıyorum.

Elleri kalalarımnda, tırnakları tenime batıyor ve vücudum gergin. Başını sallıyor, beni daha derine çekiyor ve sikim boğazının arkasına çarptığında inliyor ve kalçalarımı geri itmek zorunda kalıyorum. Bir patlamayla dudakları birbirine yapışıyor ve bana bakarken suratını asıyor. "Neden durdun?"

Onu kaldırıyorum ve külotunun üzerinden amını avuçluyorum. Parmağıımı külotunun ıslaklığına bastırıyorum. "ünkü buraya gelmek istiyorum."

Bir elimle sütyeninin mandalını açıyorum ve omuzlarından düşüyor. Göğüslerini avuçluyorum ve sonra her birini emiyorum. Sırtı kavisli, kendini bana bastırıyor ve ben daha sert emdike inliyor.

Bana yalvarıyor, "Cruz, lütfen..."

Elimi külotunun önünden aşığı kaydırıyorum ve parmağıımı onun uyarılmışlığıyla kaplıyorum. Kaygan kıvrımlarını okşarken neredeyse miyavlıyordu.

Göğsünü bırakıp boynunu öpüyorum ve fısıldıyorum, "Seni tatmam gerek."

Geriliyor. "Yani-?"

Yüzünü görebilmek için eğildim. "Amını yalamak istiyorum, Tara."

Derin bir nefes alıyor, ama vermek yerine tutuyor ve yüzündeki tereddütü görebiliyorum. Ŗışmış dudağını ısıırıyor. "Hiç kimse... Yani... Bilmiyorum."

Parmağıımı klitorisinin etrafında dolaştırıp onu okşuyorum. "Bu yüzden ağızımı ilk buraya koyan ben olacağım."

Başını sallıyor ve sonra omuz silkiyor. "Ama yapmak zorunda değilsin... Bazı insanların bundan hoşlanmadığını biliyorum."

Şu lanet Grant. Ona böyle mi söyledi? Erkeklerin kadınlarla yatmaktan hoşlanmadığını mı? Ne göt herif ama.

"Tatlım, senin tadına baktıktan sonra bunun benim için yeni bir alışkanlık olacağından eminim."

Gözlerindeki soruları görebiliyorum ama o bunları dile getirmiyor. Yatağa uzanmasına yardım ediyorum. "Sadece arkana yaslan, seni tuttum."

Yatağa uzanıyor, gözleri kocaman. Külotunu aşağı çekip yan tarafa bırakıyorum. Kalçaları birbirine yaklaşıyor ve her iki dizine birer el koyarak onları birbirinden ayırıyorum. Islak, pembe ve şişmiş ve neredeyse salyalarım akıyor. Kalçasının iç kısmını öpüyorum ve temas edince sarsılıyor.

Gülümsüyorum ve onu rahatlatmaya çalışıyorum. "Rahatla bebeğim. Ben seni tutarım."

Derin bir nefes alıyor ve ben de bacaklarının arasına giriyorum. Nefis kokuyor ve dilimi şişmiş kıvrımlarında gezdiriyorum. Tatlı, ballı uyarılmasını tadarken yumrukları yatak örtülerini kavırıyor. Klitorisini ağzıma alırken bir parmağımı içine sokup çıkarıyorum. Ben onu yalarken, tadına bakarken ve emerken miyavlıyor, inliyor ve inliyor.

"Oh, oh, oh, durma."

Ona karşı inliyorum ve bu onu uçurumun kenarına götürüyor. Doruk noktası vücudunu geriyor. Bacakları etrafımda kenetleniyor ve vücudu kontrolsüzce sarsılıyor. Aşağı inmeye başladığında onu öpmeye devam ediyorum.

Sikim sert ve kızgın, serbest kalmak istiyor.

Tara'nın vücuduna tırmanıyorum, yol boyunca öpüyor ve ısııyorum. Sırt üstü dönüyorum, beni de yanına alıyor, böylece o üstte oluyor. Bacaklarını belime doladı ve bana sarıldı. Sikim kıcına bastırıyor ve kendimi zor tutuyorum.

"Siktir, prezervatife ihtiyacım var. Cüzdanımda."

Yan tarafa dönüp pantolonumun cebinden prezervatifi çıkarırken neredeyse hayal kırıklığına uğramış gibi görünüyor. Siyah ambalajı aramızda tuttuğumda açıklama yapma ihtiyacı hissediyorum. "Bunu yapmadım... Yani, uzun zaman oldu."

Şakacı bir şekilde göğsüme tokat attı. "Lütfen, sen Cruz Payne'sin. Bana açıklama yapmak zorunda değilsin."

Prezervatifi elimden çekip alıyor ve ambalajını açıyor, sikim önünde olacak şekilde geriye doğru kayıyor. Ona uzun zaman geçtiğini ve ne zaman seviştiğimizi bile hatırlamadığımı açıklamak istiyorum.

ama sonra elleri üzerimdeydi ve tüm mantığımı kaybettim.

Prezervatifi boyumdan aşağı kaydırıyor ve ben dişlerimi sıkıyorum. Belki de yüzden geriye doğru saymalıyım çünkü sadece elleri üzerimdeyken böyle hissettiriyorsa, onun içinde taşakların derinliğinde olmaktan asla kurtulamayacağım.

Öne eğiliyor, ellerini göğsüme koyuyor ve kendini üzerime kaldırıyor. Ellerim kalçalarına gidiyor ve kendini hizalamak için aramıza uzanıyor. Nefesimi tutuyorum ve o usulca gülüyor. "Nefes al, Cruz."

Boyumdan aşağı yavaşça kayarken nefes nefese kaldım. Birkaç santim indi ve durdu. Kalçalarını biraz oynattı. "Sığacağını sanmıyorum."

Başımı salladım. "Oh, uyacak. Bana bir eldiven gibi uyacaksın, bebeğim. Çok sıkısın. Acele etme."

Nefes almaya çalışıyorum ama amcığı sikimi mengeneye almış bile. Kendini biraz daha alçaltıyor ve ben ona cesaret verici bir şekilde fısıldıyorum.

Başım geriye gidiyor, ellerimle yumuşak kalçalarını kavriyorum ve kendini tamamen bana bıraktığında tüm vücudum titriyor.

Vücudu bana alışırken, içimdeki her şey pompalamak istese de hareketsiz kalmaya çalışıyorum.

Hareket etmeye başlıyor ve uzunluğumda aşağı yukarı kayarken, kısıtlamalarım zar zor dayanıyor. Kalçalarını ileri geri, yukarı aşağı oynatıyor, ritmini buluyor. Başını geriye attığı için gözlerini göremiyorum ve bunun beni neden bu kadar rahatsız ettiğinden emin değilim ama ediyor.

"Bana bak, Tara."

Göz kırıyor ve sonra bana odaklanıyor. Bana binerken gözlerinin içine bakmak benim felaketim olacak.

Onu tekrar sırt üstü çeviriyorum ve hâlâ birbirimize bağlıyken üzerine çıkıyorum. Gözlerini kapattı ve boynunu öperek kulağına fısıldıyorum, "Tekrar boşalmak istiyorsan, ben boşalırken bana bakman gerekecek. Burada sadece sen ve ben varız, bebeğim. Başka kimse yok."

Gözleri fal taşı gibi açılıyor ve içine girip çıkmamı izliyor. Gözlerinden duygular fışkırıyor ve bunun seksten daha fazlası olduğunu anlamam için tek kelime etmesine gerek yok. Bu sadece bir gece değil. Eğer bununla bir ilgim varsa, o benim geleceğim olacak.

Aramıza uzanıyorum ve parmağımı onun hassas memesinin üzerinde gezdiriyorum. Gözleri açılıyor ve amcığı bana kenetleniyor. "Benim için tekrar boşalabilir misin? Birlikte boşalmamızı istiyorum."

Başını sallıyor ama ben içine girip çıkarken klitorisini okşamaya devam ediyorum. "Benim için gel, bebeğim. Bir kez daha."

Elleri omuzlarıma gidiyor ve tırnakları bana batıyor, ama acı iyi hissettiriyor. Gözleri kapanmaya başlıyor ve ben ona bakıyorum. "Gözlerini benden ayırma."

Bana bakıyor ve orgazmın onu vurduğu anı görüyorum. Gözleri açılıyor, yanakları kızarıyor ve kalçaları kontrolsüzce sarsılıyor. İtişlerim düzensiz ve boşaldığımda, şimdiye kadar hissettiğim en büyük orgazm vücudumu ele geçirirken homurdanarak onun adını haykırıyorum.

Nefes nefese, onun üzerinde duruyorum, onu ezmemeye çalışıyorum ama aynı zamanda onu yakınımda tutmak istiyorum. Kocaman gözlerini arıyorum. "İyi misin?"

Alt dudağını ısıırıyor ve başını sallıyor. "Evet."

Onu öpüyorum ve kendimi fazla kaptırmadan yavaşça içinden çıkıyorum ve yanındaki yatağa düşüyorum. Ayağa kalkmaya başladı ama ben elimi beline koyup onu kendime doğru çektim. "Nereye gittiğini sanıyorsun?"

TARA

Panik yapmamaya çalışıyorum ama burada yattıkça tüm duygularımı daha yoğun hissediyorum ve daha fazla tutamayacağımı biliyorum. Bu tek gecelik bir ilişki, bir seks çağrısı ya da başka bir şey değildi.

Neden ona bakmamı istedi? Bu her şeyi daha da gerçek kılıyor ve neyin gerçek neyin sahte olduğu arasında bir denge kurmak zor.

Bu sahte. Hiçbir anlamı yoktu. Ben de kendime bunu söylüyorum. "Temizlenmeye gidiyordum."

Yukarı kaldırır, prezervatifi çıkarır ve ucunu bağlar. "Sen burada kal. Ben halledeceğim."

Başımı yastıktan kaldırıyorum ve az önce arkasında kaybolduğu banyo kapısına ve yatak odası kapısına bakıyorum. Kaçmalı mıyım? gidebilirim. Tam bunu yapmak üzereyken elinde bir bezle geri geliyor.

Üzerimde durup bacaklarımı ayırıyor ve utanç beni ele geçiriyor. Havluya uzanmaya çalışıyorum. "Yapabilirim."

Ulaşamayacağım bir yerde tutuyor ve yatağa, kalçalarımın yanına oturuyor. Beni temizledikten sonra bezi banyoya götürüyor. Geri döndüğünde gömleğimi arıyordum. Hangi cehenneme attım onu?

"Nereye gidiyorsun?"

İrkilerek, "T diye cevap verdim."

Hâlâ cırılçıplak, erkekliği bacaklarının arasında yarı dik bir şekilde bana doğru geliyor. Bu nasıl mümkün olabilir?

Beni kendine doğru çekiyor ve sonra banyosuna götürüyor. "Al bakalım."

Bir elimle diğer odayı işaret ederken diğer kolumla kendimi örtmeye çalışıyorum. "Gitmem gerektiğini düşündüm."

Kıkırdıyor. "Hiçbir yere gitmiyorsun."

Kaşlarımın saç çizgime degecek kadar yukarı kalktığını biliyorum. "Uh, afedersiniz?"

Elini belime koydu. "Hadi, işini hallet. Sonra duş alırsız diye düşündüm-"

kestim. "Birlikte mi?"

Gülüyor. "Evet, birlikte."

Eli belime dolanıyor ve sonra kışımı avuçluyor. "Seninle işim henüz bitmedi, Tara. Eğer bana sadece bir gece vermek istiyorsan, o zaman bütün geceyi alacağım."

Gözlerim fırladı. "Uh, bunu tekrar yapmak ister misin?"

Diğer eli yüzüme geliyor ve bir parmağını yanağıma hafifçe vuruyor. "Evet, ve tekrar ve tekrar."

Nutkum tutuldu, bakakaldım.

Burnunu boynuma dayıyor. "Senin için sorun olur mu?" "Evet," diye mırıldanıyorum ve sonra başımı sallayıp tekrar deniyorum.

"Evet, bunu istiyorum."

Gülümsemesi sahiplenici ve beni kollarında sallayarak şaşırtıyor. Kahkahalarla ciyaklıyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Duş almana yardım edeceğim, sonra yatağa döneceğiz ve düğüne yetişmen için seni zamanında kaldırabilirim."

Tam o anda karnım gurulduyor ve o kadar gürültülü ki Cruz tuvalete gitmeyi bırakıyor. "Uh, tamam, planlar değişti. Duş, yemek ve sonra yatak."

Elimi çıplak karnımın üzerine koydum. "Akşam yemeğinde yiyemedim."

Beni duşun yanına oturttu. Suyu açıyor ve elini spreyin altına tutarak ısınmasını bekliyor. Sıcaklıktan memnun kaldığında, içeri girmemi işaret ediyor. "Ben oda servisini arayacağım. Hemen dönerim."

Uzaklaşmadan önce beni öpüyor.

Duşa girdim ve suyun üzerimde yuvarlanmasına izin verdim. Cruz tekrar duşa girdiğinde az önce olan her şeyi düşünüyordum. Vücudunu sırtıma bastırdığını hissettiğimde sıcıyorum. "Bu iyi mi?" diye soruyor.

Sertleşmiş siki bana doğru bastırıyor ve ben de dönüp omzumun üzerinden ona bakıyorum, gülümsüyorum. "Şimdiden nasıl sertleştin? Erkeklerin yapamadığını sanıyordum-"

Omuz silkiyor. "Tatlım, ne zaman sen yanımda olsan sertleşiyorum. Bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum."

Arkama uzanıyorum ve elimi onun doluyorum. "bir iki şey geliyor."

Onu sadece iki kez okşuyorum ve kalçalarını elime doğru pompalayarak inliyor. Etrafımda uzanıyor, büyük, sert elini bacaklarımın arasına kaydırıyor. Parmakları beni okşuyor, ben de ona doğru bastırarak eğiliyorum. "Çok ıslaksın, bebeğim."

Başımı sallıyorum ve bana söylediği aynı gerekçeyle cevap veriyorum. "Evet, ne zaman senin yanında olsam ıslanıyorum. Bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum."

Klitorisime daha fazla baskı uygularken kıkırdıyor. Daha fazlasını isteyerek eline sürtünüyorum.

Aleti kalçalarımın arasına sürtünüyor ve tek yapmam gereken eğilmek ve onu istediğim yere getireceğim. Öne doğru eğiliyorum ve erkekliği göbeğime doğru iniyor. Her geçişte, ucu klitorisime çarpıyor ve beni bir kuyruk dönüşüne sokuyor.

Bir saniye duş duvarına doğru eğilmişken, bir saniye sonra ters dönüp kollarına atılıyorum, bacaklarım beline, kollarım boynuna dolanıyor. Ağızlarımız birbirinden birkaç santim uzaklaşana kadar eğiliyor. "Seninle kimin seviştiğini bilmeni istiyorum, Tara."

Sırtımı duş duvarına yaslıyor ve elini göğsümden omzuma doğru kaydırıp çenemi kavırıyor. Aleti kıkırda sallanıyor ve ben onun kollarında kıpırdanıyorum. Az önce "sevişmek" mi dedi? Geri almasını ya da sözlerini geri çekmesini bekliyorum ama yapmayınca ona gerçeği söylüyorum. "Kimin kollarında olduğumu çok iyi biliyorum Cruz Payne."

Dişlerini sıkıyor ve söylediklerimden memnun görünmüyor. Kalbimi korumaya çalışarak onu öpüyorum, böylece gözlerimin içine bakıp ne düşündüğümü ya da bunun olduğundan fazla olmasını nasıl istediğimi bilemez.

Diğer seferlerde olduğu gibi, öpücükleri beni çıldırtıyor ve tüm mantığımı kaybediyorum. Kalkıyorum, kalçalarımı ona doğru sürtüyorum ve sikiinin ucu içime giriyor. İnledim.

Donup kalıyor ve ben de ona sıkıca sarılıyorum. Neredeyse nefes nefese kalmıştı ve boynundaki damar titriyordu. "Seni çıplak istiyorum."

Boyunu da aşağı kaydırıyorum. "Bana sahip olabilirsin."

Hiç tereddüt etmiyor. İçimi doldurana kadar beni boyundan aşağı çekiyor. Tüm vücudu ve ben kalçalarımı yukarı aşağı pompalarken o da kalçalarımı kavırıyor. Ona sürtünürken, klitorisim hassaslaşıyor ve tıkanmış yumruma dokunduğunda, orgazm vücudumdan fırlıyor.

İçime boşalıyor ve içime akın akın boşalırken genişlediğini hissedebiliyorum.

Nefesimi tutmaya çalışırken beni kendine çekiyor, kollarının arasına alıyor. Boynumu okşadı. "Özür dilerim."

Kollarında donup kaldım. Şimdiden bitti mi? Şimdiden aramızda olanlardan pişmanlık mı duyuyor? "Ne için pişman?" Açıklamasını isteyerek soruyorum.

Geri çekilip gözlerime bakıyor. "Ben hiçbir şey kullanmadım." Gülüyorum ve derin bir nefes alıyorum.

"Biliyorum."

Endişeli görünüyor. "Eğer bir şey olursa... Ben burada olacağım-"

Ve o zaman ne düşündüğünü anladım. "Her şey yoluna girecek, Cruz. Doğum kontrol hapı kullanıyorum ve temizim. Daha önce hiç prezervatifsiz kalmamıştım."

Başını sallıyor. "Ben de."

Şaşkınlığımı gizleyemiyorum ve o da karanlık bir kahkaha atıyor. "Bir kadına hiç böyle güvenmemiştim."

Su soğumaya başladı. "Beni yere bırakmak ister misin?" Hareket etmiyor. "Hayır."

Gülüyorum ve sonra kaslı kolunu okşuyorum. "Yani, güçlü olduğunu ve muhtemelen bunu bütün gece yapabileceğini biliyorum ama üşüyorum ve açlıktan ölüyorum."

Hemen vites değiştiriyor ve beni erkekliğinden kaldırıp ayaklarımın üzerine koyuyor. Bacaklarım bükülmek üzereydi ama kolunu bana doladı. "İyi misin?"

Kollarını nazikçe itiyorum. "Evet, ben iyiyim. Yine de sana sormalıyım. Hafif değilim."

Eğildi ve kulağıma fısıldadı, "Sen ."

Çabucak temizleniyoruz ve ben durulanırken soğuk sudan ciyak ciyak bağıriyorum.

Dışarı çıktığımda titriyor, bana bir havlu sarıyor ve sonra saçıma bir tane daha sarıyor. Kapı çalınıyor ve Cruz havluyu beline sarıyor, beni öpüyor ve "Hemen döneceğim" diyor.

O banyodan çıkarken, çıldırmamaya çalışıyorum. Tüm bunlar mükemmel, çok mükemmel hissettiriyor. Neredeyse birlikte olmamız gerekiyor gibi, ama bu düşünce aklıma gelir gelmez kolumu çimdikleyerek kendimi bu hayal dünyasından çekmeye çalışıyorum çünkü Cruz Payne ve benden bir şey çıkmasının imkanı yok. O benim olmadığım her şey ve eminim bu gece bana kendini kaptırdı çünkü neredeyse kendimi ona doğru attım.

Cruz içeri girdiğinde donmuş, düşüncenin ortasında, duvara bakıyordum. Havlu gitmiş, şort giymiş ama hala çıplak göğüslü. "Hey, sorun ne?"

Yüzümü gülümsemeye zorlayarak başımı sallıyorum. "Hiçbir şey yok. Burada yemek var mı?"

Bavulundan bir şey aldı ve bana doğru geldi. Havluyu aldı ve vücudumdan çekti. Tişörtünü başıma geçiriyor, ben de kollarımı tişörtün kollarına sokuyorum. Jasper Eagles tişörtüne bakıyorum. "Kıyafetlerim var."

Etek ucunu kalçalarımın altına çekiyor. "İstediyini biliyorum ama gömleğimi giymen fikri hoşuma gidiyor."

Başımdaki havluyu çekiyor ve saçlarımın her yere yapıştığını biliyorum. Elimle sıvazlıyorum. "Sanırım bunu fırçalamalıyım."

Elimi tutuyor ve beni otel odasına, oturma odasına, yatak odama doğru çekiyor ve sonra banyomda duruyor. Tezgâhtan fırçayı alıyor, ben de ondan almaya çalışıyorum ama fırçayı uzanamayacağım bir yerde tutuyor. "Ben hallederim."

O saçımı tararken burada durmak garip. Karışık saçlarımı tararken nazik davranıyor ve bana gösterdiği ilgiden dolayı biraz bunalmış hissediyorum. Hayatım boyunca hiç kimse benimle onun ilgilendiği gibi ilgilenmemişti ve ona olan hislerimi itiraf etmekle odadan kaçıp kalbimi korumak arasında gidip geliyor.

Saçlarımı taradıktan sonra fırçayı yere bırakıyor ve aynada bana bakarken ellerini omuzlarıma koyuyor. "Soğumadan yiyelim."

Bana elini uzatıyor, ben de hiç tereddüt etmeden ona uzatıyorum. Parmaklarımızı birbirine geçiriyor ve birlikte oturma odasına doğru yürüyoruz. Küçük masadaki sandalyeye oturmaya gittiğimde Cruz beni durduruyor. Oturuyor ve sonra beni kucağına çekiyor.

Kalçalarının üzerinde kayarken kıkırdıyorum. "Gerçekten, yaptığımız şey bu mu?"

Bir kolunu belime doluyor ve diğ er eliyle masadaki yiyeceklerin üzerindeki örtüleri çekiyor. Hamburgerleri, patates kızartmalarını, mini pizzaları, quesadillaları ve mini tatlı çeşitlerini ortaya çıkarıyor. "Ne yemek istediğinden emin değildim."

Tekrar kıpırdandım. "Hayır, yani, burada mı oturuyorum?"

Bacaklarımı ayırırken ağızıma bir kızartma atıyor. Belimdeki eli aşağı iniyor ve amımı avu luyor. İçime girmiyor; sadece elini orada tutuyor, ama bu kalçalarımı itmem ve daha fazlasını istemem için yeterli.

Boynumu  p yor. "Evet, yemek yerken sana sarılmak istiyorum. Sorun olur mu?"

Yani, kim ona hayır diyebilir ki? Ben demem tabii. Hayır, yapabiliyorken tadını çıkaracağım.

CRUZ

Karnımızı doyurduk ve belli ki artık onu yatağa götürmek için zaman kolluyorum. Kucağımdan kalkıyor ve istemesem de gitmesine izin veriyorum. Kalan yemeklerin üzerini örtmeye başladı. "Yatağa gitsem iyi olacak."

Bana bakmıyor. Aslına bakarsanız, benden başka her yere bakıyor. Ayağa kalkıyorum ve kollarımı başımın üzerine uzatıyorum. Benden iki adım uzaklaşıyor ve ben de ona yetişiyorum. "Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Başıyla kaldığı yatak odasını işaret ediyor. "Yatağa."

Bir elimi sırtının alt kısmına koyup odasını gösteriyorum. "Orada uyumamızı mı tercih edersin?"

Kaşları kalkıyor. "Uh, biz mi?"

Başımı salladım. "Evet. Seninle işim bitmedi, Tara Brooks."

Yüzünde bir ifade beliriyor ama ben ne anlayamadan o ifadeyi gizliyor. "Neydi o bakış? Ne düşünüyorsun?"

Kalçalarını birbirine sürtüyor ve yüzünü buruşturuyor. "Yapabileceğimi sanmıyorum-"

Başka tarafa bakıyor, ben de parmağımı çenesine koyup yukarı kaldırıyorum. "Siktir, tatlım. Çok ağrın var."

Burnunu kıvrıyor ve hâlâ bana bakmadan başını sallıyor. "Evet, biraz."

"Nerede uyumak istersin?"

Sonunda gözleri benimkilere kaydı. "Hâlâ birlikte uyumak istiyor musun?"

Sanırım de onun kadar şaşırdım çünkü genellikle seksten sonra kapıdan çıkmaya hazır olurum. Ama bu gece farklıydı. Seks değildi... çok daha fazlasıydı. "Evet, istiyorum."

Dönüp odama gidiyor ve yatağın duruyor. "Hangi tarafı istiyorsun?"

Işığı kapatıyorum ve onun yanında dururken hafifçe kıkırdıyorum. "Hangisini istersen seç, sabaha bir şey fark etmeyecek."

Yatağa tırmanıyor ve kenara yakın bir yere uzanıyor. Ben de arkasından tırmanıp ortasına uzandım, sonra bir kolumu beline doladım ve onu kendime doğru çektim. Dönüyor ve sesindeki kahkahayla, "Seksten sonra sarılacağını hiç düşünmezdim" diyor.

Bunu düşünmeme bile gerek yok. "Genelde değilimdir. Ama sende durum farklı."

Ağzını açıyor ama sonra tekrar kapatıyor. Neredeyse üstümde yatana kadar bizi biraz daha ayarlıyorum ve sonra memnun bir iç çekişle yerleşiyorum. Başını göğsüme yaslayarak, "İyi misin?" diye mırıldanıyor.

Bacaklarımız birbirine dolanmış ve iki kolum da ona sarılmış durumda. Sanki kalkıp benden uzaklaşacağından korkuyor gibiyim. Sadece bu düşünce bile ona daha sıkı sarılmamı sağlıyor. "Evet, ben iyiyim. Sen iyi misin?"

Sıcak küçük bedenini benimkine doğru sokuyor ve ben bir iniltiyi tutmak zorunda kalıyorum. Aletimin genişlediğini hissedebiliyorum ve bir canı kaldığına inanamıyorum. "Evet, ben mükemmelim."

Burada birkaç dakika uzanıyoruz ve uyumasına izin vermem gerektiğini biliyorum ama yapamıyorum. Ona yüzlerce soru sormak ve onun hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmek istiyorum.

"Ne oldu?" diye soruyor. Başını kaldırıyor ve sonra tekrar göğsüme bırakıyor. "Odama gidebilirim."

Kollarımı anında ona doluyorum ve sonra muhtemelen onu ezdiğimi fark ediyorum, bu yüzden biraz bırakıyorum. "Hayır, gitmeni istemiyorum. Konuşmak istediğimi düşünüyordum ama biraz uyuman gerektiğini biliyorum."

Kahretsin, ne kadar klişe konuşuyorum?

Şaşırmış görünüyor. "Konuşmak mı istiyorsun?"

Elimi artık kuru olan saçlarında gezdiriyorum. "Evet. Bana kendinden bahset."

Nefesini dışarı üflüyor. "Sanırım bilmen gereken her şeyi biliyorsun. Ben bir çiçekçiyim. İşimi seviyorum. Okumayı severim, şarkı söylemekten nefret ederim."

Ama Lexi beni her zaman karaoke yapmaya ikna ediyor ve sonunda çok iyi vakit geçiriyorum. Bir gün seyahat etmeyi ve Whiskey Run dışında bir şeyler görmeyi çok isterim. Ve ailemi biliyorsun."

Ona nereye seyahat etmeyi hayal ettiğini ve dükkânını soruyorum ve bana bunları anlattıktan sonra cevabını öğrenmek için can attığım soruyu soruyorum. "Grant senden ona geri dönmeni isterse ne yapacaksın?"

Bir kahkaha attı. "Ona gidip kendini becermesini söyle."

Sessiz kaldığımda başını kaldırıyor ve karanlıkta yüzümü arıyor. "Ne? Gerçekten ona geri döneceğimi mi düşünüyorsun?"

"Onu sevmediğini söylediğini biliyorum-"

Sözümü kesti. "Sevmiyorum. Gerçekten başka bir adamı sevseydim burada seninle olur muydum sanıyorsun?"

Üzerime bir rahatlama çöktü. Hiçbir zaman kıskanç bir tip olmadım, ama onu başka bir erkekle düşünmek bile beni neredeyse çileden çıkarıyor. Elimini saçlarına doladım. "Hayır, bilmiyorum, ama belki de bunu tekrar duymaya ihtiyacım vardı."

Başını tekrar göğsüme yaslıyor. "Bana kendinden bahset."

"Sanırım hakkımda bilinmesi gereken her şeyi biliyorsun."

Sevimli bir of çekiyor ve elini meme ucumda gezdiriyor. "Cruzzzzzz."

Gülüyorum ve bir elimi onunkinin üzerine koyuyorum, elini göğsümde tam kalbimin üzerinde tutuyorum. Kalbimin deli gibi attığını hissedip hissetmediğini merak ediyorum. "Tamam, tamam, bir . Hayatım şu anda biraz kaotik-"

Çenesini göğsüme yaslıyor ve gözlerinin karanlıkta beni delip geçtiğini hissedebiliyorum. "Eğer yedi rakamlı bir kitap anlaşması imzalamaya kaotik diyorsan, tamam." Kısa bir duraksamadan sonra sesi kalınlaşıyor. "Seninle gurur duyuyorum Cruz. Ve unutma, bana kitabını okuyabileceğimi söylemiştin."

"Yapabilirsin. Yapmanı istiyorum."

Bu noktaya kadar, bir kitap yazdığım konusunda temkinliydim, ancak Tara ile kendimi özgür hissediyorum ve onunla bu konuda konuşmak istiyorum. Onun fikirlerini ve düşüncelerini duymak istiyorum. Güneş doğana kadar konuşuyoruz. Birkaç kez yer değiştirdik ama o hâlâ kollarımda, bana sıkıca sarılmış durumda. Neredeyse tüm zaman boyunca aletim sertleşmişti ve onu görmezden gelmek için elimden geleni yaptım.

Nefes alış verişini yavaşladığında ve nihayet uykuya daldığında, gelecekteki olasılıkları düşünürken gözlerimin kapanmasına izin veriyorum. Bunun bir gün olması gerektiğini biliyorum: Birlikteymişiz gibi davranmamız, düğüne katılmamız ve sonra yollarımızı ayırmamız gerekiyor ama içimde bir düğüm var

Düşüncesi bile midemi bulandırıyor. Bunun bitmesini istemiyorum. Tara ile daha fazla gün geçirmek istiyorum. Onunla seyahat eden ve ona dünyayı gösteren kişi olmak istiyorum. Karaoke söylerken canlanmasını izlemek istiyorum. Her şeyi yapmak istiyorum ve şu anda sadece arkadaş olmaya geri dönmemizin imkanı yok. Daha fazlasını istiyorum. Acaba o da benimle aynı şeyleri istiyor mu yoksa bugünden sonra bu ilişkiyi bitirmekten memnun olacak mı? Yavaş yavaş başlamalıyım. Bugün, Tara'ya sevgilim olmasını teklif edeceğim.

TARA

Tatil köyünün bahçesinde durmuş Lexi'nin gelmesini bekliyordum. Hava serindi ve üzerimde tişört ve şorttan daha fazlası olmalıydı ama otel odasından fark edilmeden çıkmaya çalışıyordum ve gördüğüm ilk şeyi kaptım.

"İşte . Her yerde seni arıyordum."

Grant'in sesini duyduğumda dönmedim bile. Yanımda durdu. "Tara, bebeğim."

Elimi kaldırıyorum, hâlâ ona bakmıyorum. "Bana öyle deme."

Nefesini üflüyor ve ayağını çakıllara vuruyor. "Bak, her şeyi berbat ettim. Seni aldatmamalıydım."

Sonunda ona baktım. "Oh, bu bir özür mü?" "Hayır.

Yani evet, özür dilerim ama bu benim hatam değil."

Gülüyorum ve bana bile manyakça geliyor. "Doğru, yani senin sikiinin üstüne düştü. Anladım."

Ayağını yere vuruyor. "Beni dinle. Kız kardeşin benimle flört etti. Seks yapmak isteyen oydu."

Gözlerimi deviriyorum. Hiç şaşırmadım. Ne zaman bir erkek arkadaşım olsa, Brynn onlarla flört ederdi. Grant kız kardeşimle seks yapan ilk eski erkek arkadaşım değil. "Her neyse Grant. Hayır diyebilirdin. Ama her neyse, bitti ve şimdi evleniyorsun."

"Hayır, beni dinle. Hamile olduğunu söyledi-"

Sözünü kesiyorum, elim göğsüme gidiyor. "Kız kardeşim hamile mi?"

"Hayır. Yalan söyledi. Seni terk etmeyecektim. Her şeyi o uydurdu. Bizi yakalaman için yaptı ve onu istemediğimi söylediğimde hamile olduğunu söyledi. Geçen hafta bunun yalan olduğunu öğrendim."

Gülüyorum çünkü başka ne yapabilirim ki? Kız kardeşimin beni incitmeyi ne kadar çok istediğini öğrenmek şu anda başa çıkamayacağım kadar ağır. "Bak, bunların hiçbirisi benim için önemli değil. Seninle birlikte olmak istemiyorum. Biz bittik. Sen ve kız kardeşim ne yapmak istiyorsanız yapabilirsiniz ama ben bunların hiçbirinin parçası olmayacağım."

"Tara," diye söze başladı ama ben büyük bir öfkeyle ona döndüm. "Bak, seni aştım. Ne yaptığın umurumda değil ama her ne yapıyorsan benden uzakta yap. Şimdi beni yalnız bırak."

"Git, Grant. Bu konuşmayla işim bitti."

Sonunda uzaklaştı ve ben de sinirlerimi kontrol altına almak için üç derin nefes aldım.

Ondan başka bir şey düşünmeye çalışıyorum ve tabii ki Cruz'la geçirdiğim dün geceye gidiyor.

Sonunda Lexi geldi. Her zamanki gibi "Hey, kaltak" ya da başka bir şekilde merhaba demesini bekliyorum ama yüzünde acıma ifadesi var. "Nasıl gidiyor? Grant'i ya da kız kardeşini öldürdün mü?"

"yok," diyorum tiz bir sesle.

Bakışlarından kaçıyorum ve çiçekleri indirmesine yardım etmek için minibüsün arkasına geçiyorum. Kapıları açtım ve Lexi hemen yanımda durdu. "Hey."

Bakışlarını kaçırıyorum, düzenlemeleri değerlendiriyormuşum gibi davranıyorum. "Öyle mi?"

Yaklaşıyor. "Bana bak."

Gözlerimi sıkıca kapattım. Yüzümdeki suçluluk ifadesini saklayamıyorum. Ona kardeşiyle seks yaptığımı nasıl söyleyeceğim? Gözlerimi açıyorum ve yüzümdeki ifadeyi temizlemeye çalışıyorum. "Ne?" Savunmacı bir şekilde soruyorum.

Kaşları havaya kalktı. "Vay... sana ne oldu?"

Ona el salladım. "Ne? Eski erkek arkadaşım Eski erkek arkadaşım kız kardeşimle evleniyor. Böyle görünmeye hakkım var."

Alnı kırışıyor ve kolumu tutup beni çevirerek doğrudan bana bakmasını sağlıyor. Başını sallamaya başlıyor ve parmağını yüzümde gezdiriyor. "Hayır, bu o bakış değil. Dün gece ne oldu?"

Boğulmaya başladım. Havadan mı, kendi tükürüğümünden mi, emin değilim ama yakalandığımı biliyorum. Ayağını yere vuruyor ve yüzünde kocaman bir gülümseme belirliyor. "Ne yaptın sen?"

"Hiçbir şey yapmadım. Ben bir şey yapmadım."

Minibüse uzanıp kız kardeşimin buketini aldım. Uzun kuyruklu bir buket istemişti ve hepsini alabilmek için birkaç sefer yapmamız gerekecekti. Kocaman buketi kollarımda tutuyorum ve Lexi hâlâ bana bakıyor. Yolumu kapatıyor. "Kardeşimle aranızda ne oldu?"

Yüzümdeki kanın çekildiğini hissedebiliyorum. Her yerim yanıyor ama ona yalan söyleyemem. Ona hiçbir şey olmadığını söyleyemem çünkü dün gece muhtemelen hayatımın en güzel gecesiydi. Onu silkelemeye çalışıyorum. "Ne demek istediğini anlamıyorum."

Ben ona yan adım atar atmaz o da aynısını yapıyor. Yüzünde kocaman bir gülümseme var. "Tara Brooks, ben senin en iyi arkadaşınım ve bir şeyler döndüğünü biliyorum." Nefes nefese kaldı. "Aman Tanrım, sen ve kardeşim..."

Sesi kesiliyor ve boştaki elimle onu tutarken bir kolumla aptalca büyüklükteki aranjmanı hokkabazlık yapıyorum. "Lexi, sus. Herkesin bilmesine gerek yok-"

"Neyi biliyorsun? İşi yaptığınızı mı? Takıldığınızı mı? Parçaladığınızı mı?" "Lexi, dur, bahsettiğin kişi senin kardeşin."

Hiç istifini bozmadan gülüyor ve kızarmış yüzümü işaret ediyor. "Yani itiraf ediyorsun, kardeşimle birlikteydin."

Gözlerimi tekrar sıkıyorum. İtiraf edersem ve bunu geride bırakırsak daha iyi olacağını biliyorum. "Evet, kardeşinle yattım. Evet, inanılmazdı, hayatımı değiştirdi diyebilirim." Dün geceyi düşünürken yüzümde oluşan gülümsemeyi engelleyemiyorum. Sadece seks değildi. En iyisiydi, ama aynı zamanda benimle ilgilenme şekli, konuşma şeklimiz... çok daha fazlasıydı. "Ama hepsi buydu. Bir geceydi. Şimdi bitti ve devam etme zamanı."

Gözlerini deviriyor. "Ve Cruz'un bununla bir sorunu yok. Bir gecelik seks mi?"

Onu bırakıyorum ve ağır buketi iki kolumla tutuyorum. "Bak, evet, anlaşmamız böyleydi. İkimiz de bu konuda iyiyiz. Bir şey yapmadan önce bunu konuşmuştuk. Şimdi bana yardım etmek için burada mısın, değil misin?"

Minibüsten nedime buketlerinden birini aldı. "Tamam, bunun dışında kalacağım ama sana söylemeliyim. Seni tanıyorum ve benim

Kardeşim, ikiniz de tek gecelik ilişki yaşayan insanlar değilsiniz."

Sadece ona bakıyorum. Bu benim için doęru. Daha önce hiç tek gecelik iliřki yařamadım ve dün geceyi dūřundūęimde, tek gecelik bir iliřkinin hissettireceęini dūřundūęum gibi hissetmedim. "Ne olursa olsun, olan buydu."

Ağzını açıyor ve sonra kapatıyor. Eliyle kaldırımı işaret ediyor. "Siz gidin, ben sizi takip edeceğim."

Topuklarımın üzerinde dōnuyorum ve bizi yan giriře gōtūrüyorum. İçeri girdikten sonra yan yana yūruyoruz. Henüz erken ve ailemden kimseyi gōrmedim, ki bu iyi bir řey çünkü hiçbiriyle yūzleřmeye hazır deęilim. Bana nasıl davrandıklarıyla uęrařmaya hazır deęilim. Lexi'ye dūn geceyi anlatıyorum ve Cruz'un kitap anlařmasından bahsetmek üzereyim ama sonra bunu kendime saklıyorum. Ona sōylemesi gereken kiři o olmalıydı.

"Gelinin soyunma odası bu tarafta."

Dūęünün yapıldıęı yere doęru yūruyoruz ve Lexi duruyor. "Tara, bu çok gūzel."

iek aranjmanlarına, sandalye sūslemelerine ve özel kemere bakıyorum. Kız kardeřimin istedięi her řey var ve benim zevkim olmasa da yine de bundan būyūk gurur duyuyorum. "Teřekkūrler. Dūřundūęumden çok daha iyi oldu."

Koridorda soyunma odalarına doęru yūrırken Ben'in bize doęru geldięini gōrüyorum. Elimdeki iekleri kenara çekmek zorunda kaldım. "Hey, Ben."

Bana bakıyor. "Hey, Tara." Sesi bir oktav dūřuyor. "Lexi."

Lexi arkamda adımlarımın ortasında duruyor ve ben de soyunma odasının kapısında duruyorum. Ona baktığında yūzünün kıpkırmızı olduğunu gōrüyorum. "Ben," diye mırıldanıyor.

Ona bakmaktan kaçınıyor ve elindeki çiçekleri yere bırakmak için yanımdan geçip odaya koşuyor. Ben odaya girerken elimdeki buketi yere bırakıyor ve birkaç çiçeği dūzeltiyormuř gibi yapıyorum. "Lexi, konuşabilir miyiz?"

Onun yanından geçiyor. "bir şeyimiz yok."

řařırmıř bir řekilde Ben'e baktım. Cruz haklı mıydı? Ben Lexi'nin kalbini mi kırdı? Yanından geçerken Ben'e bakıyorum ve yūzünde çabucak gizledięi bir hūzūn var. Lexi'ye yetiřmek için kořmam gerekiyor. "O da neydi oyle?"

Hızını artırdı, ben de oyle. ", neydi o?" Omuz silkiyor. "Aramızda bir şey vardı. Bitti artık."

Onu durduruyorum. "Ne demek aranızda bir şey vardı? Neden bunu ilk kez duyuyorum?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "Bak, bir şey değildi. Sen ve Grant birlikteyken de öyleydi ama önemli bir şey değildi."

"Lexi-" başlıyorum ama beni durdurmak için elini kaldırıyor.

"Lütfen Tara, çiçekleri indirelim de buradan çıkabileyim. Burada olacağını bilmiyordum."

Dün geceyi düşünerek, düşüncelerimi yüksek sesle mırıldanıyorum. "Sanırım senin yüzünden burada. Dün gece ailesinin onu burada istemediğini söyledi. Seni sordu."

Söylediğim her şeyi duymazdan gelmeye çalışıyormuş gibi başını sallıyor. "Önemli değil. Ben gidebileyim diye minibüsü boşaltabilir miyiz?"

Elini tuttum. "Lexi, özür dilerim. Hiçbir fikrim yoktu... bana söylemedin."

Kulağa suçlayıcı geldiğini biliyorum ve yumuşatmaya çalışıyorum. "Neden bana söylemedin?"

Tekrar başını sallar. "Grant ve kız kardeşinle uğraşıyordun. Benim saçmalıklarımla da uğraşmana gerek yoktu."

"Lexi... hadi ama. Yanında olabilirdim... Yanında olmalıydım."

Yüzünde boş bir ifade beliriyor ve duygularını kontrol altında tuttuğunu anlıyorum. "Bir şey olmadı. Ben iyiyim."

Dökülmeyecek. Onun hakkında bu kadarını biliyorum. Ona olan bağlılığımı bırakıyorum. "Tamam. Hadi, son kalanı da alıp arabaya koyayım. İçeri girmene bile gerek yok. Ama eve döndüğümde bu konuyu konuşacağız."

Başını sallayıp beni minibüse götürürken neredeyse rahatlamış görünüyor. Her şeyi arabaya yüklememe yardım ediyor ve bana yardım etmeyi teklif etse de reddediyorum. Bunların hepsini içeri nasıl sokacağımı bulabilirim. Belli ki canı yanıyor ve ben onun zaten uğraştığından daha fazlasıyla uğraşmasına neden olmayacağım.

Ona sarılıp vedalaşıyorum ve dükkânla ilgilendiği için teşekkür ediyorum. Kahretsin, ona çok şey borçluyum. Bugün dükkâna o ve beş kişiyi daha getirmek zorunda kaldım ve yılın en yoğun gününde düğününü planladığı için kız kardeşime sessizce bir kez daha lanet ettim.

Pencereden Lexi'ye "Seni seviyorum," diyorum.

Gülümsüyor ama eskisi kadar parlak değil. "Ben de seni seviyorum. Kendine iyi bak, dostum."

Arabayı sürdü ve ben de arabayı içeri götürmek için mücadele ettim. Ben beni kapıda karşılıyor ve yardım ediyor. Arabayı eşikten geçirirken oflayıp pufluyorum. "Bunun ne hakkında olduğunu bana söyleyecek misin?"

"Nereye gitti? Onu rahat bıraktım ama bırakmayacağım."

Şok olmuş bir şekilde ona baktım. "Ben burada olmak zorunda olduğum için bugün dükkânda çalışıyor."

"Siktir." İnliyor ve elini saçlarında gezdiriyor.

"Günaydın. Bu sabah seni özledim." Cruz'un kollarını etrafımda hissediyorum ve sonra boynumun yan tarafını öpüyor. Otomatik olarak gerildim ve ona bakmam için beni çevirdi. "Selam."

Hissetmediğim bir gülümsemeyi zorluyorum. Saçlarım başımın tepesinde dağınık bir topuz. Üzerimde kot şort ve tişört var ve bu sabah dişlerimi fırçalamış olmama rağmen muhtemelen gözlerimin altında hâlâ dün gecenin rimeli var. "Hey. Bunları soyunma odasına götürmeme yardım eder misin?"

Ben ve benim aramıza bakıyor ve sonra beni serbest bırakıyor. "Elbette."

Ben arkasına bile bakmadan koridorda ilerliyor. En iyi arkadaşıma neler olduğunu bilmemek beni öldürüyor ve buradan çıkar çıkmaz bunu öğreneceğim.

Cruz arabayı kendi başına itmeye başlıyor, ben de ona yetişip soyunma odasına götürüyorum. İçeri girer girmez Brynn ve arkadaşları bana bakıyor ve Brynn başlıyor. "Nerelerdeydin? Yapacak çok şey var ve sen geç kaldın. Tara, neden böyle görünüyorsun? Düğünün iki saat sonra olduğunu biliyorsun."

Dişlerimi sıkıyorum ve kendime bunun onun düğünü olduğunu hatırlatıyorum. "Biliyorum, Brynn. Tüm aranjmanlar ve yaka çiçekleri burada. Her şey halledildi."

Gözlerini deviriyor ve bir kahkaha atıyor. "Doğru, her şey yolundaymış gibi davranma. Hepimiz dağınık olduğunu biliyoruz."

"Affedersiniz," diye söze başladı Cruz ama elimi göğsüne onu durdurdum. "Hayır, bırak bitirsin."

Çenesini kaldırıyor. "Düğün günümü mahvetmeye çalışacağını hepimiz biliyorduk. O kadar kıskançsın ki elbette benim için mutlu olamazsın."

Yetti artık ve başımı dik tutuyorum. "Bu düğünün tüm süslemelerini sana hediye olarak yaptım. Bana küçük bir servete mal oldu ama yaptım. Senin arkadaşın olmaya çalıştım Brynn, ama şimdi bunun asla mümkün olmayacağını anlıyorum. Grant benim erkek arkadaşımdı. Onunla seks yaptın, yalan söyledin ve hamile olduğunu söyledin."

seni istemediğini söyledi ve sen de seni onunla seks yaparken yakaladığımdan emin oldun. Eğer bir şey varsa, bence beni kıskanıyorsun."

Brynn'in yüzü kıpkırmızı kesiliyor ama bunu belli etmemeye çalışarak alay ediyor. "Doğru. Sanki seni kıskanacakmışım gibi."

Yenilgiye uğradım, omuz silktim. "Umarım iyi bir düğününüz olur. İyi bir evlilik. Sen ve Grant birbirinizi hak ediyorsunuz. Şimdi gidiyorum. İstedğini aldın. Düğününüzü, resimlerinizi, çiçeklerinizi ya da başka bir şeyi mahvetmem konusunda endişelenmenize gerek yok. Hoşça kal, Brynn."

Topuklarımın üzerinde dönüyorum ve merdiven boşluğuna gelene kadar gözyaşlarım başlamıyor. Arabamı geride bıraktım ama şu anda umurumda değil. Başka bir tane almam gerekecek.

Merdivenleri yarılamaştım ki Cruz bana yetişti ve beni durdurdu. "Tara, bekle tatlım."

Beni kendine doğru çekiyor ama kollarından kurtulmak için mücadele ediyorum. "Dur, Cruz. Şu anda bunu yapamam."

"Sadece senin için burada olmak istiyorum. Sana sarılmama izin ver."

Elimi kaldırdım. "Cruz, bana bak. Berbat haldeyim."

Başını sallıyor. "Değilsin."

Acı acı gülüyorum. "Gülüyorum. Kendi ailem benden nefret ediyor." Nefes alıyorum ama sanki ciğerlerime hiç oksijen girmiyormuş gibi hissediyorum. "Bak, seni bu işe bulaştırdığım için özür dilerim. Bunun kolay olması gerekiyordu. Bir gece, sahte bir randevu. Hepsi buydu ve şimdi bitti."

"Değil-" diye başlıyor ama o bana acıyarak bakarken burada durup onu dinleyemem. "Bak, eşyalarımı alacağım ve yakandan düşeceğim. Paçayı kurtardın. Ben düğüne gitmiyorum... sen de evine gidebilirsin."

"Tara, lütfen." Bana yalvarıyor ama ben çoktan ondan uzaklaşmaya başladım. "Cruz, lütfen, bu yeterince utanç verici. Her şey için teşekkür ederim. Gerçekten." Panik atak geçirmek üzere olmadığımı umarak bir nefes daha çekiyorum. "Dün gece..." Elim göğsüme götürüp hızla atan kalbimin üzerine koydum. "Dün gece mükemmeldi ve her şey... Bunun için teşekkür ederim. Bunu asla unutmayacağım."

Topuklarımın üzerinde dönerek iki kat merdiveni koşarak çıkıyorum. Odaya varıp kıyafetlerimi alıyorum, nedime elbisemi dolapta bırakıp her şeyi bavuluma dolduruyorum. Tüm banyo malzemelerini gelişigüzel bir şekilde aynı çantaya atıyorum ve sonra otel odasından çıkıp koridordan aşağıya, asansörlere doğru yürüyorum.

Doğru kararı veriyorum. Bu düğünden ve ailemin bana davranışından uzaklaşmak benim için en iyisi. Ve Cruz'dan şimdi uzaklaşmak daha iyi. Zaten acıyor, o yüzden uzatmanın anlamı yok.

Hayır, parçaları toplayıp yoluma devam edebilirim ve bu Sevgililer Günü bittikten sonra da bunu yapacağım.

CRUZ

"Nerede o?" Tara'nın çiçekçi dükkânının etrafına bakarken kız kardeşime soruyorum. Arabası dışarıdaydı ama dükkânın hiçbir yerinde yoktu. Ofisini işaret ediyorum. "Ofisinde mi?"

Lexi pembe önlüklü başka bir kadına bakıyor. "Kaci, kasaya bakabilir misin?"

Kadın gülümseyerek beni bir aşağı bir yukarı süzüyor ve kız kardeşime başıyla selam veriyor.

Lexi'yi mağazadan ofise kadar takip ediyorum. Duruyor ve bir elini kalçasına koyarak bana ters ters bakıyor. "Tara'ya ne yaptın?"

İki elimi de havaya kaldırdım. "Hiçbir şey, bak, bunu düzeltmek için buradayım. Bana nerede olduğunu söylersen."

Ayağını vurmaya başlar. "O haklı mı? Tek gecelik bir miydi?"

Kahretsin, bu konuşmayı gerçekten kız kardeşimle mi yapıyorum? "Benim için öyle değildi. Kız kardeşiyle kavga etmiş."

"Duydum. Orospu bunu hak etmişti."

Başımı salladım. "Katılıyorum ama Tara benimle konuşmak istemedi. Sadece işinin bitmesini istedi ve ben de sakinleşmesine izin verirsem konuşabileceğimizi düşündüm ama burada çıldırıyorum."

Hayal kırıklığı içinde elimi saçlarımda gezdiriyorum. Bir şey Lexi'nin bana acımasına neden olmuş olmalı çünkü sonunda bana bir şey veriyor. "Teslimat için dışarı çıktı. Dükkânda olmak için doğru ruh halinde değildi." Nefesini dışarı üflüyor. "Gerçekten çok üzgün."

Başımın arkaya düşmesine izin verdim ve inledim. Tara'nın üzgün olduğunu ve dışarıda yalnız olduğunu düşünmekten nefret ediyorum. Lexi'nin cep telefonu çalıyor ve önlüğünden çıkarıyor. "Ben Tara."

Sadece Tara'nın sesini duymak için kız kardeşimin yanına sokuluyorum. Ablam beni itti. "Olamaz... Neredesin?"

"Ne oldu?" Kız kardeşim tekme atarken soruyorum.

Tek duyabildiğim konuşmanın Lexi'ye ait olan kısmı. "Oh, üzgünüm, hayır sadece burası meşgul. Bana nerede olduğunuzu söyleyin, ben de takviye göndereyim."

Bir duraklama daha. " yok. Merak etme, her şey teslim . Sıkı durun."

Telefonu kapattı ve beni odadan dışarı itmeye başladı. Mağazanın içinden geçip dışarı çıktığımızda cipimin yanında duruyorum. "Nerede o?"

Dükkâna ve sonra da bana bakıyor. "Minibüs bozuldu. Çiçeklerin çoğunu SUV'unuza sığdırabilirsiniz ama stok yapmak için birkaç sefer yapmanız gerekebilir."

" yok. Nerede o?"

Sürücü koltuğuna geçtim ama bana hâlâ söylemiyor. "Bub, o benim en iyi arkadaşım. Lütfen beni pişman etme."

"Söz veriyorum yapmayacaksın... şimdi nerede o?"

Şehrin kuzey tarafını işaret ediyor. "İçki fabrikasının orada. Yolun kenarına park etmiş. İnatçı olacak." Gülüyorum. "Oh, bundan eminim."

Eğildi ve yanağımdan öptü. "Dikkatli ol."

Lexi arabadan çıkar çıkmaz kasabaya doğru hızla sürmeye başlıyorum. Ona ulaşana kadar geçen on dakika boyunca nefes almadığımı hissediyorum, ama onu minibüsün yanında volta atarken gördüğümde ve iyi olduğunu anladığımda, sonunda rahatça nefes alabiliyorum.

Arkasına yanaştım ve şok içinde bana bakıyordu. "Burada ne işin var?"

Yardımlımı reddetmeyeceğini umarak minibüsünün arkasını açıyorum. "Her şeyi arabama yüklememi ister misin?"

"Lexi arayıp buraya gelmeni istedi mi?"

Başımı sallıyorum ve çiçek dolu bir kutu alıyorum. Ya bu olacaktı ya da onu kollarıma alacaktım. "Hayır, aradığında dükkânda seni arıyordum."

İnliyor ve başını arkaya atıyor. "Aman Tanrım, bahse girerim benimle hiç tanışmamış olmayı diliyorsundur."

Ona doğru eğildim ve gözlerinin içine baktım. "Ve bu bahsi kaybedersin."

Uzaklaştım ve kutuyu bagajıma koydum. Minibüse geri döndüğümde daha fazla çiçek alıyordu. İleri geri hareket ederken, teslimatlarını SUV'uma istiflerken tamamen iş yapıyor. Kapıları kapattığımda, anahtarları ona uzattım. "Sen sürmek ister misin?"

Şaşırmış bir şekilde gözlerini kırıştırıyor. "Arabanı sürmeme izin mi vereceksin?"

Omuz silktim. "Evet, sanırım kontrolün sende olmasına alışkınsın ve eğer araba kullanırken kendini daha iyi hissediyorsan, benim için sorun yok."

Anahtarlara uzanıyor ve sonra durup elini yanına bırakıyor. Yorgun görünüyor. "Biliyor musun, bir süreliğine kontrolün başkasında olmasını çok isterim. Sen kullanabilir misin?"

Elimi sırtının alt kısmına koydum. "Hiç de değil." Onu arabanın yolcu tarafına yönlendiriyorum ve ön kapıyı açıyorum. "Bana sadece nereye gideceğimi söyle, seni istediğin yere götüreyim."

Kasabanın içinde duraklayarak ilerliyorum. Tara her evden ve işyerinden çıkarken gülümsüyor ama bugün olanlar yüzünden hâlâ üzgün olduğunu biliyorum. Her bir teslimatı yaparken iş yapıyoruz ve son buketi bıraktığımızda Tara yolcu koltuğunda kambur duruyor, başı arkada, gözleri kapalı.

Bir kolum direksiyonun üzerinde, onu izliyorum. "Şimdi ne olacak?"

"Minibüs için bir çekici çağırmam ve sonra da gidip mağazaya yardım etmem gerekiyor. Bugün geç saate kadar açığız, yani birkaç saatim daha var ve sonra umarım bugünü unutabilirim."

Arabayı vitese taktım ve bizi şehrin diğer ucuna götürdüm. "Çekiciyi daha önce aradım. Minibüsünüz Dom'un garajında ve yarına kadar tamir edeceğini söyledi."

Biraz daha yüksekte oturuyor ve bunu hallettiğim için rahatlayacağını düşünmüştüm ama görünüşe göre bu onu biraz daha strese sokmuş. "Aman Tanrım, benim için yaptıklarının karşılığını sana asla ödeyemeyeceğim."

Söyleyeceklerimi duymaya hazır olduğundan emin değilim, bu yüzden dükkânının önündeki açık alana çekerken sessiz kalıyorum. Dışarı çıktım ve ona yardım etmek için etrafından dolaştım. Dükkâna doğru yürümek yerine durdu ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Tekrar teşekkür ederim."

Dükkânı işaret ediyorum. "Ben içeri giriyorum."

Ağzını açıyor, kapatıyor ve sonra tekrar açıyor. "Neden?"

İtiraf etme zamanı geldi. "Çünkü bugün Sevgililer Günü ve ben bu günü seninle geçirmek istiyorum."

Gözlerini hızla kırptıştırıyor ve bir adım geri atıyor. Elini kaldırdı. "Cruz, bak, sen harikasin, ..."

Sesi kesiliyor ve paniğin yükseldiğini hissedebiliyorum. "Ama?"

Başını sallıyor. "Ama senin yanında olamam... henüz değil. Kendimi toparlamak için birkaç güne ihtiyacım var ve-"

Ellerimi kalçalarımaya koydum. "Dün gece senin için hiçbir şey ifade etmedi mi?"

İstediğin bu muydu, tek gecelik bir mi?"

Beni işaret etti. "İstediğin buydu."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Bunu kabul ettiğimde sana yardım etmek istedim ve evet, bir geceliğine kabul ettim ama dün gecenin sadece bir gecelik bir ilişki olduğuna inanmana imkân yok."

Kendini sert bir şekilde tutuyor. "Haklısın. Benim için daha fazlasıydı. Her yönden mükemmeldi ve sahip olacağımı hiç düşünmediğim şeyleri istememe neden oldu ama bu, ikimizin neden kötü bir fikir olduğuna dair bir nedenler listeniz olduğu gerçeğini değiştirmiyor."

"Çok güzelsin."

Kekeliyor. "Ne yani, şimdi de beni pohpohlayacak mısın?"

Ona doğru bir adım attım. "Hayır, sana hayatımda neden ihtiyacım olduğunu anlatacağım."

Ağzı şok içinde düşer. "Ne?" "Beni güldürüyorsun."

Dinliyor gibi görüldüğünde, beni dinlemesini isteyerek devam ediyorum. "Cesursun, nazıksın, sadıksın." Ona doğru ilerliyorum ve ellerimi beline koyuyorum. "Dilimi klitorisine bastırduğımdaya çıkardığın o küçük iniltileri seviyorum." Alnından öpüyorum. "Doruğa ulaştığında bana sarılma şeklini seviyorum." Yanağını öpüyorum ve sonra arkama yaslanıp yüzüne bakıyorum. "Bir gece yeterli değildi, Tara. Sonsuza kadar da yeteceğinden emin değilim."

"Sonsuza dek mi?" diye .

Başımı salladım. "Evet ve bunun seni korkuttuğunu söyleyebilirim, o yüzden neden sevgilim olmayı kabul etmenle başlamıyoruz?"

Ellerini kaldırıp göğsüme dokunuyor ve ben yumruğumu havaya vurmaya istiyorum ama bunun yerine onu vücuduma doğru çekiyorum. Bir oomph ile yere iniyor. "Sevgilim olmak ister misin?"

Yüzünü avuçlarıma içine alıyorum. "Oh evet."

Elleri göğsümden yukarı kayıyor ve parmak uçlarına çıkıp kollarını boynuma doluyor. "Tamam."

Yüzünü görmek için geri çekiliyorum. "Tamam mı?"

Yüzünde korkuyla başını sallıyor. "Bana zarar verme, Cruz."

Başımı salladım. "Söz veriyorum yapmayacağım." Gülümsüyorum. "Şimdi bana ağzını ver."

Gözlerini deviriyor. "Bana ne yapacağımı söyleyerek paçayı kurtarabilecek tek kişi sensin."

Eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ben de bundan sonuna kadar yararlanıyorum. Sadece ağzını harap ettiğimde ve ikimiz de nefes nefese kaldığımızda geri çekiliyorum. Başını çenemin altına sıkıştırdım ve ona tutundum. "Bir dakika burada durmamız gerekecek."

Karnını ereksiyon halindeki erkekliğime bastırıyor ve kıkırdıyor. "Oh evet, neden?"

"Çünkü beni ne kadar tahrik ettiğini gören bir dükkan dolusu insan olacak."

Kafasını dükkâna doğru çeviriyor ve yüzlerini cama dayamış insanlar olduğunu görüyor. Kız kardeşim dükkândan çıkıyor. "Hey, siz ikiniz bütün gece öpüşecek misiniz yoksa yardım etmeyi mi planlıyorsunuz?"

"Evet, hemen ," diye seslendim ona.

El sallıyor ve dükkana geri dönüyor. Tara bana bakarken gülümsüyordu. "Gerçekten içeri girip yardım etmeliyim."

Yüzünü iki elimle kavıyorum. "Sen benimsin, Tara Brooks."

Başını sallıyor. "Evet, bu geceyi kapattıktan sonra bunu sana kanıtlayacağım."

Sikim daha da genişlerken inliyorum. Onu öpüyorum ve öpüşmeyi kestiğimde onu kendimden uzaklaştırıyorum. "İçeri gir. Ben hemen geliyorum."

Belirgin ereksiyonuma bakıyor. "İyi misin?"

Öfkelendim. "Evet, olacağım."

Kıkırdıyor ve sonra içeri kaçıyor. Ön pencereden Tara ve kız kardeşimin gülüşlerini izliyorum. Tara'nın yüzündeki gülümsemeyi görmek göğsümde bir çarpıntıya neden oluyor. Her şey çok hızlı geliştiği için bir isim koymaya korkuyorum ama geleceğimi düşündüğümde onun da geleceğin içinde olacağını biliyorum.

EPILOGUE

TARA

Bir Yıl Sonra

Küçük bağımsız kitapçının insanlarla dolmasını izlerken heyecandan titriyorum. Bu gece Cruz'un kitap turu başlıyor ve ilk imza günü Whiskey Run'da olacak şekilde planlamış.

Tanıdığımız herkes küçük dükkâna dolmuş durumda ve dışarıda içeri girmek için bekleyen daha da fazla insan var.

Cruz'la gurur duyuyorum ve bunu ona en az yüz kere söyledim.

Cruz bana "Buraya gel" dedi.

Neredeyse süzülerek kollarına atılıyorum. Bana sarılırken gülümsüyordu. "Ağzını bana ver."

"Tanrım, gerçekten, ikinizin bir odaya ihtiyacı var."

Lexi mağazanın önüne doğru yürüyor ve ben Cruz'un bana söylediği şeyi yapıp ona ağzımı verirken kıkırdıyorum. Beni usulca öpüyor ve ayak parmaklarım kıvrılıyor. Geri çekildiğimde dudaklarını sildim. "Gergin misin?"

Başını iki yana sallıyor ama biraz tedirgin olduğunu söyleyebilirim.

Ellerimi omuzlarına koydum. "Olmamalısın. Herkes kitabı çok seviyor. Pek çok hayatı değiştireceksin."

Kıkırdıyor. "Bu konuda endişelenmiyorum."

Söylediğini duyuyorum ama bugün biraz keyifsiz olduğunu saklamaya gerek yok. Ben daha ağzından laf alamadan ellerini belime koyuyor ve beni kendine doğru çekiyor. "Mutlu musun?"

Gerginim. "Mutlu musun? Yani seninle mi?"

Başını sallıyor. Gülmesini, kahkaha atmasını ya da başka bir şey yapmasını bekliyorum ama çok ciddi görünüyor. "Ciddi misin sen? İlk imza gününü yapmak üzeresin ve bana mutlu olup olmadığımı mı soruyorsun?"

"Öyle ?" diye sorar.

Kalabalığın sesi yükseldikçe ofluyorum. Herkes birbirine karışıp konuşuyor ve Cruz benimle ciddi bir konuşma yapmaya çalışıyor. "Benden ayrılıyor musun?"

Alnı kırışır. "Ne? Hayır, tabii ki değil."

Bir elimi kalçama koydum. "Bu benim küçük dairemde kalmaktan sıkıldığını söyleme şeklin mi? Orada çok kaldığımızı biliyorum ama Sevgililer Günü yarın ve ondan sonra söz veriyorum senin evinde kalmaya başlayabiliriz."

"Bu senin dairende ne kadar kalacağımızla ilgili değil. Benim için sorun değil. Seni her yerde takip edeceğimi bilmelisin."

Kendimi biraz daha rahat hissetmeye başlıyorum, ama hala bununla nereye varmak istediğinden emin değilim.

"Tamam, madem soruma cevap vermeyeceksin, ben de sana nasıl hissettiğimi söyleyeyim. Seni seviyorum, Tara Brooks. Seni düşündüğümünden çok daha fazla seviyorum."

Ona doğru eğildim. "Ben de seni seviyorum Cruz ve evet, beni mutlu ediyorsun. Beni mutlu ediyorsun ve seni her yerde takip ederim." Boğazımı temizliyorum. "İşte bu yüzden seninle kitap turuna çıkacağım."

Ağzı açık bir şekilde bana bakıyor ve onu şok ettiğimi biliyorum. Aylardır ona dükkânı terk edemeyeceğimi söylüyordum ama başa düştüğünde, bir ay boyunca ondan uzak kalmak istemediğimi biliyordum. Bana öylece bakarken, yanlış anlamadığımı umuyorum. "Yani, eğer hâlâ istiyorsan."

Beni kendine doğru çekti ve sonra beni kaldırıp etrafında döndürdü. "Evet, tabii ki gitmeni istiyorum. Seni bırakmak istemediğim için iptal etmeyi düşündüm." Dönmeyi bıraktı ve bana bakmak için arkasına yaslandı. "Nasıl? Dükkânın ne olacak?"

"Ben yokken burayı işletmesi birine para ödüyorum."

Sözlerimi bitiremeden yüzümü avuçladı. "Benimle olman için kime, ne kadara mal olursa olsun ödeyeceğim. Kahretsin, Tara, bunu sen yaptın

gece mükemmel."

Ona doğru eğildim ve geri çekilmeden önce bana sarılmasına izin verdim. "Tamam, o zaman oraya git ve birkaç kitap imzala, hayranlarıyla tanış ve sonra eve gidip kutlama yapabiliriz."

Lexi içeri bakıyor. "Gel . Herkes bekliyor. Hadi gidelim."

Cruz parmaklarımızı birbirine geçiriyor. "Hazır mısın?"

Elinden çekmeye çalışıyorum. "Bu senin gecen. Dışarı çık, ben seyircilerin arasında olacağım."

Sadece başını sallar. "Tamam." Beni de yanına çekiyor ve odaya adımımızı atar atmaz alkışlar .

Cruz herkese el sallıyor ve ben onun masanın arkasına geçmesini bekliyorum ama o olduğu yerde duruyor, kargaşanın dinmesini beklerken ellerimiz birbirine kenetleniyor. "Burada olduğunuz için hepinize teşekkür ederim. Bunu burada ailemle, arkadaşlarımla, takım arkadaşlarımla ve toplumumla yapabilmemin anlamı çok büyük."

Oda tıklım tıklım dolu ama tek yapabildiğim yüzümde huşu ile Cruz'a bakmak. Onunla o kadar gurur duyuyorum ki patlayabilirim.

Daha fazla alkış var ve Cruz her şeyi içine çekiyor. "Tamam, beni bir alıntı okurken dinlemek ve birkaç kitap imzalamak için geldiğinizi biliyorum, ama beni biraz şımartacağınızı umuyorum. Tanıdığım ve sevdiğim herkes bugün burada olacağından, bunu yapmak için mükemmel bir fırsat olacağını düşündüm."

Cruz elimi bırakıyor ve ben yana doğru hareket etmeye başlıyorum ama Cruz elimi tutarken Lexi beni engelliyor. "Hayır, hiçbir yere gitmiyorsun."

Herkes gülüyor ve Cruz tek dizinin üzerine çökerken ben olduğum yerde donup kalıyorum. "Tara Brooks, seni seviyorum ve geçen yıl hayatımın en güzel yılı oldu. Geçen yıl bu zamanlar benim sevgilim olmayı kabul ettin ve şimdi senden hayatımızın geri kalanında benim sevgilim olmanı istiyorum. Lütfen, benimle evlenme onurunu bana bahşeder misin?"

Kitapçıdaki herkes ciyak ciyak bağırıp tezahürat yaparken ben de evet diye bağırarak neredeyse üzerine atlıyorum. "Evet, evet, evet," diye bağırıyorum. Beni öpüyor ve sonra tekrar öpmeden önce parmağıma bir yüzük takıyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor ve ben yanaklarımdaki gözyaşlarını siliyorum.

"Ben de seni seviyorum." Onu itiyorum. "Git, bu senin gecen-"

İki elimi de avuçlarının içinde tutarken başını sallıyor. "Bu bizim gecemiz. Yaptığım her şey bizim için bebeğim. Her şey bizim için."

Parmak uçlarıma kalkıp onu tekrar öpüyorum. "Git. Ben burada seni bekliyor olacağım."

Sanki doyamıyor gibi, çünkü beni bırakmadan önce tekrar öpüyor ve kitaplarının basılı kopyalarının bulunduğu masaya doğru yürüyor. Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle kalabalığa "Evet dedi," diye anons ediyor.

Herkes gülüyor ve sonra kitabı hakkında konuşmaya başlıyor.

Lexi'yle kollarımı birleştiriyorum ve o da fısıldıyor: "Onu hiç görmediğim kadar mutlu ediyorsun."

"O da benim için aynısını yapıyor." Onu kaburgalarından dürtüyorum. "Biz kardeş olacağız."

Heyecanla başını sallıyor. "Biliyorum. Çok heyecanlıyım."

Kollarımız birbirine bağlı, Cruz'un yazdığı kitabı izliyorum. İnsanlar gülüyor, insanlar ağlıyor ve gecenin sonunda onlara buradan çıkıp yapmak istedikleri her şeyi başarabileceklerini hissettireceğinden hiç şüphem yok. Bana gelince, bunu yapacağımı biliyorum çünkü eve tüm hayallerimi gerçekleştirmek isteyen bir adamla gidiyorum.

TANGLED IN TEMPTATION

Bu Sevgililer Günü'nde, en sevdiğiniz altı yazar size baştan çıkarıcılıkla dolu bir seri sunarken havada aşktan daha fazlası var. Her hikâyeye gerçek aşk, ters köşeler ve beklenmedik sürprizlerle dolu. İlk öpücüğün kıvılcımından sonsuza dek mutlu sonlara kadar, bu tatil sezonunda ihtiyacınız olan her şeyi ve daha fazlasını bulacaksınız.

[Tory Baker'His Valentine dan](#)

[Hope Ford'dan One Night Valentine](#)

[Hayley J. Amesten My Pucking Valentine](#)

['Ember Davis'ten Devil's Valentine](#)

[Stalker'ın Sevgilisi yazan Mayra](#)

[Statham Huysuz Sevgilisi yazan Loni](#)

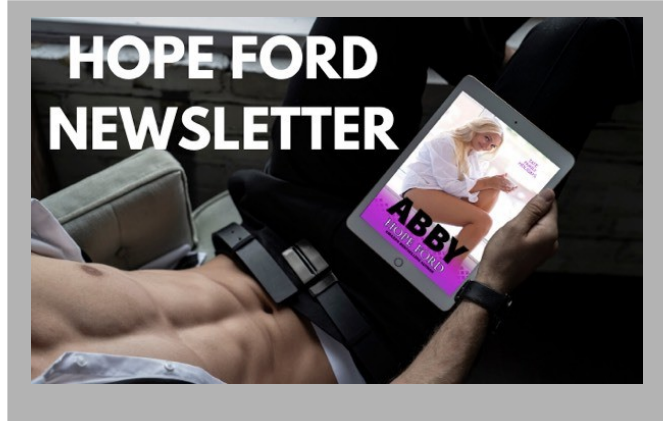
[Ree](#)

JOIN ME!

HABER BÜLTENİME KATILIN

Yeni , Özel Ürünler ve Daha Fazlası Hakkında Güncel Bilgiler İçin

[HABER BÜLTENİME KATILIN](#)

BE A HOTTIE!

ÖZEL FACEBOOK GRUBUMA KATILIN!

FACEBOOK'TA HOPE'S HOTTIES'E KATILMAK İÇİN TIKLAYIN

Hope Ford'un kitapları hakkında konuşmak için bir yer! Yeni çıkan kitaplar, çekilişler, özel içerikler, kapakları herkesten önce görme ve daha fazlası hakkında bilgi edinin!

Hope Ford'u www.authorhopeford.com adresinde bulabilirsiniz.

ABOUT THE AUTHOR

Hope Ford, Buharlı, Tatlı, Tatmin Edici Romantizmin USA Today Bestselling yazarıdır.

Küçük kasabalar, çapkın erkekler ve sonsuza dek mutlu kıvrımlı kadınlar hakkında yazmayı seviyor.

[BENİ TAKİP](#) EDİN - Hope Ford'u Pinterest, Instagram, Facebook, Goodreads ve daha fazlasında takip etmek için bağlantıya veya aşağıya tıklayın!

ÜCRETSİZ kitap ister misiniz? www.authorhopeford.com/freebies

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.